

روح ڇه شي دي؟

(د ديني علماوو، فيلسوفانو، پوهانو
او ساينسپوهانو له نظره)

پوهنځیال محمود نظري

۱۳۹۱/۲/۲۰

د کتاب پېژندنه

پیلیزه	۴
د روح ، نفس او ځان ماناوي او تعریفونه	۸
د نفس ماناوي او تعریفونه	۱۱
د روح اړوند وییونو مانا وی او تعریفونه	۱۳
روح په افسانو کې	۱۴
فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۱۶
۱- دلولیدځو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۱۶
۲- دختیځو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۲۰
په اسلامي او دیني کتابونو کې روح	۲۷
روح په ادبیاتو کې	۳۵
د روح په هکله باورونه	۳۹
۱- د ماده پرستو نظر	۳۹
۲- هغه دینونونه چې په تناسخ باور لری	۴۰
۳- هغه دینونو چې په قیامت باور لري	۴۰
د پیدایښت مکانیسم	۴۱
د روح د وجود عقلی دلیل	۴۴
روح د دینونوله باوره	۴۵
د ټولو دینونو تر منځ گډ شیان	۴۶
د ټولو دینونو تر منځ توپیرونه	۴۷
تناسخ څه شی دی؟	۴۹
د تناسخ د باور علتونه څه دی ؟	۵۲
تناسخ د ابراهیمي دینونو په باور	۵۲

الف: تناسخ د عیسویت او یهودیت له باوره	۵۳
ب: تناسخ د اسلام له باوره	۵۴
د روح تعریف؟	۵۸
- د یهودو باور د روح په هکله	۵۸
- د روح په هکله د عیسویانو باور	۶۰
نفس په اسلام کې	۷۴
په قرانکریم کې د نفس ماناوي	۷۵
۱- د پروردگار دذات په مانا	۷۵
۲- د انسان په مانا	۷۶
۳- د زړه (ماغزه) په مانا	۷۷
۴- د غوښتنې، تمې او لالچ په مانا	۷۸
۵- ژوندی جسم	۷۹
۶- ختا ایستل او غولول	۷۹
۷- جنس	۷۹
۸- ځان	۸۰
اسلام او نفس	۸۱
د انسان د اعمالو لیکنه	۸۵
نفس او زمان	۹۰
د روح سرچینه	۹۲
- د خدای امر:	۹۲
- خدای (ج)	۹۳
- جنین	۹۴
دروح موقعیت	۹۶
دقیامت د حساب او کتاب ځای	۹۷

دخدای خلیفه	۹۹
مړینه	۱۰۰
مړینه	۱۰۵
کلینکي مړینه	۱۰۵
د ماغزو د پورتنۍ برخې مړینه	۱۰۵
دماغزو د تنې مړینه	۱۰۵
برزخ	۱۰۷
جنت ته تګ	۱۱۱
بیرته ژوندی کیدل	۱۱۱
په ژوند کې دخپل روح واک اخیستنه	۱۱۳
روح د سایینس له نظره	۱۱۵
په بدن کې د روح ځای	۱۲۸
پایله	۱۳۶
اخځونه	۱۴۲

پیلیزه

انسانانو د تاریخ په اوږدو کې د روح له پیژندلو سره مینه لرله نو ځکه په ډیرو افسانو کې د هغه یادونه شوې ده، د وخت فیلسوفانو، حکیمانو او طبیبانو په دې هکله خپلې نظریې بیان کړي، ټولو دینونو او مذهبونو په خپلو معنوی بنوونو کې له هغه څخه یادونه کړې ده؛ لیکوالو او شاعرانو په خپلو لیکونو او شعرونو کې هغه ته نغوته کړې ده.

د روح په هکله هر پوه انسان ته پوښتنه پیدا کیږي: چې روح څه شی ده؟

مگر تر اوسه هیڅا ته سمه مالومه نه ده چې روح څه شی ده.

ډیرو فیلسوفانو د دې پټ راز په هکله خپلې نظریې بیان کړي دي مگر نورو بیا په دلبلونو هغه رد کړي دي.

یو وخت د روح په هکله یوازې فلسفي او اعتقادي بحثونه وه مگر دساینسي علومو په پراختیا سره روح د ساینس پوهانو د پام وړ وگرځیده.

نن هرڅوک غواړي د ژوند په موخه پوه شي او د روح په اړوندو مسایلو ځان پوه کړي ددې پوهې لپاره لازمه ده لومړی د روح په هکله له ټولو نظرونو، باورنو، تجربو، افسانو او دیني اعتقادونو څخه ځان خبر کړو، دا پوهه د خپل ځان له پوهې څخه پیل کیږي.

انسان هغه دوي پښې موجود دی چې پر مخکې د خدای (ج) خلیفه ټاکل شوی دی، د مخکې ټول موجودات د هغه تابع شوي دي.

په نړۍ کې انسان ته هر شی اریانونکی موجود اېسي، حال دا چې خپله دانسان دننه نظام اریانونکی دی.

انسان د نړۍ هغه موجود دی چې عمودي خلق شوی دی او نور ټوله ژوی افقي خلق شوي دي.

د انسان اصلي ماهیت له اتو زرو تر اتیا میلیونو سپرمونو څخه یو سپرم دی.

سعدی (رح) وايي

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

همه از بهر تو سرگشته و فرمان بردار

شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری

رحمان بابا (رح) وايي:

روح هغه ساعت داخل گنم په تن کښی

چه یی دخل په وصال شی د اشنا

چه هرگز ملک الموت پرې نه پوهیږی

هسی شان دی تا وکښلی ځما روح

د روح په هکله د دینونو اعتقادونه سره نژدې دي اسلام وايي خدای (ج) انسان جوړ کړ بیا یې په هغه کې خپله روح پوه کړه، دهندوانو د دورگا د بت خلاصه خوله چې الهي خوله روح په کې پو کوي یاني خدای (ج) لومړی بت جوړ کړ بیا یې په یو سره هغه ته ژوند ورکړ نو بیا هغه بت په انسان بدل شو.

په قرانکریم کې د عیسی (ع) یوه معجزه بیان شوې ده چې هغه یوه کوتره له خټو جوړه کړه او په هغه کې یې پو کړه، هغه کوتره د خدای په امر ژوندی شوه .

دا چې په ډیرو ژباړو کې د روح او نفس کلمه سره ګډه شوی یا دا چې د هر یو نوم د ژبي د تلفظ په اساس تغیر کړی دی د روح پیژندنه یې څه مشکله کړي ده نو هغه ته ډول ډول تعریفونه ورکول شوي دي .

لکه: دقرانکریم په ځینو ژباړو کې روح ته «سول» او نفس ته «سپیرت» ویل شوی دی او په ځینو نورو کې روح ته «سپیرت» او نفس ته «سول» ویل شوی دی. قراکریم په ځینو ژباړو کې نفس روح ژباړله شوې ده او داسې نور.

یونانیان روح ته (سوچ) او نفس ته (توموس) وايي

مصريان روح ته «با» او نفس ته «کا» وايي

اسراييليان روح ته «روواخ» او نفس ته «نیفیش» وايي، هندوان روح ته «جیوا» او نفس ته «اتمان» وايي، چینیان روح ته «هون» او نفس ته «پو» وايي.

دا ټوله یو شی تاییدوي، چې د انسان بدن له درو اصلو: بدن، روح او نفس څخه جوړ شوی دی.

د ساینسي علمونو په پرمخ تګ سره د روح په هکله ډیرې څیړنې پیل شوې، د انسان ماغزه تشریح شول، د بدن انرژي په ځانګړو کامرو ولیدل شول. د مړینې په مهال ناروغان تر څیړنې لاندې ونيول شول او ټول شول ...

ما په دې کتاب کې د روح اړوندې مقالې په درو برخو ویشلي دي: د پوهانو نظرونه، دیني باورونه او ساینسي برسيرنې.

امید چې د دې کتاب له راټول شوو توکو څخه خپلو ځېنې پوښتونو ته ځواب وموندئ په دې امید چې د ساینس د نورو ښو پرمختګونو سره لا نور ګڼګ مسایل روښانه شي.

په درناوري

پوهنمل محمود نظری

لندن ۲۰۱۱

Copyright: www.tanzona.com

د روح ، نفس او ځان ماناوي او تعریفونه

په نړۍ کې هر معنوي ویی ته پیري ماناوي ورکړ شوي دي.

د روح ماناوي او تعریفونه؟

همداسې په پښتو سیند (قاموس) کې د روح یا ارواء ماناوي ډول ډول دي لکه : سا، زړه، نیت ، سوچ ، غوښتنه، ذات ...

د روح جمع روحونه ، روح گانې او ارواح ده.

د روح مانا په انگریزي - پارسي سیند کې ځان ، روان ، شبح (خیالي شی) ، پېری او الهام ... ته وايي.

په الماني- پارسي سیند کې معنویت، روحیه ، ذهن، هوښ، ځانلرونکی او روان ته وايي.

روح څو ماناوي لکه : عقل (فطرت)، نفس (غریزه)، ځان (ژوند) ، قلب (فواد) او سر (راز) هم لري.

په عبري کې د روح ویی (لغت) د نفس ایستلو او چلیدلو له فعل څخه اخیستل شوی دی چې کله باد چلیدل او کله باد ژباړل شوی دی.

په پارسي کې د روح کلمه د پراخېدو او پړسېدو مانا ورکوي.

په یوناني ژبه کې د روح لغت ته « نیوما » وايي چې « نیو » له نفس کښلو یا چلیدلو څخه اخیستل شوي دي.

په عربي کې د روح جرړه «ريح» ده ، له اړه هغه روح ده ، چې «واو» يې د مخکې زیر په دلیل په «ی» بدل شوی دی یانې روح له ریح څخه اخیستله شوي ده.

يو روايت وايي: «انما سمی روحا لانه اشتق اسمه من الريح»

ريح د هوا مانا لري او د دواړو گډه مانا «د هوا چلیدل» دی ، روح یو امر دی چې چلیزي کله مادي چلیدل او کله معنوي چلیدل لري.

روح یوه دیني او فلسفي اصطلاح ده چې ټول دینونه په هغه باور لري یانې د جسم غیر مادي موجود دی .

روح غیرمادي او مجرد ده. او هر موجود یوه روح لري.

روح ته په ساینس کې بهرنی شی، مستقل، عقلي، شفاهي، غالب، فعال، خپله ازاده او مستقلة، په زوره غوښتنه ، تمیز او له بهر څخه جلا والی ته وایي

روح مادي حالت نه لري ؛ نه حس کيږي او خوځښت یې نه لیدل کيږي؛ د هغه وتل له بدنه نه لیدل کيږي.

روح یو مجرد موجود دی چې جسم نه لري او نه وېشل کيږي او د بدن د غړو ژوند او کارندويي (فعالیت) په هغه اړه لري.

که په جسم کې روح نه وي پوستکی ، هډوکي او غوښه ژر خرابه او خوسا کيږي همدا روح ده چې بدن کلونه ، کلونه له خوسا کیدو څخه ساتي؛ هغه په خوځښت او خبرو راولي؛ هوښ او پوهېدنه ورکوي.

جسم بېله روح دروند او لاندې خواته لویږي مگر روح هغه نیغ ساتي.

روح په نا پایه عالم کې تل شته او وي به هغه نه فنا او زوال کيږي.

چې جسم بشپړ شي روح له هغه سره کار کوي،

روح (د پروردیگار امر) د هر یوه سره د هغه د وس او توان په کچه عمل کوي ؛
روح کوشنی او لوی نه لري ؛ زور او نوی نه لري ، زیات او لږ نه لري تل په
یوڅرنګوالي ده ، روح د انسان دتوان په کچه کار کوي.
مولانا د انسان د روح په هکله وایي:

جان جان است اگر جاي ندارد چه عجب
ایکله جا میطلبد در تن ما هست کجاست
عقل تا مست نشد از چون و چرا پست نشد
او که مست شد از چون و چرا رست کجاست

(روح روح ده که خای نه لري څه عجب
داچې خای غواړي زموږ به تن کې دی چیري
عقل چې مست نشی له پوښتنو نه لویږي
هغه چې مست شی د پوښتنو خلاصون دی چیري)

روحونه یو ډول روانی یا روحی زیرمه ده چې دیو چا په فکر، دژوند په تجربیو ،ښو یا
بدو کې را ټولېږي .

روح انسان ته واک ورکوي چې له خدای (ج) سره پټې اړیکې پیدا کړي.
روح د انسان هغه غیر مادي برخه ده،چې له خدای (ج) سره تړلې ده .

د نفس ماناوي او تعریفونه

په سیند کې د نفس، نفس او نafs ماناوي داسې راغلي دي.

نفس (nāfisa): بخیل او سوکر ته وايي.

نفس (nāffasa): ليري کول ، ژغورل ، هوا ، کرکي ، رسوا ته وايي.

نفس (nāfasa): پلټل ، هڅه: جگړه ، سيالي ، هيله ، وياړ ته وايي.

نفس ايستل ، هوا کښل او هوساينې ته وايي.

تنفس (tanāffasa): هوا کښلو ته وايي.

تنافس (tanāfasa):

سيالي ، سيال او سرغړوني ته وايي. تنافس

نفس (nafs)

نفس په لغت کې ځان او په اصطلاح کله روح او کله غريزي ته وايي.

نفس (دم) چې په عربي کې روح ده د عربي ژبې د ريح (باد) سره نژدې دی.

نفس د ځاني مالوماتو چینه ده.

په نفس کې هغه حقيقتونه (لکه ارثي ، زيرمه شوي ، تر لاسه شوي خاصيتونه او مالومات چې په خپله هڅه يې تر لاسه کړي وي) راځي . دا د پوهې حس په نفس اړه لري چې په حقيقت کې په خوب او مړينه کې يو ډول ليدل کيږي.

نفس (سا، ځان) مانا شوی دی نو باید تر منځ یې توپیر وشي. نفس دجسم او روح دواړو ټولګه ده.

په عبري ژبه کې د روح کلمه (רוח) او هم نفیش کلمه (נפש) شته . چې د نفیش کلمه د نفس (ځان) او نفس(ساه) ته پیره نژدې ده.

نفس د هوښیاري یو ډول دی . نفس دژوند یوه سپرغی یا لمبه ده.

نفس په بشریت کې دواړه مادي او معنوي جوهر دی انسان روح او نفس دواړه لري او د نفس مانا ده ژوند.

د روح اړوند ویونو مانا وی او تعریفونه

ځان (ضمیر) ته روان، سا، روح، ژوند، مخلوق، ځکول، چلیدل، د تیرولو ږغ، لویه گوله، تیارول، توپدل، آزادی، اجازه، هوساینه، پام او نفس ایستلو ته وایي. ځان په لغت کې ژوند یا حیات او په ځینو دینونو کې روح ته وایي.

ځان: په ویی کې ژوند او حیات ته وایي په ځینو دینونو او فلسفه کې روح ته وایي. د ژوند پیژندولو په علم کې ژوندی موجود باید د ژوند عملونه لکه: ساه ایستنه، خوړل، وده، تناسل، او ځوښت ولري.

عقل: په ویی (لغت) کې د فکر واک ته وایي. په اسلامي روایتونو کې د روح او فطرت په مانا راغلي دي.

زړه (قلب او فواد): زړه په لغت کې د بدن غړي دي او په عربي اصطلاح روح ته وایي.

سر (راز) سر په لغت کې راز او په عربي اصطلاح روح یا انساني روح ته وایي.

روح په افسانو کې

«هومر» په خپلو شعرو کې وايي روح هغه شی دی چې انسانان هغه په جنگونو سره په خطر کې اچوي او په مړینه کې هغه له لاس ورکوي، روح هغه اخير نفس دی چې د مړینې په وخت کې د یو جنگیالي له خولې راوځي او د مړو نړۍ ته ځي. هغه وایي یوازې انسان روح لري ژوی روح نه لري.

دمصر په افسانو او مذهبي نکلونو کې با(د انسان روح) د مړي به بدن کې ده چې وزرونه لري او له مړینې وروسته له مړه بدن څخه الوځي. وایي «با» یوه الوتونکې ده چې سر یې د انسان دی، دوه وزرونه او یوه پکه (د جیب خوله) غوندې پر ټټر لري. رنگ یې روښانه نخودي دی؛ د شا رنگ یې زرغون او وزرونه یې یو رنگ دي او د بنکو سرونه یې تور دي لکۍ یې هم توره ده خو پښې یې لکه سره خاوره رنگ لري؛ په غاړه یې پینځه تور افقي لیکې او پر ټټر یې کوشنې لند عمودي خطونه لیدل کېږي.

خلک وایي دا الوتونکې د روح او جسم یو ترکیب دی او ویل کېږي «با» له مړ جسم نه وځي او لري الوځي او ځینې وختونه هدیرو ته ننوځي. د «با» مانا روح ده ویل کېږي د مصر اهرامونه یوازې قبرونه نه دي دا ځای د مړ پاچا د «با» سره د یوځای کېدو ځای وو.

د برتانيا دايره المعارف ليکي : «کا» يا «اک» يا «اخ» روح ته وايي او «با» د يوي الوتونکي په بڼه راغلي ده چې د مړينې وروسته الوخي. د دې الوتونکي نښې لکه (جيبيردو) الوتونکي دي چې و پاچا ته منسوب دي او بيا وروسته «با» انسان لرونکي باز ته ويل شوي دي.

مصري افسانه يي علم د انسان روح په اووه برخو ويشلي ده: رين؛ سکيم يا سخيم؛ اخ؛ با؛ کا؛ شيوت؛ سيخو يا سيکوساهو.

چې روح په جسم کې وي هغه ته (ها) ياني تازه وايي.

مصريان فکر کوي چې «اخ»، «با» او «کا» نه فنا کېږي که د مړي جسم سم وساتل شي دا درې سره ساتل کېږي او «با» کله چې جسم خراب شو بيرته نه راځي نو په هوا کې يوازي گرځي را گرځي.

«کا» هم فزيکي جسم دي چې له مړينې وروسته فنا کېږي خو د موميالي کولو په صورت کې پاته کېږي.

«ريند» دانسان واقعي نوم دي نو مصريان وايي څوک بايد د چا په مکمل نوم پوه نه شي او بايد خلک يو بل په تخلص (ستاینوم) سره ياد کړي.

«کا» او «با» په قيامت کې سره يوځاي کېږي .

«ساهو» روحي جسم دي چې آسمان ته ځي چې د قيامت حساب او کتاب تير شي که کاميابه وو نو ژوندي جسم ته مغزي او روحي واک ورکوي.

«سيکيم» د ځانگړې ژوند قوه ده چې په آسمان کې له مړينې وروسته د «اکېو» سره اوسېږي.

فيلسوفانو او پوهانو نظرونه

۱- دلویدیځو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه

په فلسفه کې غیر مادي موجوداتو ته لکه مړو، ملایکو او شیطانانو ته روح ویل کیږي.

د روح په هکله له میلاده مخکې لومړنۍ فلسفه افلاطوني فلسفه (افلاطون مړینه ۳۷۴ ق م) وه وروسته بیا د افلاطون د شاګرد سقراطي فلسفه (سقراط مړینه ۳۹۹ ق م) بیا ارسطويي فلسفه (ارسطو مړینه ۳۲۲ ق م) او د زنون فلسفه (زنون مړینه ۲۶۳ ق م) وې او دا لومړي فیلسوفان دی چې د هغو فلسفې تر اوسه دټولو نظریو اساس جوړوي د یونان فیلسوفانو او پوهانو لکه سقراط او افلاطون باور درلود چې د انسان روح له جسم نه مخکې پیدا شوې ده او هغه ازلي شی دی .

دافلاطون د فلسفې په اساس روح مجرد جوهر (طبیعي وس او توان) دی ،دستی او لرغونی دی او د بدن مخکې موجوده او فعاله و. روح له بدن سره اړیکې لري. روح دبل عالم ده او بدن هغه ته یو زندان دی؛ روح د ملکوتو له عالم څخه ده ،دې عالم ته راکښته کیږي او د بدن زندان ته ننوځي.

ځینې نور دا نظر رد وي او وایي:

ولي دتن او روح یو ځای والی لازمي دی؟

او ولي روح راکښته کیږي او د بدن زندان ته ننوځي؟

ارسطو د خپل استاد (افلاطون) نظریه نه مني او وایي د روح او بدن اړیکې ژورې دي هغه روح قدیمي نه بولي هغه د جسم پیدایښت دروح له پیدا بښت سره یو ځای ګڼي. هغه وایي نفس د جسم صورت دی هر صورت د خپلې مادي سره روغه کوي او دواړه یو

ځای منځ ته راځي او دا یو اتحادي ترکیب دی د انظریه فارابي او ابن سینا هم منلي ده. ارسطو روح یو الوتونکی شی گڼي.

د یونان فیلسوفانو انسان یو دوه اړخیز موجود گڼي چې یو یې روح او بل یې بدن دی. جسم د بدلون په حال کې دی او روح بې بدلونه ده. روح د لوی لوگوس (خدای) ده چې په کایناتو کې ځای لري او هغه له بهره څارل کيږي او کوشنی لوگوس (عقل) په بدن کې ځای لري او هغه له دننه څارل کيږي، انسان رښتنی شخصیت روح ده بدن د هغه کور یا کالي دی او جسم د روح قبر یا زندان دی او د روح خپلواکي له دې زندان څخه خلاصون دی.

دې فلسفې د خدای په کامل واک ټینګار کاوه او د مسیحی ایمان سیال بلل کېده نو ځکه یې ژر وده وکړه او د څلورمې پېړۍ وروسته یې په مسیحي پوهانو هم اغیزه وکړه.

له میلاد څخه درې پېړۍ وروسته «امونیوس»، «ساکاس» او «فلوطين» د افلاطون فلسفه نوې کړه او هغه یې «افلاطوني نوی فلسفه» ونومول.

اوس ځینې فیلسوفان ټینګار کوي چې روح تجرد لري او هیڅ ډول مادي کیفیت هغه ته مانا نه لري ځېنې نور روح یوه لطیفه ماده گڼي یا په بله وینا هغه نیمه مجرده بولي لکه نور که د اوږدو څپو (موجونو) په ډول وي بیا هم یو جسم دی مگر د هغه حساب له نور و جسمونو څخه بیل دی د مادي جسمونه تر قانون لاندې نه راځي له همدې کبله هغه له شفافو جسمونه څخه تیريږي.

جالینوس وایي: انسان درې روحونه (ارواء) لري:

هغه دطب له نظره سره سم، زړه د روح مرکز او ځای بولي. چې دا نظر تر اوسه د پوهانو د منلو وړ دی.

د دکارت او مالبرانش له قوله حیواني روح په سا ه لرونکو کې په ځانګړې طبیعت اړه لري.

روح د وینو یو جز اود هغه ډیره ظریفه او متحرکه برخه ده چې دا ظریفوالی او تحرک د تخمیر او د زړه ددغړو د خوځیدو په وسیله لاس ته راوړي.

ددکارت د بنوونځي پلویانو په اند حیواني روح له شاهرگو له لارې سپاره د وینو پر خړه مغز ته ځي او هلته د غیر مریي وسایطو سره ټول بدن ته خپریږي خو دا نظریه اوس هیڅ علمي ارزښت نه لري.

دمادي فلسفې نظریه: دا نظریه په مذهب روحي نیوکه کوي چې له بدن سره روح هم مړه کیږي، دواړه سره جلا نه دي، نفساني ژوند د مادي تجلي ده.

ددې عقیدې پلویان «دیمقراطیس» او «ابيقور» دي. په اتلسمه پېړۍ کې «لامتري»، «هلوسیوس»، «هولباخ» او په نولسمه پېړۍ کې «کارل فوگت»، «بوخنر»، «مولشوت»، دا نظریه ومنله، وایي روحاني امر د جسماني امر انځور دی. مغز فکر ترشح کوي او ینه صفرا ترشح کوي.

د روح کلمه یو انتزاعي (دکاره وتلی) امر او یو فلسفي او متافیزیکي گمان ښيي او باور لري، چې وجدان بېله یو (پی فنومن) بل شی نه دی.

- دروحي فلسفې نظریه: ددې فلسفې پلویان په مادیونو نیوکې کړي چې حسي مذهب د معرفت په هکله یو پوره نظر نه دی هغو د وجدان «اپي فنومن» هم ردوي.

- دمنودي فلسفې نظریه: دا نظریه روح مطرح کوي او د هغه د حل پسې ګرځي «هیوم» او «استوارت» دروح جوهر والی ردوي. هغوی وایي هغه نفساني نمودونه دي خو دا نظریه هم تر نیوکې لاندې راغلې ده.

- دنقادي فلسفې نظریه: کانت باور لري، چې نفس او روح په مادي یا روحي بللوسره کوم ځواب نه پیدا کیږي. هغوی د ژوند پسله مړینه مني.

- دتحقيقي فلسفې نظریه- دا نظریه مذهب روحي او مادي دواړه یوشی متافیزیکي بولي او دواړه ردوي، ابدي روح نه مني خو د روحي مذهب نظریه د اصطلاح په تغیر مني.

دشهودي فلسفې نظریه: یا د برگسون شهودي مذهب دی چې د روح او بدن په مواز تو باندې نیوکې کوي. خو د روح بقا مني.

ډیر فیلسوفان په دې باور دي چې روح یو مجرد او ساده گوهر دی او له بدن سره د هغه اړیکې تدبیري دي لکه پاچا او هیواد ، بېړۍ او ماڼو ...

ځینې باور لري روح ټول د بدن او د بدن د غړو حسي خوځښتونه لکه لیدل، اوریدل ... تر سره کوي بدن او د بدن غړي د هغه وسیله ده. دا چې وایو «ما» ولیدل ، دلته له ما څخه مانا «روح» ده ، چې روح د فرد «ذات» دی او د بدن ټول غړي د هغه وسایل دي دا، چې په قلم څه لیکو اصلا لیکونکی روح ده. ځینې روح قدیمه بولي او ځینې نور یې بیا په تناسخ باور لري.

د روح په هکله نظریې

۱- مذهب روحي نظریه :

په دې نظریه کې له بدن څخه روح جلا ده دا د سقراط ، ارسطو او مسیحي حکماو لکه «اگوسن» او بیا «دکارت» ، «مالبرانش» ، «لایب نیتز» او په اخیر کې «راوسن» او «امیل بوترو» باور وو.

د هغو دلیل دا دی چې وایي ډیر ژور مادي توپیرونه له نفساني تجلي سره شته.

مادي شیان جسم لري په حواسو پیژندل کیږي خو نفساني پلوشي جسم نه لري ، مستقیم نه لیدل یا پیژندل کیږي یوازې په وجدان پیژندل کیږي ، د یو مادي شي حرکت کولی نشي په یو نفساني شی یانې په فکر تبدیل شي.

د دکارت په باور روح په یقیني علم سره پیژندلی شو.

نفساني ژوند په ژور ډول په بدني حیات اړه لري او هر یو په بل اغیزه شندي.

هغوی روح ابدی بولي چې د بدن له مړینې وروسته ژوندی پاته کیږي لکه چې سقراط له افلاطون څخه نقل کوي هغه وایي:

که دیو سازي ساز مات شي هغه بیا هم ژوندی پاته کیږي.

۲- دختيځو فيلسوفانو او پوهانو نظرونه

- دچين پوهانو شپږ پيرۍ مخکې له ميلاده باور درلود چې روح يو بېله عادي جسده يو پوښ لري چې فنا او مړينه په هغه اغيزه نه لري او روحنوله هر ې لوري مور احاطه کړي يو، چې دا باورونه د کنفسيوس د باورونو په نامه يادېږي.
- مصري پوهانو پېنځه زره کاله مخکې له ميلاده باور درلود چې روح د انسان په قالب کې شته او د جسد د مړينې وروسته بل جسد ته ځي.
- د فارس د پوهانو باور په اهریمن او اهورامزدا وو.
- بوعلی سینا وايي: په حقيقت کې (مړينه) له بدنه د روح او انساني نفس چې بدن غړي دي خوشي کيدو ته وايي.
- بو علی سینا وايي: (خدای خلک له درو شيانو څخه پيدا کړی دی یو تن چې هغه ته بدن يا جسد وايي اوبل ځان چې هغه روح بولي او درېيم روان چې هغه نفس بولي) رساله نبض ابوعلی سینا)
- درم سایه و روح دانایي است
درم گرد کن تا توانایي است
چو پیوستند عقل و نفس با هم
از ایشان زاد ارواح مجسم
- د شیخ اشراق نظریه درې اساسي ټکي لري:
- روح له جسم څخه مخکې اولرغونې نه ده
 - د ناطقه نفس تدبیرد حیواني روح په واسطه دی

روح زمان او مکان نه لري او په مجرد او لطافت کې ژوند کوي نود مادي منحگرتوبه پرته بدن ته ننوځي. هغه وايي د روح او بدن تر منځ يوه اړيکه د (حيواني روح) په نامه شته نو ناطقه نفس (انساني روح) په نيغ ډول د حيواني روح او په مجموع کې د يو بدن توکي دي او ځای يې زړه دی او دپوهې قوه يې کارکونکې قوه ده چې بدن ته لاره بښي.

- شوقی اړيکې: چې دانسان بدن تيار شي بيا روح اخېستلو ته تياريري او انساني روح ورته راځي او ورسره يو ځای کيږي دا اړيکه شوقي اړيکه ده که څه روح مجرد ده مگر د کړو له نظره په بدن تړلې ده او د هغه فعاليت يوازي په بدن اړه لري.

ددې نظريې په اساس د روح اړيکې لومړی د حيواني روح سره اوبيا د حيواني روح په وسيله له بدن سره دي. دا نظريه هم رد شوې ده .

ابراهيم بن يحيى شيرازی مشهور په صدرا د يولسمې هجري پيړۍ يو محمد بن اسلامي فيلسوف وايي:

روح له جسمه مخکې ده : روح د مادي جوهر د خوځښت په اساس پيدا شوې ده چې دا د مادي خاصيت او اغيزه نه ده خو د مادي جوهر کمال دی نو د روح د پيدايښت اساس د ذاتی خوځښت په اساس جسماني ماده ده.

بدني ماده دا توان لري چې په خپل لمن کې يو موجود وروزي، او د ژوند پړاونه هغه له ضعيف والی څخه کمال ته رسوي. د جسم په ذات کې بدنی

تياری او خوځښتونه د روح د وجود له اړتياو څخه دی . دا چې روح جوهر يا ذات دی له بدن سره حقيقي تربست لري ياني د دوی اړيکې د ژوند په اصل کې بنيادي او ژوري دي.

نچور دا چې بدني ماده په خپل ذات او جوهر کې کامله شوې ده چې وجودي درجې لري چې د درجو په اساس غير مادي او غير بدني دي او اغيزه يې سوچ، اراده او نور روحي حالات دي.

هغه وایي د قرآن کریم د مؤمنون د سورې په دولسم مبارک آیت کې د انسان مادي پیدایښت (نطفه، علقه، مضغه، عظام و لحم او تکمیل بدن) فرمائي «انساناه خلق آخر...» یانې دې بدن ته یې بل پیدایښت ورکړ او په نوي فعالیت مو راوست.

یانې د روح او جسم پیدایښت په سر کې د هستي اصل وو.

ځینې پوهان روح ته ناطقه نفس وایي او دا دواړه ورته گڼي د ناطقه نفس اړیکې یوازې د انسان له بدن سره دي.

عقل د حسی نفس یا ناطقه نفس د کمال پور ته وایي چې هغه په زړه، روح، بخار یا مجرد) پورې اړه لري. نفس (روح

حيواني روح چې په هغه کې بخاري روح شته د ژوند، حس او خوځښت چینه ده چې د ټولو ژوو د بدن په غړو کې شته.

په نفس کې بخاري روح د ټولو حسونو چینه ده

له دې نه مالومیږي چې د فیلسفانو له نظره ناطقه نفس انساني روح ده چې جلا او له حیواني روح څخه توپیر لري.

حيواني روح یو ډول جسمونه دي چې د بدن په خرابیدو سره له منځه ځي او هغه شی چې پاته کیږي انساني روح ده.

بخاري روح، انساني روح او حیواني روح طبیعي روح ده چې د ژوو او نباتاتو د ځواک وړونکي (حامل) دي او ځای یې زړه دی. بخاري روح ته غریزي روح هم وایي.

بخاري روح لطیف تود جسم دی چې د تن له څلور لطیفو اخلاطو څخه جوړ شوي دي چې د بدن غړي ددې اخلاطو د سره کښیکښلو څخه پیدا کیږي او دې ته حیواني روح وایي، چې د قوا حامل دی.

ملاصدرا له شیخ الرئيس بوعلی سینا څخه روایت کوي چې «بخاري روح» ته «حان» وایي او

« ناطقه نفس » ته « روان » وايي.

هندي فيلوسوفان باور لري، چې روح د بگوان لخوا په انسان کې پو کيږي او کله چې انسان مړ شي يو روښانه بدن د هغه روح پوښي چې د ژونديو خلکو سترگې هغه نه ويني او بيا هغه لوړ عالم ته ځي.

د محمد حسين فاضل تونی په خپل کتاب (لرغوني حکمت) کې ليکي:

د نفس او بدن د تغير دليل دا دی چې بدن تل د تغيير او تبديل په حال کې دی او ناطقه نفس د عمر له پيله تر زړښته پورې ثابت پاته کيږي نو نفس له بدن او مزاج څخه بيل دی.

يوه بله نظريه وايي چې د سيالاتو (خوځيدونکي مايع) غلظت د جسم او روح د پيوستون دلريډو لامل گرځي نو ځکه روح الوحي او بېله روح جسم هيڅ عمل کولي نشي.

بله نظريه وايي د روح الوتنه په خلاوو (تش ځايو) پورې اړه لري دا خلاوي روح ته د انرژي د تلو راتلو لارې دي، چې هره خلا خپله ځانگړې توان او پياوړتوب لري چې د تلو او وتلو لارې لري.

ځينې وايي له بدنه د روح الوتنه درې اصله لري: سوچ، نور او ږغ چې هر يو ددې درو شيانود بدن په ارادي والي کې مهمه برخه لري.

روح د خداى (ج) له پلان څخه وبشړ ته خبر ورکوي او د مرستې هڅه کوي.

روح زموږ د ژوند لپاره د ښو روښانو لارښوونو چپنه ده او موږ په عبادت سره له خپلې روح څخه غواړو چې په مهمو پرېکړو کې مرسته راسره وکړي

کله چې خداى (ج) روح په انسان کې پوکړه ملايکو انسان ته سجده وکړه نو له اړه سجده روح ته شوې ده نه انسان ته.

روح زموږ په دواړو مړينو او ژوندي کېږو

کې شاهد ه اوناظره ده، هغه انسان ته معنوي وده، تجربه او ښوونه ورکوي. روح د کرکېچ ، ناروغي يا کومې پېښې په مهال لکه دتلفون کارت موږ ته خبر را کوي .

روح انسان ته پوهه ورکوي او هڅه کوي د هغه پوهې ته تغيير ورکړي. ځينې پوهان روح دانسان وگړتيا(شخصيت) بولي خودځانپالې وگړتيا يوازې د ځان او دځان د اړتياو په هکله سوچ کوي مگر روح د نورو له چوپړ څخه خوند اخلي. ځکه د روح يوه ځانگړتيا دا ده چې انسان د نورو چوپړ ته هڅوي .

روح پنځونکې ده، روح د شخصيت اړتيا ده،

شخصيت له روح څخه خپل ښه غواړي او روح له شخصيت څخه د خداى (ج) خوښه غواړي. شخصيت بې موخه او د غوښتنې په اساس کار کوي مگر روح يو روښانه مانا اوموخه لري.

د اچې وايي روح مجرده ده تجرد په لغت کې لغز والي ته وايي او د فلسفې په اصطلاح هغه شی دی چې مادې خواص ونه لري يانې دا چې نه وېشل کيږي، تغيير او وده نه کوي.

اسلامي فيلوسوفان وايي: د بدن د غړو او مادې بدن پرته يو باطني شی شته چې ولولو، پوهې، سوچونو، حرکاتو ، سکناټو ، ارادې کړو او انفعالاتو لامل گرځي چې هغه همدا ناطقه نفس يا انساني روان دی.

مگر دا پوهه او ولولې په ټولو موجوداتو کې يو ډول نه دي نو ځکه انساني روح له حيواني روح څخه جلا ده.

ملا صدرا(رض) وايي: خداى (ج) په خپل واک يولطيف روحاني جرم جوړ کړ چې دهغه نوم دی: نفساني ، حيواني او طبيعي روح ،چې د لطافت درجې يې سره توپير لري او هغه څه چې انسان له نورو ژوو څخه ممتاز او جلا کوي هغه ناطقه نفس دی او دکمال په اساس هغه عقل بولي.

په سانسگريټ کې يوه سلوکا وايي

NAINAM CHIDRANTHI SASTRAANI NAINAM DAHATHI PAAVAKAHA
NACHAINAM KLEDAYANTYAPO NA SOCHAYATHI MAARUTHAHA

روح هغه ده چې نه په لاسو سوري کيږي، نه په اور سوځي، نه په اوبو منحل کيږي او نه په باد الوځي هغه داسې شي دی چې له منځه نه ځي هغه نه پيل درلود او نه پای لري، هغه به تل تر تله وي.

روح د «پاراماتما» سره يو شي دی خدای تعالی «پاراماتما» دی يا فوق العاده روح يا اتما ده چې ټولي روحگاني په پر کې نيسي.

لکه: رودونه چې په پای کې لوی سيند ته لويږي روحگاني خپلي لارې لري و فوق العاده روح «پاراماتما» ته ځي.

لرغونو طبيبانو روح يو لطيف بخار بلی چې په زړه کې ځای لري او د ژوند د حس او خوښت لامل گرځي.

د روح ډولونه

لرغونو طبيبانو درې ډوله روح پېژندله:

۱-طبيعي روح: دا روح د حيوان او نبات گډه روح ده چې د حيوان په پڼه کې ځای لري هغه ته «نباتي»، «ناميه» او «شهوانه» هم وايي. د طبيعي روح ځای پڼه ده چې د ودې او خورولو د چارو مسووله ده

۲-حيواني روح: دا روح په انسان او حيوان کې شته او د هغه ځای زړه دی او د رگونو په وسيله د بدن غړو ته ځي چې د غير ارادي حرکاتو او شهوت مسووله ده.

۳-معنوي روح: دا روح دانسان يا ژوندی جسم يو جوهر دی د هغه ځای دماغ اصغر دی او دا د ارادي او عقلي حرکاتو مسووله ده.

د لرغونو حاکیمانو د باور په اساس که له مړینې وروسته د انسان روح او نفس سره یوځای شي د هغه هوښیاري پاته کيږي او په سر چپه یې د هغه هوښیاري د تل لپاره ورکيږي.

فیلسفان وايي روح په ژوند کې سوچ کوونه ده چې غیرمادي ده، ژوندي شيانو په روح سره ځان پیدا کړی دی، چې سړی مړ شي روح په ابدې او غیر مادي ژوند له جسمه لیري ځي.

د انسان په جسم کې خدای (ج) خپله روح پوکړې ده. خدای (ج) د انسان روح ته د خپل روح نسبت ورکړی دی چې دا یو لوی واقعیت دی نو ځکه انسان ددې روح به برکت او علمی شرافت پر ټولو موجوداتو حکمروايي کوي. له همدې کبله ټول ژوی دانسان چوپړ کوي.

حيوانات هم لکه مورنفس لري روح هغوی هم لکه انسانان ژوندي او نيغ ساتي، پوهه او مالوت ورکوي.

حيوانات کولي شي ديو بل سره خبرې وکړي (د سليمان (ع) دخبرو کيسه د الوتونکو سره په قرانکريم کې راغلي ده) هغه يوازینی سړی دی چې خدای (ج) هغه ته د حيواناتو سره د خبرو علم ورکړی و.

دا چې انسانان ضعيف او قوي دي روح د هغوی د وس او توان په مچ ورسره کار کوي.

دساری په ډول روح له یو کلن ماشوم سره د هغه استعداد په کچه کار کوي ځکه د یو ماشوم د زکات کچه د یو دیرش کلن سړي سره توپیر لري.

روح دانسان په سلامتي اړه لري او سلامتي بیا په خپله بشر اړه لري نو ځکه ځان ساتنه په هر انسان واجب ده.

په اسلامي او ديني كتابونو كي روح

روح د خدای (ج) پیغام دی. (منتهی الارب) (آندراج) او (اقرب الموارد).
 جرجاني وايي: روح له علم غيبه څخه ده، چې زړه ته په ځانگړي ډول القاء شوی ده.
 روح د د خدای فرمان او حکم دی. (منتهی الارب)، (آندراج) او (اقرب الموارد)
 روح فقهاوته الهی امر او رحمت دی. (منتهی الارب) او (آندراج)
 روح ملايکه ده په شکل د انسان او د ملايکي تن دی (منتهی الارب) او (آندراج).
 روح هغه ملايکه ده چې په يو کتار کې وي او نورې ملايکي په بل کتار کې وي.
 (تهذيب عادل).
 روح د موسيقي له پردو يوه پرده ده. (برهان قاطع).
 روح د قرانکريم له (۳۲) نومونو څخه يو نوم دی. (نفائس الفنون).
 روح جبريل دی. (منتهی الارب) او (غياث اللغات).
 روح ځان دی جمع يې ارواح او مونث ده. (آندراج)
 په ځينو رسالو کې راغلی دي چې اور ته روح، باد ته عقل، اوبو ته نفس او خاورو ته
 جسم وايي. (کشاف اصطلاحات)
 روح يو لطيف بخاري جوهر دی چې د وينو د لارې د زړه کيڼي خوا ته ځي. (غياث اللغات)
 طبيبان روح ته د ماغزو هوا وايي (د خيره خوار مشاهي).

تهانوي وايي: روح د طبيبانو په اصطلاح يو لطيف بخار دی چې په زړه کې ځای لري او دانسان د واک، حس او خوځښت لامل کيږي او ددې دو (روح او نفس) تر منځ زړه دی چې د کلیاتو او جزییاتو درکونکی دی خو حاکیمانو بیا زړه او لومړی روح یو شی گڼي او روح ناطقه نفس بولي (الفنون)

خلکو درې ډوله ځواک لري: طبیعي، حیواني او نفساني... او دې درو ځواکونو ته روحگاني وايي هغه ته غضبيه نفس هم وايي.

نفسانيه روح په دماغ کې ده او د اعصابو په وسیله ټول بدن ته ځي. (ذخیره خوارم شاهي)

صاحب کشف په اصطلاحات الفنون کې لیکي: د روح په هکله ډیر ډول ډول خبرې شته:

ځینې وايي: انساني روح ناطقه نفس او مجرده ده. ځینې وايي: هغه لطیف جسمونه دي لکه اوبه په سرو گلونو کې. ځینې وايي: روح په زړه کې هوايي شیان دی. ځینې وايي: هغه مغز دی. ځینې وايي: روح حیات دی. ځینې وايي: روح د اور اجزا دي. ځینې وايي: روح غریزې حرکات دي. ځینې روح نفس بولي. ځینې روح لطیف جسم بولي لکه غوري او شیدز په بادامو او جوزو کې. ځینې روح روحاني نور بولي او ځینې روح د نفس لپاره یوه وسیله بولي.

ځینې وايي: نفس یو چټل جسم دی او روح په هغه کې لطیف جسم دی او عقل په هغه کې نوراني جوهر دی، ځینې وايي: نفس توده روح ده چې د حرکتونو او شهوتونو لامل ګرځي، ځینې روح ښه نری وړمه بولي چې ژوند پیدا کوي.

نفس د خلکو د نظر ځای او زړه د خالق د نظر ځای دی «الاصل الصغار»

. هر نبي پینځه روحونه (ارواء) او هر مؤمن درې روحونه (ارواء) لري «ابن منده»

دامام غزالي په کتاب «مشکوة الانوار» کې د روحونو مرتبې پینځه بیان شوي دي:

لومړی حساسه روح: چې محسوسات په پېنځو حسو نو حسوي دا لومړی اصل حیواني روح بولي چې ان په تی رودونکو ماشومانو کې هم شته.

دویم خیالي روح: چې محسوسات اخلي او هغه ساتي بیا هغه عقلي روح ته چې د هغه پورته ده سپاري چې د اړتیا په مهال کار ترې اخلي دا ډول روح په تی رودونکو ماشومانو کې نشته.

که له کوشنې ماشومه کوم شی پټ شي هغه نه ژاړي هغه هیروي، چې ماشوم څه لوی شي بیا یې شی نه هیږيږي د هغه پسې ژاړي او هغه غواړي.

ځکه د هغه شي انځور د هغه په فکر کې پاته کیږي، دا روح په ځینو حیواناتو کې هم لیدل کیږي خو پټنگ هغه نه لري بیابیا اور ته ورځي خو سپي یې لري.

درېیم عقلي روح: دا هغه واک دی چې له حس او خیال څخه د هغه مانا درکوي او دا یو ځانګړې انساني جوهر دی چې په ماشومانو او حیواناتو کې نشته.

څلورم ذکرې یا فکري روح: چې له عقلي شیانو څخه تالیفات کوي او له هغه څخه پایله اخلي که دوی پایلې تر لاسه شي د هغو تر منځ تالیف کوي او تر لایتناهي پورې پر مخ ځي.

پنځم قدسي دنیاوي روح: چې ځانګړې د پیغمبرانو او اولیو روح ده چې هغوی په غیبې لواړو، د اخیرت په احکامو او آسماني او ځمکني شیانو پوهیږي، چې عقلي او فکري روح دې حد ته رسیدای نشي.

باید پوه شو هر شی چې حس کولي شي هغه روح لري.

په «تهذیب الاحکام» کې راغلي دي چې حاکیمان گمان کوي چې ملایکې مجردې عقلي او آسماني دي او پېریان مجردې ارواحګانې دي چې په عنصریاتو تصرف لري او شیطان د هغو د خیال قوه ده.

خو له دې هریو یوه کلي روح لري، چې له هغه ډیرې روحګانې خپریږي. د الله امر ته کلي نفس وایي هر کابین روح لري چې د هغو امر مني چې طبایع تامه نومیږي.

صاحب په «الانسان الكامل» کې لیکي: وپوهیږه! چې هر شی حس لري هغه الهی روح لري، چې د هغه په واک ولاړ دی.

روح مانا نسبت د هغه له صورت څخه دهغه لفظ ته ده او همداسې الهی روح دمخلوق روح لري چې د هغه صورت په هغه ولاړ دی او د روح مانا نسبت د هغه له صورته د هغه لفظ ته ده او هم دمخلوق روح الهی روح لري چې په هغه ولاړ دي.

په «کلیات ابی البقاء» کې راغلي دي: حیواني روح لطیف جسم دی چې ځای یې په زړه کې دی او درگو نوپه وسیله ټول بدن ته ځي او دانساني روح په هکله بېله خدای (ج) څوک نه پوهیږي.

روح لکه اوبه ځي اوباد الوخي، دیوالونه او بناړونه د هغه خنډ کیدای نشي.

د ځینو مفسرانو په اندله روح څخه موخه د روان ژوند د عامل په مانا راغلی دی بررسی مقدماتی «اصول روانشناسی اسلامی»

حضرت علی (رض) فرمایي: د انسان روح یو ډیر گران بیه جواهر دی هر څوک چې د هغه ساتنه وکړي د هغه ارزښت به ډیر کړي او هر څوک چې د هغه په ارزښت پوه نه شو اوله هغه څخه ساتنه ونه کړي د هغه له ارزښته به کم شي «غرر الحکم»

ملاصدر (رض) وایي: علوي سماوي روح د عالم له امر څخه ده او بشري حیواني روح د له عالم خلق څخه ده. د روح محل علوي دی.

حیواني روح لطیف جسم دی چې د حسي قوي او خوځښت حامل دی.

روح په حیواناتو کې د ځانگړو قواوو دبرکت منبع ده، او علوي روح په حیواني روح کې ځای پر ځای شوی ده چې هغه ته نفس وایي او دا نفس د روح ځای یا محل دی، نفس په زړه کې دی او له زړه څخه مراد هم هغه لطیف زړه دی چې ځای یې د غوښو په زړه کې دی، چې په بدن کې دی.

زړه له عالم خلق څخه دی او لطیف زړه له عالم امر څخه دی.

زړه ، بخاري روح او نفس (مجرد روح) د حیواني روح مرکبات دي، چې د ژوند د حس او حرکت منشا ده چې د ټولو حیواناتو په بدن کې شته.

بخاري روح د نفس مرکب دی چې د ټولې پوهې سرچینه ده.

ناطقه نفس یوازې د انسانانو له بدن سره تړاو لري او په پایله کې انساني روح لطیف امر دی چې د علم او انساني پوهې سرچینه ده.

ځینې بیا روح، ناطقه نفس بولي او دواړه سره ورته ګڼي.

ځینې روح د نیکو صفتونو ځای او نفس د بدو صفتونو ځای بولي.

بخاری روح یو لطیف تودجسم دی چې د څلورو لطیفو مایعاتو (بلغم ، وینه ، صفراء او سوداء) څخه پیدا کیږي او بدن د هغه پوښ دی.

بخاري روح ، نفساني روح او حیواني روح چې طبیعي روح ده د حیوان او نبات د قوا حامل ده او د هغه سرچینه زړه دی، بخاري روح ته غریزي روح هم وایي.

د طبیبانو په کتابو کې انساني روح ته ناطقه نفس ویل شوی دی نو د روح بحث په بخاري روح پیل او په روح القدس او روح الله ختمیږي.

ملا صدر (رض) له شیخ الریس بوعلی سینا څخه روایت کوي روح بخاري هغه تود لطیف جسم چې د څلور خلطو څخه پیدا کیږي او دې روح ته حیواني روح وایي چې قوت لیردوي.

ځینې وایي روح د بنو کړو ځای او نفس د بدو کړو ځای دی.

بغوی (رض) له حضرت علی کرم الله وجهه څخه نقل کوي:

« په خوب کې روح له بدنه وځي مګر دده ځانګړې اړیکه د ځانګړو وړانګو په وسیله له بدن سره وي، چې دغه تعلق او اړیکې له وجې ژوند له خرابیدو ساتل کیږي »

حضرت شاه صاحب (رض) وايي: روح ظاهري هوبښ دی او هغه روح چې په هغه سره تنفس جريان لري او نبض خوځيږي او خواړه هضميږي هغه بل شی دی چې پخوا د مړينې له راتلو څخه نه ایستل کيږي (موضوع القرآن)

او ځينې وايي روح دانسان مادي او معنوي منظره ده .

امام صادق (رض) د (و نفس و ماسواها) د آيت شريف په باره کې وايي:

خدا (ج) روح پيدا کړه او هغه ته يې ټولي بدنې او نيکې ور وښوولې (علم يې ورکړ) او هغه يې آزاد پرېښود چې هر څه يې زړه وغواړي هغه وکړي (بحار الانوار)

د خدای (ج) په اراده روح له بدنه په دوو لارو وځي.

۱- په نا ارادې او نه غوښتونکي ډول د روح وتل لکه په خوب کې

۲- په ارادې او هوبښيارانه توگه د روح وتل لکه په مړينه کې.

ځينې علما بيا وايي:

روح عموماً د وتلو وروسته په درو ډلو ویشل کيږي:

۱- پوه روح

روح دانسان له بدنه په اگاهانه ډول وځي او اړيکې يې له جسم څخه نه پرې کيږي دا روح په نړۍ کې گرځي راگرځي خو د تيرو او راتلونکي په هکله زيات څه نه وايي لکه په خوب کې

۲- آزاده روح

جسم له روح څخه بشپړه جلا کيږي، کله چې زړه دريږي روح داسې يو تونل ته چې په اخير کې يوه رڼا مالوميږي ځي هغه تير او راتلونکي ته تللی شي د اسې کارونه کولي شي چې انسان حيرانوي او ټول ژوند يې لکه يو فيلم د هغه تر سترگو تيريږي

۳- د روح وتل د پيريانو په مرسته

پېریان په حقیقت کې روح له بدنه نه جلا کوي بلکې د هغه اړیکې له جهان سره تړي هغه څوک چې له پېریانو سره اړیکې پیدا کولی شي روح هغو ته وړاند ويني کوي دا روح تیر او راتلونکی ورته وايي چې اریانونکی دي خو د وخت مالومات نه لري.

دانساني روح ځانگړتیاوی

- روح هویت په بدن تړلي دی:

د روح اوبدن اړیکې بهرنی نه دي ، روح له بدن سره پټې اړیکې لري، روح یو جوهر یي موجود دی ،یاني د هغه اړیکې په ذات نه دی بلکې د روح د ذات او وجود په محور کې دی یاني د اړیکې د بدن دننه او پټي دي.

- وده او تکامل کوي

خوځښت له مادي پیل کيږي تر هغې پوره رسي، چې نفساني تجرد پیدا کړي یاني وده او تکامل وجود لري .

- انسان یو د انواعو څخه نه دی:

دروح هویت ، وده او پرېوتنه د انسان په کړو اړه لري شاید انسان حیواني خوی ونیسي یا د اولیاو او انبیاءو خوی

او دا هم جوته ده ، چې په ټولو موجوداتو کې پوهه ، سوچونه او احساسات یو شان نه دي نو انساني روح(ناطقه نفس)یوازي د انسان له ځانگړتیاو څخه ده، چې دا له حیواني روح څخه جلا ده

- روح آسماني اود خدای له امر څخه ده او دحیواني بشري روح پیدایښت له عالم څخه ده

چې یو پوست جسم دی او د حس او خوځښت حامله قوا ده. نو ځکه په نورو ژوو کې روح د د برکت منبع او یوه ځانګړې قوا ده او آسماني روح په حیواني روح کې ځای پر ځای شوی او په زړه کې ځای لري.

هغه وایي الله (ج) په خپل قدرت دا لطیف روحاني ځانګړی جرم (جسم) پیدا کړی چې موږ یې د نفساني روح، حیواني روح او طبیعي روح په نومو بولو او د پورونو توپیر یې په لطافت اړه لري چې د ټولو کړو، جسماني ولولو، دردونو او خوبنالیو سرچینه ده چې په انسانانو کې له نورو ژوو څخه جلا او بڼه ده. انساني لطیفه روح امر دی چې دانسان د علم او پوهې دلیل دی.

روح په ادبیاتو کې

په ادبیاتو کې لکه پاکه روح، خوشاله روح او د روح د عذاب کلمو سره اشنايو او په فېلم او نندارمو کې بیا شېح و یا پیری د خندا یا ویرې لپاره استعمالیږي.

په ډیرو دینونو کې دا کلمې د معتقدینو د ویرولو لپاره کارول شوي دي.

ویل کیږي روح له مړینې وروسته پېژندله کیږي او وایي روح د انسان د مړینې په لومړۍ شپه قبر ته ورگرځي او مړی بیرته راژوندی کوی او له هغه سره سوال او ځواب کیږي .

په قیامت کې بیا روح د جسم سره یو ځای کیږي چې بیا هغه جنت یا دوزخ ته ځي دا هغه خبرې دي چې موږ ته په ارث رسیدلي دي.

د روح په هکله د بشر تعجب ددې په پار دی چې ویني یو بل و اک شته چې د طبیعت پر خلاف او ضد په جگړه کې دی اودا هغه ته یو سر یا راز دی.

یوشاعر د دې سر په هکله داسې وایي

سری است که جز نهفتنش نیست روان

دری است نفیس و سفتنش نیست روا

رازی که میان جان جانان منست

دانسته نیست و گفتنش نیست روا

«راز دی چې بېله پتولو یې نشته روان

گرانه مرغله ده سوری کول یې نه دي روا

هغه راز چې د جان او جانان تر منځ دی

نه پوهیږو او ویل یې نه دی روا»

په عربو کې چې څوک مړ شي وايي: د هغه روح ته دعا وکړه!؛ د هغه روح جلا شوه؛ په اخيرت کې ستاسو روح سزا ويني...

جان قصد رحيل کرد گفتم که مرو

گفتا چه کنم خانه فرو می ریزد
(روح دسفر تکل وکړ ویل می مخه
ویل یې څه وکړم کور نریږي)

از این ملک روزی که دل بر کنم

سراپرده در ملک دیگر زنم

پس این مملکت را نباشد زوال

ز ملکی به ملکی بود انتقال

(ددې ملکه چې یو ورځ زړه صبر کړم

خپله غږدی به په بل ملک کې ودروم

په هغه ملک کې چې نه لري زوال

له یو ملکه بل ملک ته وي انتقال)

سعدی وايي

ما کشته ی نفسیم و بس آوځ که برآید

از ما به قیامت که چرا نفس نکشتم

انسانان عموماً د روح په هکله په سوچ کولو کې غفلت کوي مگر کله چې ناروغ شي د هغه حسونه وېښيږي که يې په خدای ایمان درلود روح يې ارمتيا پيدا کوي ځان په قضا او قدر سپاري او په عين حال کې د الله (ج) درحمت اميد لري.

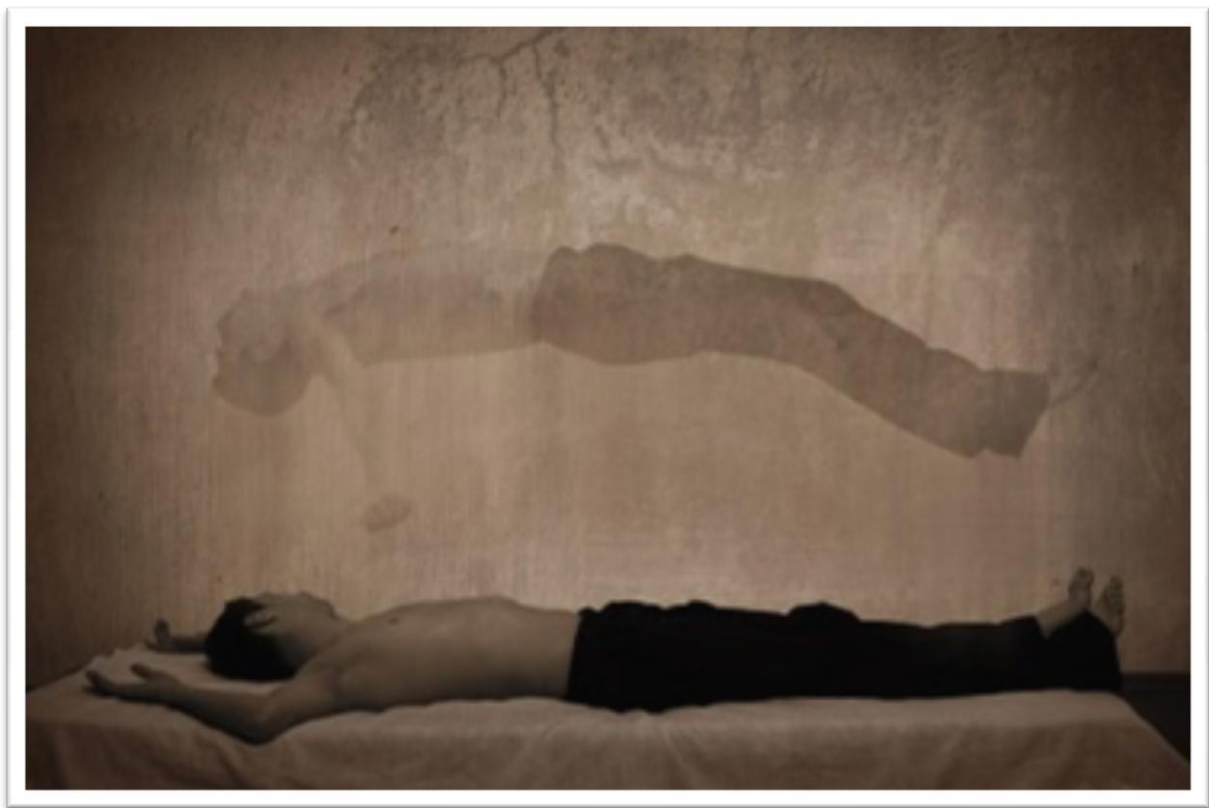
او هغه کسان چې په علمي ختاوو ځان ختا باسي د علمي دغدغې او شکونه د هغوی روح ځوروي ځکه په دې برخه کې د فطرت نور لږ دی نو دا پر هغوی ژوند ترخوي او ان ځان وژني ته يې اړ باسي. فردوسي د مړينې په هکله وايي:

جهان يادگارست و ما رفتنی

به گيتی نماند به جز مردمی

به نام نیکو گر بمیرم رواست

مرا نام باید که تن مرگ راست

د روح په هکله باورونه

په روح باندې باور عموماً په دروېڅو ویشل کېږي:

۱- د ماده پرستو نظر

هغه بې دینه خلک چې په روح باور نه لري او وایي انسان د مړینه وروسته له منځه ځي؛ دې خلکو ته ماتریالیستان وایي.

ماده پرستان په دې باور دي، چې روح له بدن څخه جلا ده او روح د بدن د جوړښت او مزاج زېږنده ده. هغوی هم ډله ډله دي، چې ځینې روح یو لطیف جسم بولي او وایي هغه د خوړوله لطیفو اجزا څخه پیدا کېږي او ځینې بیا روح د وینو د دوران حاصل بولي او ځینې بیا روح په بدن کې خوځېدونکې هوا بولي او ځینې نور بیا هغه نور بولي او هغه د مزاج د طبیعي تودوخې حاصل ګڼي او ځینې بیا وایي پوهه، شعور، فهم او ژوند روحي نښې نښانې دي او روح د دماغ یوه برخه ده او له دماغې سلولو څخه منځ ته راځي او په مجموع کې ټوله ماده پرستان روح مادي شی ګڼي او هغه د بدن او د هغه د جوړښت زېږنده بولي.

اوس د ماده پرستو ټوله نظرونه رد شوي دي.

هغوی وایي دا چې خلک د خوب په وخت کې خوشالي یا درد حسوی یا ځینې شیان ویني نو د هغه علت څه کېدای شي؟

دا ټوله دا ثابتوي چې روح له جسم څخه جلا دی او بل دا چې د بدن سلولونه مړه او نوی پیدا کېږي او اټکلا په پنځوسو کالو کې د بدن د پیرې برخې سلولونه له منځه ځي مګر روح سرچپه لا ډیره ځواکمنه کېږي او ډیر مالومات پیدا کوي او هم انسان په ناروغۍ کې یوازې جسمي ځواک لږیږي نه روحي ځواک.

۲- هغه دينونونه چې په تناسخ باور لري

هغه لرغوني دينونه دي، چې له مړينې وروسته په تناسخ (د روح تگ بل جسم ته) باور لري لکه: لرغوني يونان، بودايزم، هندويزم، برهمنيزم، جينيسم، سيکيسم اود پارسانو يو مذهب، د يهوديانو يوه ډله، د غلات په نامه د شيعه گانو يوه ډله چې هغو ي يي درجعت سره يوه بولي او د دروز ډله او داسي نور

۳- هغه دينونو چې په قيامت باور لري

هغوی باور لري چې روح د انسان له مړينې وروسته برزخ ته ځي او د قيامت په ورځ د بنو او بدو عملونه حساب کتاب کيږي دا باور په ابراهيمي دينونو کې لکه اسلام، مسيحي او يهودي دينونو کې شته.

د پیدایښت مکانیسم

۱- په ټوله عالم کې د خدای (ج) په امر ډول ډول مخلوقات ژوند کوي، چې په ظاهره د یو بل څخه توپیر لري. که د مخکې کرې ته وگورو په هغه کې انسانان، ژوی، نباتات؛ میکروبونه او داسې نور ژوند کوي، چې هر یو خپل ځانگړي خواصونه؛ ډولونه؛ شکلونه او معین مشابه ترکیبونه لري.

۲- که دې خدایي فلسفې ته وگوره؛ دا ډول ډول لوی او کوچني شیان ماشینونه دي، چې روح له هر یوه سره د هغو د استعداد، قدرت، ترکیب او ماهیت په کچه کار کوي.

هر یو ددې ماشینونه د یو ځانگړي کار لپاره جوړ شوي او هر یو خپل الات او ادوات (پرزي) او پیچونه لري، چې هغه خپل معین کړه چې باید هغه وکړي کوي او روح د هر ماشین د استعداد په کچه عمل کوي.

۳- په دې بې انتها عالم کې، چې په هغه کې تقسیم او جلاوالي نشته؛ بلکه کلي او یوازینی اصل یې د پروردگار امر دی؛ بلی دا د پروردگار امر چې ورته روح وایي چې له هر ماشین سره د هغه د واک او استعداد په کچه کار کوي نو روح په انسان، حیوان او نبات کې توپیر نه لري.

۴- د انسان بدن چې ډول ډول غړي او حسونه لري؛ هر یو خپلي پرزي لري، چې د انسان د بدن یو جز جوړوي او روح له هر یوه سره د هغه د استعداد او دندې مطابق کار کوي.

۵- تفکر: تفکر دانسان د بدن یو کړه دي. تفکر اصلا روح ده او د روح اغیرې تفکر دی. که وپوښتي روح څه شی ده؟ وایو روح عقل او فکر دی؛ ټول حسونه یو او د روح څڅېډنې (تراوشونه) دي.

- ۶- رادیو: رادیو چې د انسان اختراع ده، چې برېښنا ور وروسیږي هغه چالانیری. که بدن رادیو او روح برېښنا وگڼو؛ که رادیو خرابه شي بیا هغه له برېښنا سره هم کار نه کوي؛ که هغه جوړه شي بیا له برېښنا سره کار کوي.
- ۷- که بدن خراب شي نو روح له هغه سره کار نه کوي. روح تل شته که د بدن یوه برخه خرابه شي روح له هغې برخې سره کار نه کوي.
- ۸- مړینه څه شی ده؟ چې روح ژوندی مگر بدن خراب وي.
- ۹- که د بدن یوه برخه چې خرابه ده جوړه شي؛ نو روح ورسره کار کوي.
- ۱۰- اوسنی طب د مړینې په وخت کې بدن داسې ساتلی شي چې کار وکړي؛ نو روح له هغه سره ژوند کوي دا دواړه مړینه ځنډیولی شي.
- ۱۱- که جسم روغ وي مگر روح ونه لري داسې ده لکه رادیو چې روغه وي او برېښنا ونه لري؛ هغه جسم هم مړ دی؛ که برېښنا ورکړل شي بیرته بېله دې چې کوم شی ورډیر او کم شي چالانیری.
- ۱۲- دانسان بدن چې خدای (ج) جوړ کړی دی هغه ته جسد ویل کیږي. جسد هغه ماشین دی چې د روح په واک کې دی. د انسان په مغز کې داسې پرزې شته چې له روح سره یو ځای کار چې باید هغه وکړي کوي.
- ۱۳- که څوک ژبه نه لري خبرې کولي نشي. سترگه هغه الت (ماشین) یا پرزه ده، چې که د روح په اختیار کې وي هغه استفاده ترې کوي نو روح په دې دنیا کې بېله کوم الت (ماشین) کوم کار کولي نشي.
- ۱۴- په ماغزو کې داسې ځایونه شته چې که سم کار وکړي؛ روح له هغه سره کار کوي او که ناروغ شي کار ورسره کولی نشي.
- ۱۵- انسانان (۲۱) حسونه لري، چې هر یو یې ځایونه او التونه لري چې روح هغه پیژني او کار ورسره کوي.

۱۶- که دراديو چينل ختم شي ؛ بريننا هم ولري؛ بيا هم هغه کا رنه کوي؛ درست لکه انسان چي په خوب کي وي ،چي چينل پيل شو روح هم په کار پيل کوي.

د روح د وجود عقلی دلیل

لرغونو انسانانو د روح په شتون باور درلود؛ نو دا نوی باور نه دی.

د روح وجود او مبدا دلیل او استدلال ته اړتیا نه لري د هغه وجود په ډول ډول دلیلونو د سپړني او څېړني وړ دی.

د عقلي دلیل په اساس د مغزي موادو تغیر او د پوهې ثبات دا بنسټولي ده، چې هیڅ مادي موجود د سکون او اړمنتیا په حال کې نه دی بلکې ټول موجودات تغیر او وده کوي.

«لئون دنی» فرانسوی اروا پېژندونکی وایي: د فیزیولوژي د علم په اساس د بدن ټول غړي د دوو مهمو حیاتي پېښو یانې د موادو جذب او د هغه تبدیل په انرژي کې ټول زاړه سلولونه په نوی سلولونو بدلیږي زاړه او خراب سلولونه له منځه ځي او نوی سلولونه منځ ته راځي چې دا د ماغزو له پستو مواد څخه نیولې تر کلکو هډوکو پورې په بر کې نیسي. د بدن سلولونه د عمر په اوږدوالي کې په وار وار له منځه ځي او نوی پیدا کیږي مگر د سوچ قوه، حافظه او زاړه خاطرات یې تغیره پاته کیږي؛ له دې څخه دا پایله اخیستل کیږي، چې په وجود کې یو ثابت حقیقت شته چې نه تغیر او تبدیل کیږي او زموږ مالومات له ځواني څخه تر زړښته په ذهن کې ساتي. دا جوتیږي، چې روح د مغز زېږنده نه دی؛ بلکې یو مجرد موجود دی؛ چې زموږ په جسم تدبیري احاطه لري هغه چې اوري، ویني او درکوي.

روح د دینونوله باوره

د نړۍ په ډیرو مخورو دینونو کې په کراتو مراتو د روح نوم اخیستل شوی دی .
تولوخلکو ته روح یوه آشنا کلمه ده. د نړۍ خلک هر ورځ په خبرو اترو کې د پاکه روح ،
روح دې ښاده وي، له روحي عذابه دي خدای وساتي او داسې نور وییونه او غوندې
کاروي ؛ ان چې هیڅ چا تر اوسه روح لیدلې یا لمس کړې نه ده.

عموما له روح څخه له مړینې وروسته یادونه کیږي. لکه داچې وايي: روح د مړینې
په لومړۍ شپه قبر ته ورگرځي؛ د مړۍ په بدن ننوځي ؛ سوال او ځواب ورسره کیږي؛
بیا تر قیامته روح له بدنه جلا وي ؛ په قیامت کې له بدن سره یوځای کیږي؛ دېدي او
نیکی په اساس جنت یا دوزخ ته ځي.

مگر اصلي سکالودا ده ،چې په ژوند کې په روح نه پوهیږو او له مړینې وروسته د خپل
روح سره مخامخ کیږو.

بودایان باور لري: روح له یو هیواده بله ته ځي، د نوی زېږېدلې ماشوم په بدن ننوځي ؛
نوی ژوند په نوی قالب کې پیلوي.
مگر د هندانو له انده روح نور دی.، چې حضرت شیوا (یوه الهه) هغه د هر چا بدن ته
منعکسوي.

نه پوهیږو روح یا نی څه؟ او د هغه لوی دلیل موږ خپله یو ځکه موږ ځان نه پېژنو که
خپل ځان وپېژنو روح خپله پېژنو.

د سوامي ویوي کانندا د «رام کرشنا پاراما همسا» لوی شاگرد وايي : انسان کولی شي
د کایناتو په نړۍ تجربه وکړي ،انسان په میدیتیشن سره روح حسولي شي . معجزه
کولی شي او د خپل روح اختیار اخیستلي شي، ډیرو دا هڅه کړې او د خپلې روح

اختیار لري هغوی بيله فزیکي جسمه هر چیرې تگ راتگ کولي شي او د کایناتو نړۍ تجربه کولي شي.

ځېنې دینونه ادعا لري چې انسان درې روحگاني لري: یو ه یي نباتي، بله یي حیواني درېیمه یي انساني روح ده. د نباتي روح ځایینه گڼي، د حیواني روح ځان زړه گڼي او د انساني روح ځای ماغزه گڼي.

نباتي روح د بدن د ودې، حیواني روح د احساس او خوځښت او انساني روح د قضاوت او خبرو خزانه ده.

ځینې دینونه ادعا لري، چې زه، ته او ټوله انسانان روح ده؛ نه هغه جسم چې موږ هغه وینو.

په ټولو مخورو دینونو کې راغلي دي، چې د روح ځای د انسان په زړه کې دی؛ زموږ بدن د روح معبد دی.

همداسې ټول مخور دینونو ډول ډول روایتونه لري چې د هر یو اخځ له بل څخه بیل دی، چې د دې سکالو د روښانو لو لپاره باید لومړي د ځېنو مخورو دینونو روایت په خلص ډول بیان کړو او بیا د اسلام دین چې اخیری بشپړ آسماني دین دی په دې هلکه وسپرو.

د ټولو دینونو تر منځ کې شیان

- روح غیر مادي او مجرد ده.
- هر جسم یوه روح لري.
- روح له بدن څخه خپلواکه ده.
- روح نه حس کيږي او خوځښت یې نه لیدل کيږي.

د ټولو دينونو تر منځ توپيرونه

مگر په دې لاندېنيو شيانو کې توپير سره لري.

د روح تعريف، د هغه ابتدا، له مړينې وروسته د هغه دنده، مړينه او داسې نور.

دانيميستان

دانيميستان يا روح پرستان له لومړنيو مذهبونو څخه دي، چې باور يې درلود روح له يو جسمه بل ته ځي او ان کله کله د انسان روح حيواناتو، نباتاتو او ان جامداتو ته ننوځي.

دانيميستان په ارواء باور درلود چې: روحگاني انساني شخصيتونه دي. پوهه لري، اراده لري، مينه او کرکه لري، چوپړ ياخيانت کوي، شوم يا مقدس دی، خير ياشر لري او انسان ته ژوند او خوځښت ورکوي.

هغو دروځونه يوه ځانگړتيا دا بلله، چې هغه تل پا تي او نه فنا کېدونکي ده ياني چې انسان مړ شي روح يې پاته کيږي نه مړه کيږي يا آسمان ته الوځي، يا په تياره ځايو، يا په ځنگلونو يا کنډوالو کې ژوند کوي، يا د جنازې سره پاته کيږي او خپله جنازه ساتي نو بايد جنازې ته درناوی وشي.

که څوک په بده ورته وگوري؛ زيان ويني. همدا لامل ووچې له مړي سره به يې په قبر کې د هغه کالي، خواړه او گاني ايښوولي.

ددې مذهب د باور اساس دروح په اصالت و او له روح څخه يې موخه يو مرموز واک و چې په انسانانو او نور شيانو کې ژوند کوي.

لوی برون وايي: هغه باور چې موږ د روح په هکله لرو له دې باوره جلا دی.

ځکه دانیمستانو باور درلود چې روح یو مرموز واک دی چې په ټولو شیانو او انسانانو کې شته مگر موږ باور لرو چې مادي شیان روح نلري، روح د ژوند تودوخه او د بدن خوځښت دی .

اسکیموانو هم لکه دانیمستانو باور لري وایي: انسان له روح ، جسم او اسم څخه جوړ شوی دی.

دلته مالومېږي چې له روح څخه د هغو موخه ځان نه دی.

روح پرستو (لومړینو انسانانو) باور درلود چې مادي جهان او د طبیعت شیان روح لري او انسان هم یو نامريي عيني عنصر د روح په نامه لري، چې انساني ارزښت لري او هم یې په تناسخ باور درلود.

تناسخ څه شی دی؟

په تناسخ دغه دینونه او مذهبونه باور لري

لرغونو یونانانو، بودایزم، هندویزم، برهمنیزم، جینیسم، سیکسزم اود پارسان مذهب، د یهودیانو یوه ډله، د شیعیانو یو ډله په نامه د غلات چې هغوی یې د رجعت سره یو بولي په تناسخ باور لري.

تناسخ د نسخ له جرړې څخه اخیستل شوی دی چې دوی ماناوي لري.

یواوښتون او لېږدونه او بل ځای ناستي چې دلته یې لومړی مانا له یو بدن څخه بل ته د روح تلل زموږ موخه ده.

تناسخ درې ډوله دی :

الف. بې انتها تناسخ: روح تل د یو جسم څخه بل ته ځي.

ب. په ټیټه کچه مخ په کښته تناسخ: انسان چې په ټولو نورو مخلوقاتو کې د پوهې په لور پور کې ځای لري د هغه روح له لور پور پوهې څخه د کښته پور پوهې ته یانې ژوو یا نورو شیانو جسم ته د تگ باور دی. ددې باور په اساس دهغه انسان روح چې نظري او عملي قلمروي بشپړ کړي وي او کمال ته رسیدلی وي د نور له عالم سره یو ځای کیږي. هغو روح چې دا قلمرو یې نه وي بشپړ کړی د ځان د بشپړیدو لپاره دکښتو موجوداتو بدن ته ننوځي.

ج. په ټیټه کچه مخ په پورته تناسخ: د روح تگ له نباتاتو څخه حیواناتو او بیا د انسان بدن ته د تگ باور دی.

دا درې سره باورنه د قیامت د راتگ سره ضد باورونه دي.

«الف» ډول تناسخ له فلسفي نظره باطل او د قیامت سره په بشپړ تضاد کې دی.

«ج» یې یو ناسم فلسفي باور دی که څه هم د قیامت د راتګ مخالف نه دی.

«ب» تناسخ هم له قیامت سره ضد نه دی.

بودایان د کارما-کرمه د قانون په اساس چې مانايي ده «کردار» په دې مانا چې انسانان د خپلو کړو وړو پایله په همدې دنیا کې ویني بیرته دنیا ته راځي او دخپلو کړو سزا په همدې دنیا کې ویني. هغوی باور لري ښه خلک په بل ژوند کې ښه ژوند پیدا کوي او بد خلک په بل ژوند کې په تکلیف اخته کیږي، د هغوی په باور په دویم ژوند کې ان د ځینو په شکل را ژوندی کیږي

تناسخ ډولونو

۱- رسخ: یاني د انسان روح په جماداتو کې

۲- فسخ: یاني د انسان روح په نباتاتو کې

۳- مسخ: یاني د انسان روح په حیواناتو کې

۴- نسخ: یاني د انسان روح په انسانانو کې

تناسخ چې هندوان هغه سمسارا بولي پرله پسې ژوند کول دي او وایي یوازې لارچي انسان له دې تناسخ څخه خلاص وي د (نیروانا) سره پیوستون دی. دنیروانا کلیمه په لغت کې چوپټیا او هوساینه ده او په اصطلاح کې خدای ته فنا وېرل یا ځان سپارل دي ، چې اوس د بودایانو د پام وړ شوی دی.

هندوان د جهان روح ته برهمن او د انسان روح ته آتمن وایي؛ (آتمن) یا «خپل» وایي چې تل پاتې شی دی مګر جسم مړینه لري؛ روح لکه زاړه کالي جسم پریرېدي او نوی کالي اغوندي.

بودا په یو ډول تناسخ باور درلود، چې هغه لکه اوسنی تناسخ د روح تگ له یو جسم څخه بل جسم ته نه و دهغه باور د دواړو هندوانو او بودایانو له فلسفې څخه یو جوړ شوی باور وو.

بودا وایي لکه د یوې شمع په اور چې بله شمع روښانه و (د لومړۍ شمع اور ددویمې شمع د روښنایي لامل ګرځي) د یو موجود پوهوالی کولی شي د بل واحد د پوهې دپایښت لامل شي.

برهمنیان هم په تناسخ باور لري هغو وایي هر وخت چې یو موجود مړ شي روح یې بل جسم ته ننوځي.

جینیسیم او سیکان هم په تناسخ باور لري هغوی وایي چې هر جسم روح لري او دا روح له مړینې وروسته بل جسم ته ننوځي. اود ژوند د مهال کره د روح تر اغیز لاندې وي.

په تائوئیسم کې باور دا دی چې ډول ډول خلک په ډول ډول وختونو کې ژوند کوي او مړینه یې پایله نه ده، ژوند محدود نه دی او دوام یې بېله پېله دی.

کبالا (یو حکمت دی چې نه پوهېدونکو شانو ته په جادو سره لاس رسې پېدا کولو ته وایي) یوې بلې پدیدې ته د روح تناسخ وایي چې د هندوانو د تناسخ سره هېڅ ورتوالی نه لري.

که د "د تناسخ وړ" د آري مقدس کتاب ولوستل شي هغه یوازې او یوازې د روحانیت د پوړونو خبرې کوي هغه وایي: هغه څوک په سرکوزي بدلېږي چې له روحانیته ووځي بیا به لکه سرکوزی دمر دارویو خوند اخلي.

په کبالا کې تناسخ روحاني ډول ډول موقعیتونه چې د انسان په مادي جسم کې تیرېږي بیانوي. په هغه کې د تناسخ اصلي مانا نشته هغه وایي تناسخ مازي د ژوند دورې دي، چې موږ هغه په دې دنیا کې تیرووو.

یاني دتناسخ یا د روح تگ یوازې په روحانیت کې شته. له مړینې وروسته مادی ژوند ختمیږي که چا په دنیا کې روحاني دنیا پېدا کړي وه کولی شي د جسم څخه له جلا

کېدو وروسته په هغه بل جهان کې روحانی ژوند وکړي، که نه و بريالی شوی، بیا یې نوی ژوند په دې فاني دنیا کې د نوی تناسخ او نوی سناریو سره پیل کيږي. او باور لري چې د انسان روح هیڅکله په حیواناتو او نورو موجوداتو کې نه ننوځي کبالیستانو په خپلو کتابو کې لیکلي چې که هر څوک د کبالا په حکمت د روحانیت درجه پیدا کړي نو دوباره دې فاني دنیا ته نه راځي.

د تناسخ د باور علتونه څه دي ؟

۱- یو ښه چانس: که په دې نړۍ کې چا ښه ونه کړه تناسخ یو چانس دی چې بیرته دنیا ته راشي اوښه وکړي.

مګر که په نوی ژوند کې دچا خپل د پخواني ژوند کړه وړه په یاد نشي هغه څرنگه عبرت واخلي چې بیا هغه ختايي تکرار نه کړي.

۲- د عدالت ضامن دی: بل داچې وایي تناسخ د عدالت راوړولو ضامن دی که موږ په هر ژوند کې ښه او بد کړه کوو او په بل ژوند کې خپله گناه جبران کړو نو څوک گناهکاره نه پاته کيږي چې داد عدالت ضمانت دی .

اوس د ډیرو باور دا دی چې دا عقیده په دینونو کې نه وه وروسته په کوم دلیل ور ننوتلي ده.

تناسخ د ابراهیمي دینونو په باور

د ابراهیمي دینونو په باور روح د خدای هغه ډالۍ ده چې ځینو ډولونو ته ورکړ شوي ده او اجازه یې ورکړې ده له دې مالوماتو څخه گټه تر لاسه کړي او د بد و کارو پر ضد یې وکاروي.

په ټولو ابراهیمي دینونه چې (یهودیت ، مسیحت او اسلام) په کې راځي . ددې دینونو په باور روح له مړینې وروسته له بدنه وځي آسمان ته ځي او په برزخ کې تر ابدې ژوند ته دوام ورکوي او د قیامت انتظار کوي.

ابراهیمي دینونه باور لري روح یو بې مثله مخلوق دی چې د موجوداتو په عالم کې د ژوند ، احساس ، وېښیاری او پوهې اساس جوړوي.

الف: تناسخ د عیسویت او یهودیت له باوره

په دې دینونو کې د تناسخ په هکله څه نه دي ویل شوی او له آیتونو څخه یې ښکاري چې هغوی ټوله د تناسخ له پدیدې پر خلاف دي د مثال په توګه

د داود (ع) زمزمور ۵۳: ۳ (نیکوکاری نشته یو هم نه) یانې انسان ځان نشوای بې گناه کولی لکه چې دتناسخ باور وايي انسان ځان په دې دنیا کې بې گناه کوي بیا اخیرت ته ځي .

په عبرانیان ۹:۲۷ کې راغلي.

(خلک راځي او بیا د خپلو عملونه جزا ویني)

دتناسخ په اساس انسان په یو نه یو ژوند کې بریالي کیږي چې ښه ژوند وکړي او جنت یا نیروانا وګټي یا دا چې کرار کرار یې ژوند ښه شي.

ارمیا ۹:۱۷ (دا ډیر بد دی له دې هم بدتره کیږي) چې دابلکل تناسخ رد وي.

رومیان ۳:۲۳ (ټوله گناهکاره به د خدای له جلال بې برخې وي) یانې گناه ه کاره به لکه بې گناه نیغ د اخیرت حساب او کتاب ته ځي.

ټولنه ۷:۲۰ (عادل سړی په دنیا کې نشته چې نیکی وکړي او گناه ونه کړي)

عیسوی او یهودی دینونه دبودایانو دا باور چې وایي روح له یو هیوادڅخه بل ته ځي او د مړي انسان روح نوی زیریدلی ماشوم جسم ته ننوځي او خپل ژوند ته پابښت ورکوي بلکل ردوي.

د هندوانو د دین په باور روح هغه نور دی چې (شیوا) رب النوع هغه د هر چا بدن ته منعکس وي. هغوی د تناسخ ضد د قیامت خبرې کوي او باور لري چې خلک به له قبرونو را پورته کیږي او دښو او بدو حساب او کتاب به ورسره کیږي.

ب: تناسخ د اسلام له باوره

د اسلام دين په قيامت باور لري نو د اسلام له نظره تناسخ مردود دی ځکه تناسخ د قيامت ضد دی نو اسلام د تناسخ باور ردوي.

په اسلام کې تناسخ بله مانا لري د قرانکريم او رواياتو په اساس تناسخ دوه ډوله دی:

۱- ملکي تناسخ: دا چې انساني روح خپل مادي بدن خوشی کوي بل مادي بدن ته ننوځي او ټول خپل کمالات له لاسه ورکوي.

۲- ملکوتي تناسخ- په دې مانا چې روح له خپلو باورونو، اندېښنو، نیتونو او کړو وړو سره په دواړو ډولونو کې د جسم دننه (په ژوند کې) او د جسم بهر (په مړینې کې) پاته کیږي.

د اسلامي اساساتو په اساس ملکي تناسخ باطل دی او ملکوتي تناسخ سم دی ځکه دا ممکنه نه ده چې روح خپل کمالات له لاسه ورکړي.

د ص د سوري « ۷۲ » مبارک آيت شريف کې راغلي دي:

«ونفخت فيه من روحي»

ژباړه: (نو کله چې برابر کړما) قالب) دهغه (په بڼه صورت سره) اوما پو کړه خپله روح په هغه کې)

د انسان په جسم کې خدای (ج) خپله روح پوکړې ده چې خدای (ج) د انسان روح ځان ته منسوب کړې ده دا یو لوی واقعیت دی ځکه انسان ددې روح په برکت او علمی شرافت پر ټولو موجوداتو حکمروايي کوي.

ډیرو پوهانو تناسخ یو بې گټې پدیده بللې ده چې انسان ته گټه نه لري انسان لا گناه کولو ته اړ باسي په دې سوچ چې په بل ژوند کې به بیا بڼه وکړي.

محيى الدين مهدى الهى ايراني پوه وايي تناسخ د شرع او عقل ضد دی ځکه هغه معاد ردوي.

ناصر مکارم شیرازی وايي تناسخ د تکامل د قانون خلاف دی او د معاد انکار دی. علماو د البقرې د سوري د (۲۸) مبارک آيت په اساس تناسخ ردوي .
(كيف تكفرون بالله و كنتم أمواتا فأحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم إليه ترجعون)

ژباړه : (څرنگه په الله کافر کيږي؟ تاسو مړه واست ژوندي يې کړی او وروسته تاسو وژني او بیرته تاسو ژوندي کوي او وروسته هغه ته ورگرځول کيږي)
ياني دا ټوله د خدای (ج) په امر تر سره کيږي.

هغوی وايي په دې آيت شريف کې دوه ژونده او دوه مړه راغلي دي مړه واست ژوندي شوی دنيا ته راغلی، بيا په دنيا کې مړه شوی بيا په اخيرت کې ژوندي کيږی نو ځکه دا د اسلام له نظره تناسخ باطل دی.

د غافر د سوري په (۱۱) مبارک آيت کې راغلي دي:

«قالوا ربنا أمتنا اثنتين وأحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل إلى خروج من سبيل»

ژباړه: «هغوی وايي: پروردگاره! موږ د دوه واره مړه اودوه واره ژوندي کړو اوس موږ په خپلو گناهونو اقرار کوو آیا له دوزخه د وتو لاره شته» نو ددې دوه واره ډیر ژوند نشته نو ځکه تناسخ رد شوی دی .

ځيني پوهان وايي دانسان له بدنه د شخصيت (نفس) په وتنه سره هغه د وخت له قیده خلاصیږي او دهغه له بدن سره مرستیاله روح د جسم په مړ کېدو او دنفس يا شخصيت په وتو بیرته خپل اصلي ځای ته ځي.چې شاید بيا د نوی زیږیدلو بدن ته د هغو د بنووني لپاره اړیکه ټینګه کړي.

کیدای شي دا روح د پخواني شخصيت د ژوند ځيني قوي او ضعیفي ودې خاطرې له ځانه سره ولیردوي مګر هغه وه نوی شخصيت ته نوي بنوونه کوی او په هغه کې

ورکیري چې دا دوهم ژوند نه دی دا لومړی ژوند دی د بل ژوند د ځینو ضعیفو خاطرو سره. (خدای (ج) ښه پوهیږي).

د شهیدانو روح

په قرآن کریم کې د شهیدانو په اړه ویل شوي دي چې هغوی مړه شوي نه دي نو د هغو نفس تحویل شوی نه دی.

دالبقرې دسورې په (۱۵۴) مبارک آیت کې راغلي دي.

«ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله أموات بل أحياء ولكن لا تشعرون»

ژباړه: (هغه چې د خدای په لاره کې مړه کیږي هغوی ته مړه مه وایاست! هغوی ژوندي دي او تاسو نه پوهیږئ).

د ال عمران د سورې (۱۶۹) مبارک آیت د شهیدانو په هکله وایي: هغه مړه نه دي

«ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون»

ژباړه: (او له سره گمان مه کوئ پر هغو کسانو چې په لاره د خدای کې وژل شوي دي مړه نه دي بلکې ژوندي دي په نزد د رب خپل او زرق ورته ورکول کیږي) دلته روح نه ده راغلي یوازې ویل شوی هغوی ژوندي دي.

ځېنې پوهان وایي: روح د انسان له مړېنې سره له بدن نه جلا کیږي او بل جسم ته ځي.

یو حدیث شریف دی:

«ارواح المؤمنین فی اجواف طیر خضر الخ» ددې حدیث شریف په بنیاد د مؤمنینو اروا (روحونه) د شنو طوطیانو په ججوروکې وي چې ځینې وایي دا د شهیدانو روح ته دلالت کوي.

مسخ کیدل

د مسخ کیدو په هکله په قرانکریم د

المایدی دسوري (۶۰) مبارک آیت کې راغلي دي:

«من لعنه الله و غضب عليه وجعل منهم القرده و الخنازير...»

ژباړه: هغه کسان چې خدای له خپله رحمته لیري کړي پر هغوی یې لعنت کړی
هغوی یې (مسخ کړی) بیزوگانې او سرکوزي کړي دي.

دالبقرې د سوري په (۶۵) مبارک آیت شریف کې راغلي دي:

«ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين»

ژباړه: تاسو د هغو کسانو خبریاست چې د شنبې په ورځ یې نا فرماني او گناه وکړه
موږ هغو ته وویل: شړل شوي بیزوگانې شئ!

د الاعراف د سوري په (۱۶۶) مبارک آیت شریف کې راغلي دي:

«فلما عتوا عن ما نهوا عنه قلنا لهم كونوا قردة خاسئين»

ژباړه: (بلی، کله چې یې له نهی شوو شیانو څخه سرغړونه وکړه هغوی ته مي وویل
په شکل دشرل شوي بیزوگانو شئ!)

ټول ابراهیمي دینونه تناسخ ردوي خو د روح په هکله په لا ندي شیانو کې سره
توپیر لري:

د روح تعریف؟

روح له کومه راغلي او منشایي څه ده؟

د روح دنده له مړینې وروسته او مخکې څه ده؟

مړینه څه شی ده؟

ځینې وایي روح د مړینې یا خوب په وخت کې له بدنه وځي ځینې بیا وایي انسان درې ارواي لري: نباتي، حیواني او انساني

ځینې وایي روح له دې عالم څخه مخکې موجود وه

ځینې باور لري اروا د عالم او آدم د خلقت مخکې وه.

روح ددې دینونو په مذهبي کتابونو کې په ډول ډول نومونه راغلي ده لکه: روح، نفس، روح الامین...

- د یهودو باور د روح په هکله

یهودان باور لري چې روح له مړینې وروسته د «روح په خزانه» کې یا د دجلال د کرسی لاندې د قیامت انتظار باسي. او ځینې یهودان په بل اند دي لکه تلمود (شفاهي تورات) چې هغه ته نغوته کوي او وایي: مړي له هغه څه چې پر محکمه پېښېږي نه خبریږي.

په تورات کې راغلي چې روح د جسم له مړینې وروسته ژوند کوي او د محکې د پېښو خبریږي.

ددې څخه مالومیږي یهودان ضد او نقیض باورونه لري.

په پیدایښت ۱:۲ کې راغلي دي: او مځکه تیاره، خالي اوناکړه وه د خدای روح مځکه تر اوبو لاندې کړه- (د هنري مارتین ژباړه)

مځکه خالي او بې شکله وه، هر چیرې اوبه وې او تیارې هغه پوښلې وه د خدای روح د بخار پر تورو توتو حرکت کوی- (د مژده ژباړه)

دا کلمه له عبري څخه د خدای روح ژباړل شوې ده چې دوي ماناوي لري یوه د خدای روح او بله باد یا توپان، چې په ډول ډول ژباړلو کې دا دواړې ماناوي راغلي دي لکه:

د سریاني په بشپړې نخسې «سریاني پشیتا» ژباړه چې په شپږمه او اوومه پېړۍ کې شوې ده هغه د خدای روح ژباړلې ده او «وولگات» په لاتینې ژباړې کې هم هغه د خدای روح ژباړلې ده مګر په نورو ژباړو کې هغه باد اوتوپان ژباړل شوی دی

دا لومړۍ ځای دی چې د روح نوم په یو آسماني کتاب کې راغلی دی.

د یهودانو انسان پیژندنه له «هلنيسم» څخه اغیزمنه شوې ده، د یوناني کتاب «سبعینی» ژباړې چې افلاطوني فلسفه وه یهودیت ته لاره پیدا کړه او هغوی ترې اغیزمن شوه.

عموما په بني اسرائيلو کې روح له بدن څخه یو خپلواک شی نه ګڼل کېده خو داسې نښې هم شته چې ځینو په خپلواک روح هم باور درلود. د ساری په ډول په «سندهرین ۹۱» چې د دویمې میلادي پېړۍ کې راغلي دي، «آنتونیوس» یو یهودي ربی څخه وپوښتل:

روح څه وخت په بدن ننوځي د بلاربيدو په مهال یا د جنین په دوره کې؟

هغه یې په ځواب کې وویل: د جنین د جوړیدو په وخت کې

مګر آنتونیوس نیوکه وکړه چې آیا غوښه بې مالګې درې ورځې سمه پاته کیږي؟

ربی (یهودی ملا) وویل چې آنتونیوس زما ځواب رد کړی.

مگر د ادريس(ع) کتاب چې په پټو شيانو لکه آسمان، بن، عدن، دوزخ ملایکو او د روح په باور ولاړ کتاب وو پر يهودانو يې ډیره اغیزه کړې وه هغوی يې د پر هیز، کشف اوشهود خواته کښ کړې وه مگر هغوی د خلکو لخوا خورول کيدل.

داخنوخ (د اخير زمان مکاشفه)، مېشنا(شریعت (فقه)، مواعظ او حکایتونه) او تلمود(شفاهي شریعت) څخه مالومېږي چې په لومړۍ میلادي پېړۍ کې په يهودانو کې عرفاني سنتونه وه مگر اوس هغوی دا پټوي.

په «مېشنا» کې راغلي دي:

هغه څوک چې په دې څلور شيانوسوچ کوي ښه به دا وه کاشکې پيدا شوی نه وای!
هغه څه چې پورته دي، هغه څه چې لاندې دي، هغه څه چې تر هغه مخکې وه او هغه څه چې تر هغه وروسته به وي.

مگر خلکو دا نه منله لکه چې په تلمود کې يې ډیرې ښې راغلي دي:
شولم لوی يهودي پوه وايي: يهودی عرفان له مېشنا څخه مخکې پيل شوی دی.

په تلمود کې ربيان (يهودی ملايان) د شرور انسان

په اړه وايي چې هغوی په خپل انساني قالب کې لازمه توانايي نه لري
يهوديت روح د ژوند اصل بولي.

- د روح په هکله د عيسويانو باور

خلکو د مسيحت په پيل کې په افلاطوني او ارسطويي فلسفې او په يو خدای باور درلود

مگر د دې فلسفې یو ربر دا و چې خدای ته یې د هستي نه بدلیدونکي قلمرو وایه یانې خدای نه شوای کولی ددې بدلېدونکي نړۍ سره هېڅ ډول نیغه اړیکه ولري او هغه له هېڅ څه شی څخه نه اغیرمن کېده ځکه دعواطفو او احساساتو لاندې نه راټلی.

نو خدای او دنیا یوې واسطې ته اړتیا لرله چې ددې واسطې لپاره یو ښه مروج کلمه «لوگوس» وه. چې مانايې پوهه او یو رښتني خدای وه نو دا کلمه د خدای اړیکې له نړۍ سره وبلله شوه چې هغه نننۍ روح ده.

په تورات کې روح د نشاما (נשמה) په کلمې توصیف شوی ده چې نفس او دنفس ایستلو ته وایي.

روح په تورات کې «سوکی» په انگریزي کې «سپریت» او په انجیل کې څو ځله د تنفس او ژوند په نامه هم کارول شوي ده.

عیسی مسیح و «نیقودیموس» ته وویل:

«باید له خپلي گناه څخه توبه وکړې چې له خدای سره روحاني اړیکې پیدا کړې او نوی وزېږې او د خدای ملکوت ته ننوځي».

هغه وپوښتل څنگه دوباره زېږم؟

عیسی (ع) ورته وویل: «که له اوبو او روح څخه ونه زېږې هېڅکله به د خدای ملکوت ته نه ننوځي»

عیسی (ع) خپلو شاگردانو ته وویل: «او زه به له پلاره و غواړم تاسو ته بل پلوی اوډاډورکوني ډالۍ کړي چې تل درسره وي، چې دا د پاک خدای رښتني روح ده چې تاسو ته به ټول حقایق وښيي.

د نړۍ خلک به هغه ته لاس بري و نه لري ځکه د هغه په لټه کې نه دي، هغوی یې نه شوای موندلي ځکه هغه نه ویني او نه پیژني.

مگر تاسو هغه پیژنئ، ځکه ستاسو سره پاته کيږي او په تاسو کې به وي د ژوند په توپانو کې تاسي یتیمان نه پریږدي. ستاسو مرستې ته به راشي».

(یوحنا ۱۸-۱۶:۱۸)

روح یو پاک سړی دی چې ډیر واک لري

عیسی خپل شاگردانو ته وویل:

«دآسمان او مخکې واک ماته راګر شوی دی، نو ولاړشئ ټول کامونه زما شاګردان کړئ او هغوی ته د پلار، زما او روح القدس په نامه تعمیدی غسل ورکړئ»

(متی ۲۸-۱۸:۲۸)

«آیا تمیز کولی نشئ، چې د خدای معبد د خدای په روح کې په تاسو کې مینیت دی» (لومړي قرنن ۱۶:۳)

«خدای د روح دلارې دسړی دننه مینیت کړي

اما دا ټوله هغه یوه روح کوي او هغوی په خپله خوښه ویشي او هر چا ته یې بښي» (لومړي قرنن ۱۱:۱۲)

(روح فهم او پوهه لري)

« ستاسو څخه د عیسی مسیح او د روح مینه هیله لرم» (رومیان ۱۵:۳۰)

یاني روح فهم او پوهه لري.

«ځکه په مسیح عیسی کې د روح د ژوندقانون زه دګناه او مړینې له قانون څخه خوشي کړم» (رومیان ۸:۲)

یاني روح احساسات لري.

«هغه چې نفساني دي په نفسي شيانو سوچ کوي او هغه چې روحاني دي هغه له روح څخه سوچ کوي» (روميان ۸:۵)

«د نفساني انسان د سوچ ډول مړینه ده او هغه سوچ چې د روح په سیطره کې دی ژوند او هوساینه ده ځکه نفساني انسان له خدای سره دښمني کوي ، د خدای شریعت نه مني او هغه چې د نفس په سیطره کې دي نشوای کولی خدای راضي کړي». (روميان-۸:۶)

«روح تاسو ته ژوند دی» (روميان ۸:۱۰)

«ځکه هغوی چې د خدای په روح هدایت کيږي د خدای زامن دي» (روميان ۸:۱۴)

«خو زه هغه ډاپورکونکي چې د پاک خدای روح ده ستاسو مرستې ته دراستوم هغه د ټولو حقایقو سرچینه ده او د پلار له خوا راځي او زما په هکله به هر څه تاسو ته ووايي» (یوحنا ۱۵:۲۶)

«هغه وخت به پلار خدای ډاپورکونکي زما پر ځای تاسو ته راوليږي زما موخه هغه روح القدس دی هغه به هر شی تاسو ته در زده کړی او هم به هغه څه چې ما تاسو ته ويلي در په زړه کړي» (یوحنا ۱۴:۲۶)

«خو هغه مهال چې د خدای پاکه روح چې د ربنتیا سرچینه ده راشي ټول حقایق به تاسو ته وښيي نه له خپله ځانه بلکې هغه څه چې یې زما څخه اوریدلي دي هغه به له راتلونکي څخه هم تاسو خبر کړي». (یوحنا ۱۶:۱۳)

«هرکله چې د خدای روح زموږ ته د ژوند لارښوونه وکړي زموږ ژوند ته به مسیحت، خوشالي، ارمیتیا، صبر، مهرباني، نیکوکاری، وفاداري، عاجزی او دوستي راوړي.

له دې صفتونو څخه یو هم د یهودانو د مذهب او شریعت سره تضاد نلري» (غلاطیان ۵:۲۲-۲۳)

«که اوس د خدای د روح د لارښوونې په واک ژوند کوو نو اړینه ده د هغه لارښوونه د خپل ژوند په ټولو اړخونو کې ومنو» (غلاطیان ۵:۲۵)

(ایمان لرونکو ته ویل شوي چې د روح القدس لاره ونیسئ)

«له روح ډک شئ» (افسیان ۵:۱۸)

«چې پاکه روح راشي په درو ټکو پام کوي:

لومړۍ - دا چې ټوله خلک گناهکاره دي ځکه پر ما ایمان نه لري.

دویم - زما ښه او مهربان پلار خدای خلک ښي ځکه زه د هغه خواته ځم او شفاعت کوم.

او درېیم - دا چې ټوله د خدای د سزا او جزا څخه ژغورل کېږي ځکه د دنیا فرمانروا شیطان نور ښکېل شوی دی» (یوحنا ۱۱-۱۶:۸).

روح القدس د بي ایمانو په ژوند کې هم برخه لري روح القدس د خلکو زړه اړوي چې د خدای رښتیاومني.

داچې نفس او روح دوه غیر مادي لومړني شیان دي چې مقدسو کتابونو هغه بشریت ته نسبت ورکړي. انسان روح لري مگر روح نه دی.

روح غیر مادي انساني جوهر دی او په کتابو کې ویل شوی ایمان لرونکي روحاني ژوند لري.

«هغه څوک دی چې د خلکو په سوچونه پوهیږي بېله دهغه خپله روح، چې په هغه کې ده. په همدې قیاس یوازې د خدای روح ده چې د خدای له سوچونو څخه خبره ده» (لومړي قرنټیان ۲:۱۲)

پاول لیکي روحانیت د ایمان لرونکو په ژوند اغیزه لري.

«.. چې موږ یې په مسیح کې په هر روحاني آسماني برکت مبارک کړي یو» (افسیان ۱:۳)

«... پرله پسې له خدایه غواړم چې د روح حکمت او پوه تاسو ته ډالۍ کړی چې خدای تاسو د خپلو ارادو د پیژندلو ډک کړي» (کولیسیان ۹:۱)

«د میسح کلام به په ښه ښیرازه توگه په تاسو کې خپور شي او یا هغه مزامیر یا سردونه او نغمې چې روحونه (ارواء) دي، یو بل ته د حکمت په کمال ښوونه او نصیحت وکړی او خدای ته په شکر ایستلو هغه د زړه له کومې ولولۍ» (کولیسیان ۳:۱۶)

مسیحی پوهان وایي دا دننۍ الوهیت د انسان دی او د روح قلمرو د خدای پاچاهي ده په انجیل کې د نفس ډیره یادونه شوې ده

هلته لیکل شوي دي

«د انسان طبیعي زیانکار دی او په پایله کې موږ نفسونه روزل کیږي.

نفس په فزیکي ژوند سره له منځه ځي»

(Genesis ۳۵:۱۸; Jeremiah ۱۵:۲)

نفس لکه روح د ډیرو روحاني او هیجاني خوځښتونو مرکز جوړوي»

(Job ۳۰:۲۵; Psalm ۴۳:۵; Jeremiah ۱۳:۱۷)

«په هر حال نفس مکمل سړي ته ویل کیږي ځه په ژوند کې یا دهغه وروسته.

نفس او روح سره وصل دي لیکن سره جلا کیدلی شي»

(Hebrews ۴:۱۲)

روح د بشریت لیرلید دی چې د خدای سره اړیکه لري

مسیحانو په خبیثه ارواء (روحونو) باور درلود هغو ویل: خبیثه ارواء د الهی روح ځای نیسي

نو ځکه مسیحانو خبیثه ارواء د ناروغ له بدنه په زور او ځور رالیستله او په دې باور وه چې ناروغي د پلیدور وړونو څخه ده نو دعاوي او مذهبي مراسم یې د هغه د ورکولو لپاره کوله.

«روح القدس ایمان لرونکو ته واک ورکوي چې خپلي دندې او چوپړ داسې تر سره کړي چې دهغوی د پیري روحاني ودې لامل شي» (یوحنا ۲۲:۲۰)

مسیح په انجیل کې روح القدس په پوف (پو) سره د حواریونو خواته لیري.

د عیسوی په نویو او زرو کتابو کې د روح کله د «د انسان د ژوند اساس» او کله هم د «ژوند واک» بلل شوی دی او کله هم روح د نفس سره ورته راغلی دی او ځای ځای روح د انسان په نړۍ کې «د ژوند عامل» بلل شوی دی.

- روح په اسلام کې

د اسلام په نړۍ لید کې انسان له دوو شیانو جوړ شوی دی، یو ښه اوډیر لوړ معنوي شی یانې د خدای (ج) له روح څخه او بل له کښته او ډیر ټیټ مادي شي یانې له بد بویي خټې څخه جوړ شوی جسم دی.

د اسلام له انده خدا (ج) نه جسم لري نه روح او د روح سره د خدای کلمه یوه تشریفي اضافه ده لکه چې وایو: کعبه د خدا کور دی. یاد روژې میاشت د خدای میاشت ده. همداسې یو گرانه، باشرافته او عظمته روح د خدای (ج) روح بلل شوي ده چې په انسان کې پو (پف) یادانسان د پوهي لپاره ګمارل شوي ده.

په قران کریم کې دنړۍ په پیدایښت کې دوی پدیدې لیدل کیږي یو «خلق» چې په علل او اسباب تړلی دی، زمان او مکان غواړي او په تدریج سره د ودې لاره بشپړوي او بله پدیده «امر» دی چې د هغه اړیکې له پاک خدای سره دي په هغه کې تدریج نشته یوازې د خدای په اراده په آني ډول موجود یري په هغه کې اسباب او مادي وسایل دخل نه لري.

روح د خدای (ج) لخوا یو مجرد او محقق موجود دی، جسم نه دی ځکه نه وېشل کېږي ؛ روح نه ښکاري ځکه ځان نه لري ، ځان یو انساني اصل دی چې دروح مکان دی او د بدن ټول غړي د هغه تابع دي.

په قران کې نه دي ویل شوي چې په روح ژوندي یو او چې مړه شو روح له بدنه وځي او په قیامت کې د روح او بدن د یو ځای کېدو خبرې هم نه دي شوي.

په قران مجید کې د روح کلمه (۲۱) واري تکرار شوې ده چې له مفسرینو لخوا په بیلو بیلو ماناوو تفسیر شوي دي.

لکه څرنګه چې مخکې مې یادونه وکړه په قرانکریم کې روح د «روحي»، «روحنا» او «روحه» خدای ته منسوب شوی ده خو د روح مخلوقې جوهر دی.

د اسراء دسورې په «۸۵» مبارک آیت کې راغلي دي.

«ويسألونك عن الروح قل الروح من أمر ربي وما أوتيتم من العلم إلا قليلا»

ژباړه : او پوښتنه کوي له تا (ای محمده!) د روح په هکله ووايه چې روح له امره د رب زما ده او نه ده درکړی شوی تاسو ته له دې علمه څخه مګر لږه)

مرحوم «بحراني» ددې تفسیر په هکله له امام باقر (رض) څخه نقل کوي چې هغه ويلي دي «ددې مبارک آیت مانا دا ده چې لږ خلک په روح پوهیږي»

بشر په دې برخه کې بېله ځینو روایاتو بل څه نه لري هغه هم د روح صفتونه دي.

دلته که څه هم روح مطلقه راغلي ده مګر هغه موخه انساني روح ده .

د ډیرو مفسیرانو په اند روح د روان او د ژوند د عامل په مانا راغلي ده .

د اهل سنت لوی مفسر "شیخ ابوالفتوح رازی" د «روح الجنان» په تفسیر کې لیکي: هغه شی چې په دې آیت شریف کې د پوښتنې لاندې دی انساني روح ده چې ژوند پر هغه ولاړ دی او انسان په هغه ژوندی دی .

مرحوم شعراني د رازي د تفسیر په حاشیه کې داسې لیکي «د روح تفسیر په دې مفهوم سم په نظر راځي (روح احساسات لري)

ځکه په دې هکله د نړۍ د خلکو په منځ کې د روح د شتون او حقیقت په هکله دا سوال شته په ځانګړې توګه په یهودانو کې «

په قرانکریم کې د روح مانوي

په قرانکریم روح د «روحي»، «روحنا» و «روحه» له لوی والی څخه خدای ته منسوب شوی او خدای تر ټولو لوی عالم دی.

په قرانکریم کې د روح ویی (لغت) په ډول ډول ماناو راغلي دي:

۱- انساني روح

د حجر د سوري په (۲۹) مبارک آیت کې راغلي دي

«فإذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين»

ژباړه: (نو کله چې برابر مې کړ دغه (قالب) او پومې کړ په دې کې له روح خپله...) (

علامه طباطبائي په تفسیر "الميزان" کې وايي د روح کلیمه د ژوند مبدا ده چې د انسان د احساس او ارادي حرکت لامل ګرځي.

دلته له روح څخه مراد ناطقه نفس دی چې د انسان په بدن کې موجود دی.

همدا آیت شریف د ص د سوري په (۷۲) مبارک آیت کې بیا تکرار شوي دي.

دا دواړه مبارک آیتونه د لفظ له خوا یو ډول دي د دې مبارکو آیتونو مانا په مادي بدن کې د روح پو کول دي.

د سجدې د سوري په (۹) مبارک آیت کې راغلي دي:

«ثم سوئه و نفخ فيه من روحه...»

ژباړه: (بيا يې برابر کړ (قالب د) هغه او پو يې کړل په دغه (قالب) کې له روح خپل څخه)

لکه چې مخکې مو وویل د روح نسبت خدای (ج) ته د روح عظمت بیانوي.

په دې مبارک آیت شریف کې د «ثم» ویی ډیر وخت وروسته ته وایي یانې چې انسان له خټو جوړ شو بیا ډیر وخت وروسته له نطفې څخه پیدا شوي دی بیا روح په کې پو شوي ده یانې انسان د روح د پو کولو مخکې هم ژوندی و.

۲- عیسی (ع) ته ویل شوی دی

د نساء د مبارکې سورې په (۱۷۱) مبارک آیت کې راغلي دي :

«إنما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه»

ژباړه: «بیشکه همدا خبره ده چې مسیح عیسی زوی د مریمې رسول د الله دی. ده کلیمه چې القا کړې ده الله دغه کلیمه مریمې ته او روح ده له جانبې د الله...»

حضرت مسیح (ع) د خدای کلیمه او د الله روح گڼل شوي ده.

روح الله د عیسی (ع) لقب هم دی.

۳: جبریل (ع) ته ویل شوی دی

په قران کریم کې روح جبریل (ع) ته هم ویل شوي دی

جبرائیل (ع)، جبرئیل (ع)، جبریل (ع)، هغه ملایکه ده چې پیغمبر (ص) ته به یې وحي راوړله.

دنحل د سورې په (۱۰۲) مبارک آیت شریف کې راغلي دي.

«قل نزلہ روح القدس من ربك بالحق ...»

ژباړه: (ووايه) (محمد) نازل كړی دی دغه (قران) روح القدس (جبريل) له رب ستا په حقه سره...

د نحل د سوري په دويم مبارک آيت كې راغلي دي

«يُنزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ...»

«نازلوي ملايكي سره د روح (جبريل) په امر خپل په هر چا چې اراده وفرمايي»

د قدر د سوري په (۴) مبارک آيت كې راغلي دي:

«تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ»

ژباړه: نازليري ملايكي او روح په دغه شپه كې په امر د رب د هغوی

د ملايکو او روح (جبريل) راکښته کيدل په شپه كې په حکم د الله (ج) دی .

دلته د «من» له کليمې څخه مالوميري چې امر د الله (ج) دی.

د معارج د سوري په (۴) مبارک آيت كې راغلي دی

«تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ...»

ژباړه: (خيژي ملايكي او روح (جبريل) په طرف دهغه...)

د بقرې د سوري په (۸۷) مبارک آيت كې راغلي دي

«... وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ...»

ژباړه: (... او ورکړی موږ عيسى زوی د مريمي ته ښکاره (معجزې) او قوی کړی وو

موږ عيسى په پاکي روح سره)

دمايدي د سوري په (۱۱۰) مبارک آيت كې راغلي دي

«... إذ أيدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد... ٥»

ژباړه: (کله چې مې قوت درکړی تا ته په روح القدس سره او خبرې دي کولې له خلکو سره په ځانگو کې)

په دې لاندې مبارک آیت کې له روح څخه موخه «روح الأمين» دی چې د جبریل (ع) بل نوم دی

دا چې یهود جبریل(ع) په خیانت متهم وي نو خدای (ج) هغه «روح الامین» بولي او وایي:

د شعراء د سورې په (۱۹۳-۱۹۴) مبارک آیتونه کې راغلي دي:

«نزل به الروح الأمين * على قلبك لتكون من المنذرين»

ژباړه: (نازل کړی دی دغه قرآن روح الامین پر زړه ستا لپاره ددې چې شي ته له ویروونکیو)

دا آیت شریف دا ثابتوي، چې روح دلته هم هغه روح الامین یاني جبریل(ع) دی.

ابن عباس وایي: پیامبر (ص) جبرئیل (ع) ته وویل:

ولي زما لیدو ته ډیر نه راځي؟

په دې وخت کې دمریم دسورې (۶۴) مبارک آیت شریف نازل شو.

«وما ننزل إلا بأمر ربك»

ژباړه: (جبریل(ع) وویل موږ نه نازلېږو مگر په حکم د رب ستا)

الشوری د سورې په (۵۲) مبارک آیت شریف کې راغلي دي :

«وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا»

ژباړه: (او هم داسې موږ تاته وحی رالېږلې په روح (جبریل) سره په امر خپل)

دالنحل دسوري د(۱۰۲)مبارک آيت شريف کي راغلي دي

«قل نزله روح القدس من ربك بالحق»

ژباړه: (ووايه (اي محمده) نازل کړی دی دغه (قران)روح القدس (له طرفه) د رب ستا په حقه سره)

په دې مبارک آيت شريف کي له روح القدس څخه مراد جبريل(ع) دی.

د مريم دسوري په (۱۷) مبارک آيت کي راغلي دي:
«فاتخذت من دونهم حجاباً فأرسلنا إليها روحنا»

ژباړه: (پس ونيوله له طرفه ددوی پرده نو وليرله مور دی ته روح خپل (جبريل) پس جوړ يې کړ دی ته سړی کامل)

(دمؤمن دسوري په (۱۵) مبارک آيت کي راغلی دي:

"...يلقى الروح من أمره على من يشاء..."

ژباړه: (راليري روح په حکم خپل پر هغه چا چي اراده وفرمايي)

د نبأ دسوري په (۳۸) مبارک آيت کي راغلي دي

«يوم يقوم الروح والملائكة صفا...»

ژباړه: (په هغه ورځ(قيامت) و دريري روح (جبريل) او د ملايکو صفونه کتارونه..)

د معارج دسوري په (۴)مبارک آيت کي راغلي دي:

«تخرج الملائكة والروح إليه»

ژباړه «خيژی ملايکي او روح (جبريل) په خوا د هغه»

۴- وحي ته ويل شوی دی

دشوري د سوري په (۵۲) مبارک آيت کي روح د وحي په مانا راغلي ده.

"و كذلك أوحينا اليك روحا من أمرنا"

(او هم داسي (لکه چې وحي مو کړې وه نورو انبياؤ ته) وحي راوليږلي موږ تاته روح (وحي) په امر خپل سره)

له دې مبارکو آيتونو څخه داسي مالوميږي، چې جبريل (ع) روح ده، روح الامين او روح القدس دی جبريل(ع) هغه لويه ملايکه ده چې محمد (ص) ته يې وحي راولي او د خدای (ج) په امر د هغه په پو(پف) سره حضرت عيسي (ع) پيدا شوی دی او جبريل (ع) عيسي (ع) ته واک ورکړ چې د خدای (ج) په امر په ځانگو کي خبرې وکړي او مړي ژوندي کړي. (خدای (ج) ښه پوهيږي)

نفس په اسلام کې

په قران کریم کې د روح تر څنګ د نفس کلمه هم ډیره بیان شوې ده چې ځېنې مفسرینو د هغه یوه مانا روح بللې ده

په قران کریم کې د نفس کلمه په ډول ډول حالاتو کې (۲۸۰) واري استعمال شوې ده.

یانی د أنفسم، أنفسم، أنفسم، کلمې (۹۱) واري؛ نفسه، نفسه، نفسه کلمې (۳۳) واري؛ نفسا کلمه (۱۴) واري؛ نفسی کلمه (۱۳) واري؛ الأنفس (۶) واري؛ نفسک، نفسک، نفسک (۵) واري؛ أنفسم (۴) واري؛ نفسها، نفسها (۳) واري؛ أنفسنا، أنفسنا (۳) واري؛ النفوس (۱) وار او نفوسکم (۱) وار راغلی دی.

نفس هغه کلمه ده، چې په قران کریم کې لکه روح په ډول ډول ماناو ذکر شوې ده چې دا ډیرې ماناوې او ډیر بیان یې د اهمیت دلیل دی.

د نفس له ټولو مانا څخه یوه د درک او تمیز واک په مانا ده.

باید وویل شي د مسلمانانو تر منځ د نفس په مانا کې ډیر توپیرونه شته. ابن ابی العز حنفي نفس داسې تعریفوي:

«نفس دخداي د کتاب په دلالت، د رسول (ص) په سنت او د صحابو په اجماع هغه جسم دی چې ماهیت یې ددې جسم مخالف محسوس دی هغه نوراني، لوړ، سپک، ژوندی او متحرک دی چې د وجود په غړو کې ننوځي لکه د اوبو تگ په گل کې یا د غوړو تگ په زیتون کې..»

په قرانکريم کې د نفس ماناوي

۱- د پروردگار دذات په مانا

دالمائدي د سوري په (۱۱۶) مبارک آيت کې راغلي دي:

«تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ»

(مالومه ده تا ته هغه شي چې زما په نفس کې دی او نه پوهيږم زه په هغه شي چې ستا په نفس (ستا ذات کې) دی بيشکه ته هم دا ته يې لوی عالم پر غیو)

طه د سوري په (۴۱) مبارک آيت کې راغلي دي:

«وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي»

(او غوره کړی يې ته ما د پاره دذات خپل) (په رسالت)

دالانعام دسوري په (۱۲) مبارک آيت کې راغلي دي:

«قُلْ لِّلّٰهِ كُتِبَ عَلٰی نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ...»

(ووايه [اي محمده! دوی ته] خاص الله لره دی لازم کړی دی الله پر نفس (ذات) خپل رحمت)

آل عمران د سوري په (۲۸) مبارک آيت کې راغلي دي

«...وَيَحْذَرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ...»

(...او ويروي تاسي الله له (عذابه) له نفس [ذات] خپله څخه...)

د آل عمران د سوري په (۳۰) مبارک آيت کې راغلي دي

«...وَيَحْذَرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاللّٰهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ»

(او ویروي تاسی له نفس(ذات) خپل نه او الله ډیر مهربان دی)

چی دلته نفسه د هغه صفت دی

۲- د انسان په مانا

البقره د سوري په (۴۸) مبارک آیت کې راغلي دي

«واتقوا یوما لا تجزي نفس عن نفس شیئا»

ژباړه: (وویږیږئ له هغې ورځې چې لیري کولي نشي هیڅ نفس (انسان) له هیڅ نفس (انسان) څخه هیڅ شی)

البقرې د سوري په (۲۳۳) مبارک آیت کې راغلي دي

«لا تکلف نفس إلا وسعها»

ژباړه: (زور نشی کولی په هیڅ نفس (انسان) باندې مگر په اندازه د توان د هغه...)

دالمائدې د سوري په (۳۲) مبارک آیت شریف کې راغلي دي

«... أنه من قتل نفسا بغير نفس...»

ژباړه: (...چې وژني هر څوک یو نفس (انسان) په عوض [بدل] د بل نفس...)

دشمس د سوري په (۱۰-۷) مبارکو آیتونو کې راغلي دي.

«ونفس وما سواها فألهمها فجورها وتقواها قد أفلح من زكاها»

ژباړه: (قسم دی) په نفس (انسان) او هغه چې برابر کړی دی او بنوولي یې ده په زړه دده کې بدې او نیکې

و ژغوره شو هغه چې پاک یې وساته خپل نفس (زړه)

دال عمران د سوري په (۳۰) مبارک آیت کې راغلي دي

«يوم تجد كل نفس ما عملت...»

ژباړه: (او وويريرئ) له هغې ورځې چې مومي به هر نفس (انسان) هر څه چې کړي وي)

د الانعام دسورې ۱۵۱ مبارک آيت کې راغلي دي
...ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ...

ژباړه: (... او مه وژني تاسو نفس (انسان) هغه چې حرام کړی دی الله مگر په حقه سره...)

۳- د زړه (ماغزه) په مانا

کله چې وايو ستا په زړه کې څه دي ياني ستا په ماغزه کې څه دي

الاسراء د سورې (۲۵) مبارک آيت کې راغلي دي

«ربکم أعلم بما في نفوسکم...»

(رب ستا عالم دی په هغه څه چې په نفسونو (زړونو) ستاسو کې دي)

(الرعد د سورې په (۱۱) مبارک آيت کې راغلي دي

« إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم »

ژباړه: (بيشکه الله نه بدلوي حالت د هېڅ کام تر څو هغوی بدل نه کړي حالت د نفسونو (زړونو) خپلو)

د ق د سورې په (۱۶) مبارک آيت کې راغلي دي:

«ولقد خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس به نفسه »

ژباړه: (په تحقيق موږ پيدا کړی انسان موږ پوهيږو په هغه څه چې وسوسه اچوي په نفس (زړه) کې دده)

د يوسف د سوري په (۷۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«من قبل فأسرها يوسف في نفسه»

ژباړه: (پټه وساتله دا (خبره) يوسف په نفس (زړه) خپل کبني)

الکھف د سوري په (۲۸) مبارک آيت کي راغلي دي

«واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم»

ژباړه: (او صبر کړه نفس «زړه» خپل له هغو کسانو سره چي عبادت کوي د رب خپل»

۴- د غوښتنې، تمې او لالچ په مانا

دالقيامة د سوري په (۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«ولا أقسم بالنفس اللوامة»

او قسم خورم زه په نفس تمه (ملامت کوونکي)

ديوسف د سوري په (۵۳) مبارک آيت کي راغلي دي:

«وما أبرئ نفسي إن النفس لأمارة بالسوء ...»

«او زه نه پاکوم نفس (تمه) خپل بيشکه نفس (لالچ) خامخامر کوي په بدي»

د يوسف د سوري په (۵۳) مبارک آيت کي «نفس اماره» بيان شوی دی او د القیامه په

دويم مبارک آيت کي «نفس لوامه» ذکر شوی دی او د الفجر د سوري په (۲۷) مبارک

آيت کي «نفس مطمینه» ذکر شوی دی .

هرنفس په سبب د هغه څه چي کړی يي وي داسي ډلبندي شوی دی:

الف - مطمینه: هغه انسان چي دشریعت پیروي کوي

ب-اماره: هغه انسان چي په دینوی خوندونو اخته وي

ج-لوامه : هغه انسان چې لومړى په شهوت اخته وي بيا دين ته مخه وكړى

۵- ژوندی جسم

دا چې نفس مړ كيږي ياني له بدن نه وځي او له منځه ځي په قرانكريم كې داسې راغلي دي :

(آل عمران د سوري ۱۸۵) مبارك آيت كې راغلي دي

«كل نفس ذائقة الموت...»

ژباړه : (هر نفس (ژوندی جسم) ځكونكى د مړينې دى)

۶- ختا ايستل او غولول

د يوسف د سوري ۲۳ مبارك آيت كې راغلي دي

«ورأودته التي هو في بيتها عن نفسه...»

ژباړه: (هغې و غوښتل و غولوى هغه چې په كور كې يې و (يوسف) دپاره د نفس (غولولو) دده

د يوسف د سوري په (۲۶) مبارك آيت كې راغلي دي:

«قال هي راودتني عن نفسي»

ژباړه: (ويل هغې چل ول كړى دى له ما سره دختا ايستلو زما)

۷- جنس

اشورى د سوري په (۱۱) په مبارك آيت كې راغلي دي

«جعل لكم من أنفسكم أزواجا»

ژباړه: (پيدا كړې ده (الله) ستاسو له نفسونو (جنسونو) څخه ستاسي جوړې)

۸- ځان

الاعراف د سوري په (۱۸۹) مبارک آيت کي راغلي دي

«هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها...»

ژباړه: (هم دغه) الله هغه ذات دی چې پيدا کړي يې يې تاسي له نفس (ځان) يوه څخه او پيدا کړی يې ده له دې نفس څخه بنځه دده...

دالانعام د سوري په (۹۸) مبارک آيت کي راغلي دي.

«وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة...»

ژباړه: (او دغه) الله هغه ذات دی چې پيدا کړي يې يې تاسي له نفس (ځان) يوه څخه

الكهف د سوري په (۶) مبارک آيت کي راغلي دي.

«فلعلك باخع نفسك...»

ژباړه: (نو بنيابي چې ته قتل کوي نفس (ځان) خپل...)

السجده د سوري (۲۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«فنخرج به زرعاً تأكل منه أنعامهم وأنفسهم»

ژباړه: (چې خوري له دغه کبنت څخه چارپايان او نفسونه (ځانونه) ددوی)

ديونس د سوري په (۵۴) مبارک آيت کي راغلي دي: «ولو أن لكل نفس ظلمت ما في الأرض»

ژباړه: (او که بيشکه دپاره د هر نفس چې ظلم يې کړي وي) پر ځان هغه چې دی پر محکه...

اسلام او نفس

خدای (ج) ټوله انسانان د توحیدي فطرت په اساس پیدا کړي دي او دېنو او بدوا تشخیص یې ټولو ته الهام کړی دی چې دې تشخیص ته علماو نفس ویلی دی. نفس دانسان غیر مادي برخه جوړوي چې هغه د ژوندي جسم ننگیرني، غوښتنې، حسد، کینه، بغض، دوستي، نیکي، بدې او داسې نور دي

یاني نفس د ژوند یا وېښیاري بڅرکي دي چې دانسان ټوله ننگیرني په بر کې نیسي.

یا په بله مانا حسي معرفت یا حسي پوهنې ته نفس وایي چې عموماً په ژوندي جسم کې بیا په موجود یا انسان کې بیا په زړه او ماغزو کې ټول حسي پوهنه (هڅونه، مینه، علاقه، غوښتنه، حسد ...) په بر کې نیسي.

الله (ج) د خپل کلي قانون په اساس نفس پاکو خلکو ته دوه چنده اجر ورکوي نو هر څوک چې صادق وي ډیر اجر گټي، تر هغه ځایه چې د ځینو اجر د «روح القدس» په ډول کیږي هغوی ته ملایکې راستوی او وحی ورته کوي او هغوی یې د جنت لپاره لارښوونکی کړي وي.

دالزخرف د سوري په (۱۴) مبارک آیت کې راغلي دي

«پیغمبر(ص) فرمائي «أعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك»

تر ټولو ستا دښمن ستا نفس دی چې په تا کې ځای لري.

په بل حدیث شریف کې راغلی دی چې یو صحابي له پیغمبر(ص) څخه وپوښتل:

دحق بریالی لاره څه ده؟

پیغمبر(ص) ځواب ورکړ: د نفس سره مخالفت.

بيا يې وپوښتل:

د حق د رضا د لاس ته راوړلو لاره څه ده؟

پيغمبر (ص) ځواب ورکړ: د نفس ناخوښي.

همداسې هغه نورې پوښتنې وکړې:

- حق ته د رسيدو لاره کومه ده؟

- له نفسه ليري والي.

- د حق د پيروي لاره کومه ده؟

- د نفس نافرمانی.

- هغه لاره چې موږ د حق په ياد وساتي کومه ده؟

- د نفس هيرول.

- حق ته د نژدې کيدولو لاره کومه ده؟

- له نفسه ليروالي.

- له حق سره د خوی نيولو لاره کومه ده؟

- له نفسه بيزاري.

- دا شيان څنگه لاس ته راوړای شو؟

- د خدا(ج) مرسته د نفس په مقابل کې؟

يانی نفس او هوا غوښتنې انسان د بدو کارو خواته کشوي.

المجادله د سوري په (۲۲) مبارک آيت کې راغلي دي.

«...أولئك كتب في قلوبهم الإيمان وأيدهم بروح منه...»

ژباړه : (هغوی هغه کسان دي چې د هغو پر زړه لیکل شوی دي. ایمان او غښتلي کړی می دي په روح خپل)

ایمان په روح غښتلي کولو مانا ده په علم غښتلي کول نو د روح یوه مانا علم دی

روح دوه مظهره لري

۱-مطلقه روح (علم)

۲-مقیده روح (علم)

مطلقه روح د الله (ج) هغه مخلوقات لري چې مقام یې تر ملایکو لوړدی لکه جبریل (ع)

اومقیده روح د مطلقې روح وړانګې دي چې په ملایکو او انسانانو او نورو محدودو قالبو کې تجلي کوي.

روح انسان ته واک ، ، هستونه او پنځونه ورکوي ، روح د پیغمبرانو د وړاندوینو عامل دی، وحی د الهام لامل ګرځي، د خوب مانا، سمی لارې ته لارښوونه، کشف او شهود، غیبی خبرونه او معنوي تطهیر، د ژوو سره خبری کول، باد په تصرف کې راوستل، دیبان او پیریان مطیع کول او داسې نور ټولي د علم له رویه چې هم هغه د روح یوه وړانګه ده کیږي چې خدای هر چا ته چې غوښتني وي دا د علم یا د روح وړانګې ورباندې تجلي کوي.

روح لکه علم یو معنوي جوهر دی .

الطلاق د سوری (۱۲) مبارک آیت کې راغلي دي:

«...وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا»

ژباړه:(... دخدای علم په هر شی احاطه لري)

د نور دسوري (۳۵) مبارک آیت کې راغلي دي:

«الله نور السماوات والأرض»

ژباړه: (الله نور د آسمانونو او مځکې دی)

نو علم د روح وړانګې دي، چې د انسانانو پر ماغزو باندې ځليږي او دا د خدای او بنده تر منځ اړیکې جوړوي او بنده په هغه خدای او ځان پېژني، خدای دا وړانګې په هر چا چې پې زړه وغواړي ځلوي. لکه یوسف (ع) ته یې د خوب د مانا علم، سلیمان (ع) ته یې د ژوو سره د خبرو علم، عیسی (ع) ته یې د مړو د ژوندی کیدو علم ورکړی وو.

کله چې الله (ج) په آدم (ع) په جسد کې پوه کړه او ملایکو ته یې وویل هغه ته سجده وکړئ ټولو ملایکو هغه ته سجده وکړه مګر ابلیس.

ځکه خدای هغه ته د روح په پو سره علم ورکړ چې هغه ملایکو ته د ټولو شیانو نومونه وویل نو هر علم دروح یو وړانګه ده (خدای ښه پوهیږي).

الشوری د سوري په (۵۲) مبارک آیت کې راغلي دي:

«وَكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا...»

ژباړه: همدا ډول مو تا ته هم په خپل فرمان وحی کړه روح، تر هغه دمخه ته نه پوهیدې چې کتاب او ایمان څه شی دی موږ هغه نور (روښنایی) کړه په هغه هر څوک چې وغواړو هغه هدایت وي...»

د انسان د اعمالو لیکنه

الاسرا د سوري په (۱۳) مبارک آيت کې راغلي دي:

«وکل إنسان أَلْزَمناه طائره في عنقه ونخرج له يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا

اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا»

ژباړه : (د هر انسان عمل نامه د هغه په څټ کې ده د قيامت په ورځ به هغه ومخکې ته پرانيستي وويني ووايه : د کتاب کافی دی نن خپله خپل حساب وکړه»

علمنامه د ملايکو لخوا ليکل کيږي چې دانسان په څټ يا اوږو کې ځای لري چې د کرام الکاتبين په نامه راغلي دي هر انسان په قيامت کې خپله علمنامه خپله ويني حاجت بل سند ته نشته .

د ق د سوري په (۱۶-۱۷) مبارک آيت کې راغلي دي:

«ولقد خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن أقرب إليه من حبل الوريد

إذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد»

ژباړه : (موږ انسان پيدا کړ او د هغه د نفس په وسوسو پوهيږو او موږ هغه ته د هغه د زړه د رگ نژدې يوپه ياد کړی چې هغه وخت چې دوي ملايکې راسته او چپه چې د انسان چوپړ کوي او دهغه کړه ليکي)

ياني کرام الکاتبين دوي ملکې د هر انسان يوه پرچپه او بله په راسته اوږه ناستې دي او دانسان ټوله کړه ليکي چې دې کتاب ته عمل نامه ويل شوي ده. دا ملايکې انسان ته د زړه تر رگه لا نژدې دي ياني مغزو (انسان) ته تر زړه تر رگه دا ملايکې نژدې دي

« نو ځکه نفس ته معنوي انسان هم ويل شوی دی دالرعد د سوري په (۴۲) مبارک آيت کي راغلي دي:

«يعلم ما تكسب كل نفس»

ژباړه: (مالوم دی الله ته هر هغه کار چې کوي يې هر نفس) هر هغه څه چې انسان کوي هغه خدای ته مالوم دي).

دطه د سوري په (۱۵) مبارک آيت کي راغلي دي

«لتجزى كل نفس بما تسعى»

ژباړه: (هر نفس ته د هغه څه چې يې کړي وي جزا ورکول کيږي)

که چا بد کړي وي د خپل نفس لپاره يې کړي دي که چا بد کړي وي د خپل نفس لپاره يې کړي دي ددې مالوم کيږي چې حساب او کتاب له نفس سره کيږي

او همدا نفس به د خپلو کړو د عذاب په ليدو پېښمانه شي.

ابراهيم د سوري په (۲۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«ولوموا أنفسكم»

ژباړه: (ملامت کړئ نفسو نه خپل)

الانعام د سوري په (۱۶۴) مبارک آيت کي راغلي دي :

«... ولا تكسب كل نفس إلا عليها ولا تزر وازرة وزر أخرى...»

ژباړه: (...اونه کوي (بدی) هيڅ يو نفس مگر (ضرر يې دی) دده پر ذمه او اچولی نشي هيڅ گنهکاره نفس خپله گناه پر بل نفس (بلکې هر نفس خپل بار وړي)...)

له دې مبارکو آيتونو څخه مالوم کيږي چې په اخيرت کي هر انسان د خپل نفس شاهد دی او هرڅه چې د چا نفس کړي وي د هغه جزا ويښي.

د ياسين د سوري په (۶۵) مبارک آيت کي راغلي دي

اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديههم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون

ژباړه: (نن يې پر خولو مهر لگوو، لاسونه يې زموږ سره خبرې کوي او پښې يې او پر هغو کارونه يې چې کړي دي شهادت ورکوي)

الاعراف د سوري (۷ مبارک) آيت کي راغلي دي

«فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين»

ژباړه: (نو خامخا بيان به کړو موږ دوی ته (احوال) په علم سره نه يو موږ غايبان)

ياني دا ټوله ستاسو کره په علم سره تاسوته په اخيريت کي بنوول کيږي چې قناعت پرې وکړي. دا ټوله ښه او بدکره د کرام الکاتيين لخوا لکه په يو چپف کي ثبت کيږي چې په اخيرت کي به دا چيف نفس ته د هغه د ژوند ټوله کره وښيي او خپل لاسونه او پښې به يې شاهدي پر ورکوي. (خدای ښه پوهيږي)

خپله نفس په خپلوکړو شاهدی ورکوي او پر هر امت بيا د هغو نبي شاهد دی.

الاعراف د سوري په (۳۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«...وشهدوا على أنفسهم...»

ژباړه: (شاهدي ورکوي په دوی ددوی خپله نفسونو)

د بني اسرائيل د سوري په (۱۴) مبارک آيت کي راغلي دي

«اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا»

ژباړه: (لوله کتاب بس دی همدا نفس ستا نن ورځ پر تا باندي حساب کوونکی)

ياني هم همدا نفس په تا شاهدي ورکوي

د النحل د سوري په (۱۱۱) مبارک آيت کي راغلي دي:

«یوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفي كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون»

ژباړه : (هغه ورځ چې رابه شي هر یو نفس چې جگړه به کوی لپاره د نفس خپل او پوره به ورکړ شي هر نفس ته (جزا) د هغه عمل چې کړي یې دي)

د هغې دنیا شاهد پر نفس همدا خپله انسان دی ، نفس د خپل دنیوي کړو په بنیاد یا په دوږخ یا جنت یا برزخ کې تراخیرت پوري (د انسان ژوندی کیدو) سره د هغه سره یو ځای کیږي .

الشمس د سوري (۷-۸) مبارکو ایتونو کې راغلي دي

«ونفس وما سواها فألهمها فجورها وتقواها»

ژباړه : (قسم په نفس او هغه چا چې هغه منظم کړی

بیا یې شر او خیر هغه ته الهام کړی دی) یانې نفس ته خیر او شر دواړه مالوم دي.

د الزمر د سوري په (۴۲) مبارک آیت کې راغلي دي

«الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون»

ژباړه : (تحويل اخلی الله نفسونه په وخت د مړینې ددوی او هغه چې په خوب کې وي، رالیري هغه (ویده ته نفس) او چې حکم د مړینې پر شوي وي ساتي (نفس) د هغه تر معیني نیټې پوري بیشکه په دغه کې دلایل د قدرت دي دپاره د هغه کام چې سوچ کوي)

له ابن عباس (رض) څخه نقل دی چې هغه ویل :د ژوندو او مړو روحونه په خوب کې د یو بل سره ویني او د یو بل پوښتنې کوي. بیا خدای (ج) د مړو روحونه ساتي او ویده شوو روحونه دهغو بدنونو ته راستون وی. [الروح:ص ۵ و ۲۰]

علامه ابن قیم رحمه الله علیه وایي: د مړو او ژوندو د روحونو ملاقات ددې نښه ده

چې د ژوندي خلکو روح په خوب کې د مړو د روح سره ویني او له هغو څخه مالومات راغونډوي او مړي هغو ته هغه مالومات ورکوي چې ژوندي ترې خبر نه دي .

(« الروح » ص: ۲۱)

Copyright: www.tanzona.com

نفس او زمان

نفس د خوب او مړینې په وخت کې پورته آسمان ته خپږي نو نفس هلته د هغه ځای د شرایطو، وخت او زمان تابع کیږي پر هغو ډیر وخت نه تیرېږي ځکه د هغه ځای یو ورځ زموږ زر کاله ده.

د الحج د سورې په (۴۷) مبارک آیت کې راغلي دي:

«...وإن يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون»

ژباړه: (... یوه ورځ ستا پروردگار ته لکه زر کاله ده چې تاسو یې شمېرئ)

د البقرې د سورې په (۲۵۹) مبارک آیت کې راغلي دي:

«قال لبثت يوما أو بعض يوم قال بل لبثت مائة عام فانظر إلى طعامك وشرابك لم يتسنه»

ژباړه: (وویل: څومره تاخند کړی دی (دلته)؟

وویل (عزیز): ځنډ مې کړی دی یوه ورځ یا یوه برخه د ورځې.

وویل (الله): بلکې ځنډ کړی دی تا سل کاله

دا د حضرت عزیز (ع) نکل و چې د بخت نصر (کافر پاچا) په وخت کې اوسیده کله چې هغه له یو وران شوی ښار څخه تیریدی د هغه په زړه کې وگرځیدل چې ددې ښار خلک خو ټوله مړه شوي دي هغه به خدای تعالیٰ څنگه بیرته را ژوندي کوي او دا ښار به څوک آبادوي؟؟؟

د خدای تعالیٰ په امر عزیز مړ شو او سل کاله همداسې مړ پاته و چې بیرته را ژوندی شو هغه ولیدل چې هغه وران ښار بل پاچا ودان کړی دی (وايي دابنار بیت المقدس و)

نو د هغه په نفس چې پورته آسمان ته تللی و ډیر لږ وخت تیر شوی و مگر دده په جسد سل کاله تیر شوي وه .

د المومنون د سوري په (۱۱۳) کې راغلي دي :

«قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم فاسأل العادين»

ژباړه : (نو وبه وايي (کفار) ځنډ مو کړی دی یو ه ورځ یا یوه برخه د ورځي)

ياني خلکو ته د دنيا ژوند یوه ورځ بنکاري نو داسې بنکاري د آسمان د حساب په اساس په محکمه کې ژوند ډیر لږ او خسیس دی.

شاید دا چې د دنيا ژوند ته ډیر لږ ویل شوی دی او د قیامت راتگ تر سترگو دبانو نژدې ویل شوي دي دابه د آسمان د زمان په حساب وي چې یوه ورځ یې زموږ یا د محکمي په حساب زر کاله کیږي (خدای ښه پوهیږي)

د روح سرچینه

-د خدای امر:

خدای (ج) فرمایي: د روح مبدا د خدای فرمان دی لکه لمر چې د خدای (ج) په فرمان پر ټولو شیانو روښنایي کوي دقران کریم له نظره روح د عالم په وجود کې موقعیت لري اود هغه اغېزې او خاصیتونه ښکاره ، ډیر بدیع او عجیب دي مگر انسانان د هغه بې خبره دي.

ځینې علما وايي د روح کلمه د ژوند سرچینه ده چې ځان یا سا لرونکي په هغه سره توانيږي ارادي کارونه وکړي .

له روح څخه موخه دلته هغه ناطقه نفس دی چې د هر انسان په جسم کې وجود لري او د هغه وجود د خدای لخوا په هغه تړلی دی لکه ، چې د یس د سوري په (۸۲) مبارک آیت کې راغلي دي

"..انما أمره إذا أراد شيئاً أن يقول له کن فيكون"

ژباړه : (بیشکه همدا خبره ده چې امر د الله هر کله چې اراده وفرمایي د یو شی دا دی چې وفرمایي هغه ته چې شه نو (جوړ) شي)

داعراف د سوري په (۵۴) مبارک آیت کې راغلي دي ، چې پیدایښت او امر دالله (ج) کار دی

"...إلا له الخلق والأمر..."

ژباړه : (خاص) الله لره دی پیدا کول او امر)

دمؤمنون د سوري په (۱۲-۱۴) مبارکو آیتونو کې راغلي دي:

د خدای (ج) امریاني د هستي ایجاد دی، چې د خدای لخوا په روح تړلی دی او دا موجود په خدای (ج) تړلی او د هغه په امر پیدا شوی دی چې بل علل او اسباب نه لري.

د خلقت په پیل کې آدم ذکر شوی چې د هغه اړیکې له خاورو سره وې چې خاوره یو اسباب بیان شوی دی بیا د هغه وجود بېله دکوم شی سره د اړیکې لرلو پرته د «کن» یاني شه! امر ذکر شوی دی.

دلته خلقت په تدریج او ورو ورو بشپړ شوی دی خو د روح پو کول غیر تدریجي آنی صورت نیولی دی روح د خدای (ج) امر دی او امر یوازې د خدای (ج) لخوا دی یاني روح د خدای کار دی نو ځکه په قران کې روح ته د خدای (ج) نسبت ورکړ شوی دی . روح هغه ټوله مالومات دی چې له انسان سره په ژوند کې مرسته کوي.

دا چې د روح منشا د خدای فرمان دی هغه لکه د لمر رڼا چې ټولو ته روښنایي ورکوي ټولو ته یې گټې رسوي که د خدای فرمان (روح) نه وای دا دنیا به په دې ډول نه وه.

خدای تعالی عالم دی دا د «فیکون» د علم امریوازي د خدای لخوا کيږي چې دلته د پو په ډول راغلی دی چې ادم (ع) ته یې له خپل علمه څه ورکړه چې دا علم په ارثي ډول ټولو انسانانو ته ورکړ شوی دی اوبیا عیسی (ع) ته چې د هغه پیدایښت بل ډول د همدا علم په امر پیدا شو

- خدای (ج)

پاک خدای په ځینو مبارکوايتو کې په انسان کې روح خپله گڼلې ده او دا د خدای (ج) ډالی انسان ته ده لکه چې د آدم (ع) د خلقت په هکله دحجر د سوري (۲۹) مبارک آیت کې داسې راغلي دي.

"فإذا سويته و نفخت فيه من روحي..."

ژباړه : (نو کله چې برابر مې کړ دغه (انسان) او پو مې کړه په ده کېني له روح خپله).

دسجدي د سوري په (۹) مبارک آيت کې راغلي دي:

«ثم سواه ونفخ فيه من روحه ...»

ژباړه: (بيا يې برابر کړ (قالب د) هغه او پو کړ په دغه کښی له روح خپله)

له دې مبارکو آيتونو څخه مالومیږي، چې د بشر خلقت په دو شیانو یو جسد (دغوښي، ویني او هډوکو) اوبل د روح (ناطقه نفس) څخه جوړ شوی دی.

دا چې خدای تعالی روح د ځان بللې ده یاني دا روح ډیره شریفه ده چې له علوي اوقدسي عالم څخه په بدن کې پو (پف) شوې ده.

په دې دواړو اخیرو مبارکو آيتونو کې چې دانسان د روح په هکله دی د «من» کلمه راغلي ده یاني د پیدایښت سرچینه د خدای (ج) لخوا ده او ددې ایجاد نوم یې «نفخ» یاني پو کول ایښي دی.

- جنین

«ولقد خلقنا الإنسان من سلالة ...»

ژباړه: (په تحقیق پیدا کړی موږ انسان له خالصو خټو نه بیا کیښوده موږ دغه) نطفه) په یو ټینگ ځای کې بیا وگرځوله دا نطفه ټوټه د وینو بیا وگرځوله هغه یوه وړه بوټی دغوښو بیا وگرځوله هغه موږ هډوکي بیا ور واغوستل هغه ته غوښه بیا می پیدا کړ دی په پیدایښت بل، نو ډیر لوی دی شان د الله چې ډیر ښه پیدا کوونکی دی)

په دې مبارک آيت شریف کې لیدل کیږي، چې قران کریم د روح د پدیدې پیدایښت د یو متفاوت کیفیتي عنوان د پخواني پړاوو سره را پیژندلی دی یاني جنین ژوندی دی او وده کوي او هر وخت چې یې وده تکمیل شو او د زړه جوړښت یې بشپړ شو نو په دربی (ضربان) پیل کوي چې د بدن غړي بشپړ شي بیا د روح یا نفس سکالو رامنځ ته کیږي چې دا امری کیفیت تعبیر شوی دی.

عبداللہ بن مسعود روایت کوی چې رسول الله (ص) وفرمایل: روح د امبریو (جنین)
(خلوېښت ورځ وروسته د بلاربیدو یا حمل اخیستلو هغه ته ننوځي یانی چې جنین
ژوندی وي یانی ژوند په روح اړه نه لري.

Copyright: www.tanzona.com

روح موقعیت

روح د قرآن له نظره د وجود په عالم کې داسې یو موقعیت لري چې یوازې یې اغیزې او خواصونه په دې نړۍ کې لیدل کیږي چې ډیر بدیع او عجیب دي

د روح پو کول د قرآن کریم په څلورو ځایو کې راغلي دي (سوره حجر آیت (۲۹) «په سخا شوی ختی (بشر) کې پو کول»، سوره انبیا آیت (۹۱) «پو کړ په مریمې کې»، سوره ص آیت (۷۲) «د ختو جوړ شوی بشر کې» او سوره تحریم آیت (۱۲) «په مریم کې». داروح پو کول د لومړي انسان ادم (ع) په جسم کې بیا دعیسی (ع) په مور کې پوشوي ده.

العمران د سوری په ۵۹ مبارک آیت کې راغلي دي

«إِن مَثَل عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ»

ژباړه: (بېشکه مثل د عیسی په نزد د الله په شان د مثل د آدم دی چې الله جوړ کړ هغه له خاورو څخه بیا یې وویل ده (ادم) ته شه نو شو)

روح یوازې انسان ته ځانگړي ده چې دانسانانو د خدای خلیفه کېدل له همدې روح یا دخدای علمه له بابته دی کله چې خدای خپله روح په ادم کې پوکره بیا یې ملایکو او شیطان ته وویل هغه ته سجده وکړی.

د روح پوهانو په اند روح په روحي علوي قلمرو کې په رحم کې جوړ شوی دی هر چیري چې ورته اړتیا وي د هویت او پیغام په تغیرولو ظاهریږي او فزیکي قلمرو ته د دندې لپاره لیرل کیږي او په یو جسم ننوځي.

روح یو روحي بدن دی چې په انسان کې هیجان او هوښیاري لامل کیږي هغه په وینو او زړه کې ځای لري.

دقیامت د حساب او کتاب ځای

دالروم د سوري په (۲۵) مبارک آیت کې راغلي دي.

«ومن آياته أن تقوم السماء والأرض بأمره ثم إذا دعاكم دعوة من الأرض إذا أنتم تخرجون»

ژباړه: (د هغه نښه دا ده چې مځکه او اسمان ولاړ دی (په هوا کې) د خدای په امر او بیا به (په قیامت کې) تاسو له مځکې را غواړي نابېره به ټوله له مځکې ووځي) داچې مځکه او آسمان په هوا کې ده او محشر هم په دې مځکې کې نه دی. په قیامت کې ټوله انسانان له مځکې څخه دمحشر ځای ته ځي چې د هغه ځای وخت ، زمان او شرایط له مځکې سره توپیر لري.

هلته له مځکې ورغلی نفسی حجرو څخه د هغه ځای له شرایطو سره سم دځواني په سن بیرته مړه شوی انسانان ژوندي کیږي او له نفس سره په یو ځای والی سره انسانان به یو بل سره وپیژني (خدای ښه پوهیږي)

په قیامت کې نفسونه له بدن سره یو ځای یاجوره کیږي او بیا د قیامت دنیا ته ځي ځکه د قیامت دنیا دامځکه نه ده هلته بله مځکه ده . د ابراهیم د سوري په (۴۸) مبارک آیت کې راغلي دي:

«يوم تبدل الأرض غير الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار»

ژباړه : (دهغه ورځ مځکه په بله مځکه او آسمانونه (په نورو آسمانونو) بدلیږي.

او هغوی د قهار خدای حضور ته حاضرېږي»

یاني د قیامت مځکه دا مځکه نه ده

دا د قیامت محکمه بله ده نو دهغه آسمانونه هم بل دي.

ق دسورې په (۲۱) مبارک آیت کې راغلي دي:

«وجاءت کل نفس معها سائق وشهید»

ژباړه: (هر نفس محشر ته ځي د حرکت ورکونکي او شاهد سره)

دا انساني حجره د نفس او عملنامې سره له یو حرکت ورکونکي سره محشر ته ځي یانې یو حرکت کوونکی ځواک په کار دی چې دا نفسونه بل دنیا ته بوځي چې هغه ملایکي دی .

دخدای خلیفه

البقره د سوري په (۳۰) مبارک آيت کې راغلي دي

«وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً...»

ژباړه: (هغه وخت چې الله ملايکو ته وويل زه پر مځکه خليفه ټاکم...)

په دې مځکه کې انسان اختيار لرونکی دی او هر څه د هغه په اختيار کې ورکړ شوي دي نوځکه انسان په اصلي پاچاهي کې محشر کيږي.

د البقرې د سوري په «۳۰» مبارک آيت کې راغلي دي

«وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً»

ژباړه: (هغه وخت چې وويل ستا رب ملايکو ته بيشکه زه ګرځوونکی يم په مځکه کېنې يو خليفه)

همدا د خدای (ج) روح انسان دماډي شيانو (موټرو الوتکه او تخنيکي شيانو) خالق کړی دی چې دا کمال په نورو حيواناتو کې نشته همدا د ساينس وده له همدې روح له برکته ده.

مړينه

جيمس آرترفندي لای چي لس کاله يي په روح څېړنه کړې ده وايي: مړينه يو ډير ساده عمل دی لکه وېش چي ويده شي يا له خوبه څوک وېش شي دا اثيري جسم د فزيکي جسم چي د عقل حامل دی ځای ناستي کيږي.

د مړيني لپاره په قرانکريم کي د «توفي» ويی راغلی چي هغه له « وفی» څخه اخيستل شوی دی ياني وفا او استيفا چي مانايي تحويل اخيستل دی نو دتوفي مانا تحويل اخيستل ده.

الزمر دسوري په (۴۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«الله يتوفى الأنفس حين موتها»

ژباړه:خدای نفسونه تحويل اخلي د مړيني په وخت کي.

د قبض د توفي سره يو ه مانا لري ځکه په يو آيت کي خوب او مړينه په يو رديف کي راغلي دي.

دالانعام دسوري په (۶۰) آيت شريف کي راغلي دي

«وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقتضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون»

ژباړه: هغه چي تحويل وي ستاسو (نفس) دشپي ، او هرڅه چي د ورځي کوی خبر دی، او بيا بيا راويښوي تاسو په هغه ځای کي چي ضرور وي تر مقرر شوي وخت پوري راورسيږي بيا ستاسو بيرته تگ هغه ته دی، بيا تاسو له هغه څه چي کړي خبروي.

د قران کريم د مبارکو آيتونو له رويه د نفس تحويل د مړيني لامل ګرځي.

د الانعام د سوري په (۶۱) مبارک آيت کې راغلي دي
 حفظة حتى اذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون
 ژباړه: (تر هغه موساتي چې يو ستاسو ته د مړينې وخت راشي زما ملايکي د هغه
 ځان اخلي غفلت نه کوي)
 د ملک د سوري (۲) مبارک آيت کې راغلي دي
 الذي خلق الموت والحياة ...
 ژباړه: هغه چا چې مړينه او ژوند پيدا کړی دی
 دا امر وجودي دی نه عدمي
 د غافر د سوري (۷۷) آيت کې راغلي دي :
 «فإلينا يرجعون»
 ژباړه: هغوی موږ ته راځي.
 نو مړينه پای نه دی پيل دی له مخکې څخه تگ او جنت ته ور تگ دی. ټوله شيان بيله
 خدايه مړه کيږي.
 سوره رحمن د سوري (۲۶) آيت شريف کې راغلي دي
 «کل من عليها فان»
 ژباړه: ټوله خلک چې پر (مخکه) دي فاني کيږي
 موږ اوتاسو هر ورځ د دوستانو د مړينې سيلانيان يو او دا چرت وهو هغوی چيږي
 ځي.
 التکویر د سوري (۲۶) آيت شريف راغلي دي
 فأين تذهبون

ژباړه : نوچيرې څي؟

داچې هر ژوندی د خپل طبیعت په اساس ژوند غواړي او له مړینې ټنټې هغه چې له مړینې څخه نه ویرېږي ډیر خور ژوند لري لکه هغه متل چې وايي: مړشه مخکې له دې څخه چې دې مړ کړي

الواقعه د سورې په (۹۴-۸۳) مبارکو آیتونو کې راغلي دي

«فلولا إذا بلغت الحلقوم. وأنتم حينئذ تنظرون. ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون. فلولا إن كنتم غير مدينين. ترجعونها إن كنتم صادقين. فأما إن كان من المقربين. فروح وريحان وجنة نعيم. وأما إن كان من أصحاب اليمين. فسلام لك من أصحاب اليمين. فنزل من حميم. وتصلية جحيم»

ژباړه (نو تاسو ولي (مداخله نه کوئ) هغه وخت (چې د مړي سړي سا) ستوني ته ورسیري او تاسو (ناست) یاست هغه ته گوري. په دې حال کې هغه (ملايکي) ويني. اولیکن مور هغه ته تر تاسو نژدې یو. تاسو مور نه وینی. تاسو ته د هغه راگرځول گناه نه لري نو هغه راوگرځوئ که رښتیا وایاست. نو که هغه له مقربانو څخه وي په روح، ریحان او د نعمتو ډک جنت کې به وي که له اصحاب یمین څخه وي (هغه ته ویل کیږي) سلام پرتا ستا د دوستانو چې د اصحاب یمین دي مگر هغه چې له انکار کوونکو څخه وي د دوزخ جوش اوبه هغو ته ښه راغلاست وایي او د هغو ځای د دوزخ اور دی)

کله چې نفس ستونی ته ورسې یاني د ستوني څخه مخکې واقعي مړینه نه ده لکه د کوما یو حالت دی هغه لا په دې دنیا کې دی. کیدای شي هغه راوگرځي

د هرو مړیو علمي راز دی چې په طب او ساینس سره کیدای شي هغه بیرته ژوندی شي نو کله چې نفس له مړۍ تیر شو بیا یې گرځول امکان نه لري.

نو مړۍ ته د نفس د رسیدو مخکې هغه سړی بله دنیا ويني، خپل اعمال ويني او په دې دنیا کې دخپل شاوخواشیانو تمثال ويني یاني خپله میرمن او اولادونه ويني او هم

ملايکې ويني. هغه د دې او هغه دنيا تر منځ وي، دواړه ويني هم خپل دوستان چې ژاري او هم ملايکې.

بوعلى سينا وايي: په حقيقت کې (مړينه) له بدنه د روح او انساني نفس چې بدن غړي دي خوشي کيدو ته وايي.

دالسجدي د سوري په (۱۱) مبارک آيت شريف کې راغلي دي:

«قل يتوفاکم ملک الموت»

ژباړه: (ووايه مړه کوي تاسو ملک الموت)

دلته له مړينې سره د روح کلمه نه ده راغلې

الزمر دسوري په (۴۲) مبارک آيت کې فرمايي:

«الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون»

ژباړه: «الله تحويلی نفسونه په وخت د مړينې ددوی او هغه نفس (انسان) چې نه وي مړ (هغه راځاري) په خوب د هغه کبني پس وساتي هغه (نفس) چې حکم کړی پر هغه (انسان) د مرگ او بيرته راليري (بدن ته) هغه بل (نفس) تر نيټې په نامه شوي پوري»

ياني نفس د خوب او مړينې په وخت کې له بدنه وځي د خوبه له راوبښېدو سره سم نفس بيرته بدن ته ورگرځي او د مړينې په صورت کې هغه بيرته نه راگرځي.

نو نفس هم لکه روح نه مړه کيږي بلکې ايستل کيږي خو انسان د الله (ج) په امر سره مړکيږي

مړ انسان پر محکه لويږي او په بدن کې يې کرار کرار دراماتيکي تحولات رامنځ ته کيږي په يوه دقيقه کې د ماغزو ژوندينکې مري او نور ژوندينکې او سلولونه دهغه پسې مري، د زړه دربی دريږي، بدن يخيري، پاسته نسجونه کلک کيږي او بکتریاوی

د نسجونه په تجزیه کولو پیل کوي او هلته یو ه زرغونه مایع او بد بویه گاز تولیدیږي.

جسد پرسیري او توریري، او نور داخلی غړي په یو میاشت کې په مایع بدلیږي. او دحشراتو په کور بدلیږي.

مړینه

د طب له نظره مړینه په درې ډوله ده

کلینکي مړینه

که د یو ناروغ سا او د زړه غورځېدنه (ضربان) ودریږي مگر زړه او سږی یې د احیا د کمپوټري دستگاه په وسیله کار وکړي یاد ماغزو لاندینی برخه یې یا دمغزپل یې (چې غیر ارادی او اتوماتیکي کړه اداره او کنټرول وی) له کاره ولوېږي او سږی یوازې د کمپوټري دستگاه په وسیله ژوندی وي نو داسی مړینی ته کلینکي مړینه وایي اوس د طب په پرمختګ سره ددې ډول مړي دبیرته ژوندی کیدلو امکانات شته.

د ماغزو د پورتنی برخې مړینه

که د یو ناروغ د ماغزو تنه فعاله وي. خو طبي کمپوټري دستگاه د هغه د زړه ، سږی او د هاضمي دسیستم پر ځای کار وکړي نو اوس دداسي مړی د ژوندی پاته کیدو امکانات شته.

دماغزو د تنې مړینه

که یو ناروغ د ماغزو لاندینی او پورتنی برخې له کاره ولوېږي او هیڅ مغزی فعالیت ونه لري دداسي ناروغ د ژوندی کیدو امکانات نه شته. یانې داچې که دیو ناروغ ماغزه د کاره ولوېږي طب هغه مړ بیرته ژوندی کولی نشي.

د بدن بيله ماغزو په غیر فعالیدو سره کیدای شي هغه انسان د طب او درملنې په اساس ژوندی پاته شي مگر د ماغزو په غیر فعاله کیدو سره د هغه ژوندی پاته کیدو امکانات نشته.

یاني داچې مړینه یوازې د ماغزو په مړینه اړه لري او دساینس له نظره مړینه د بیولوژیکي فعالیتونو اخیر یا ختم دی.

برزخ

برزخ ددو شانو تر منځ واټن ته وايي.

«راغب اصفهاني» په خپل کتاب «مفردات» کې ليکي ددو شيانو تر منځ حد او واټن برزخ دی نو همدا دليل دی چې له مړينې څخه تر قيامت پورې واټن ته برزخ ويل کيږي.

په «مجمع البحرين» کې راغلي دي د دنيا او اخيرت منځ، له مړينې تر قيامت پورې د نفس د اوسيدو ځای ته برزخ وايي او هر څوک چې مړ شي د هغه نفس برزخ ته ځي.

«شيخ طبرسي» په «مجمع البيان» کې ليکي د برزخ لپاره درې احتماله شته

الف: واسطه او فاصله له مړينې تر قيامته

ب: د مړو او ژوندو تر منځ خنډ

ج: د قيامت تر ورځې واټن يا زمان

په «تفسير قمي» کې راغلي دي چې ددو شيانو تر منځ واټن ته برزخ وايي او د هغه موخه دثواب او عذاب د دنيا او اخيرت تر منځ واټن دی.

د «قاموس قرآن» ليکونکی ليکي: برزخ ددو شيانو تر منځ واسطه او خنډ ته وايي، له مړينې وروسته عالم ته برزخ وايي، او برزخ د دنيا او اخيرت تر منځ واسطه ده.

سلکوا في بطون البرزخ سبيلا؛ سلطت الارض عليهم فيه. په نهج البلاغه کې راغلي فاکلت من لحومهم و شربت من دمائهم...»

ژباړه: دبرزخ دننه یې یو لاره ونيوله چې مخکې مسلطه شوه غوښې یې خوړلې او وینې یې څښلې

وإنا إلى ربنا لمنقلبون»

ژباړه: (او بېشکه چې موږ رب خپل ته خامخا بیرته ورتلونکي یو)

یاني انسان بیرته په اخیریت کې خپل خدای ته ورځي تر هغه مخکې انساني جسد مړ کيږي او نفس یې له بدنه وځي دا نفس تر اخیرت پورې پاته کيږي

په قرانکریم کې برزخ د بدن مړینې وروسته د هغه د نفس ځای بلل شوی دی

دالمومنین د سوري په (۹۹-۱۰۰) مبارکو آیتونو کې راغلي دي

حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون* لعلى أعمل صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون:

ژباړه: چې د یوه مړینه وخت راشي وایي الله ما بیرته وگرځوه هغه چې مې نه دي کړي په (عوض به یې) ښه عملونه وکړم که بیرته وگرځي د هغه خبرې چې هغه کوی هیچ ګټه نه لري د هغو تر شا برزخ دی تر هغې ورځې چې راپورته کيږي.

د« وراء » کلمه په قرانکریم کې دښاته او مخ ته دواړو په مانا راغلي ده.

برزخ هغه شي ته ویل شوی چې ددو شیانو تر منځ حایل وي ددو خونو تر منځ خونې ته وایي نو ددې مانا په اساس دا آیت شریف داسې مانا کيږي:

له مړ کېدو څخه تر قیامته یو حالت وجود لري چې دا حالت د قیامت او دینا تر منځ دی»

دبرزخ ویی الفرقان د سوري په (۵۳) او د الرحمن سوري په (۱۹-۲۰) مبارک آیتو کې راغلي دي چې ددو سیندونو اوبه یاني خوږی او تر ځي اوبه برزخ سره جلاکوي نو یو پر بل غلبه نه کوي

علما وایي هغه کسان چې په طبیعي او اختیاري ډول مړه کيږي دهغو د نفس ځای برزخ

دی

په خوب کې دنفس اخسیتل هم برزخ ته ځي اختیاري مړینه هغه ده چې الهی تقوا لري دهغه نفس کولی شی دجسم په ژوند کې برزخ ته معنوي تگ او راتگ وکړي.

د (مؤمنون دسورې د(۱۰۰) آیت په اساس

په برزخ کې ښه ځایونه او بد ځایونه د کړو په اساس شته.

انفطار د سورې په (۱۳-۱۵) مبارک آیت کې راغلي دي.

«إن الأبرار لفي نعيم وإن الفجار لفي جحيم يصلونها يوم الدين»

بیشکه چې نیکان خامخا په نعمتونو (جنت) کېږي وي او بیشکه بدکاران خامخا په دوزخ کېږي وي و به سوځي په ورځ د جزا .

شهیدان او صالحان به هلته ښه ژوند ولري او گناهکار به بد ژوند ولري.

دا د برزخ اور د دوزخ له اور څخه دی.

هر څوک غواړي پوه شي چې برزخ چیرې دی.

چې د ټولو انسانانو نفسونه هلته ځي، زموږ عقل دې ته نه رسیږي او څوک هم نه دي راغلي چې ووايي دا برزخ چیرې دی.

د برزخ په هکله یوازینی شی چې شته هغه تشبیهات دی چې په روایاتو کې راغلي دي

برزخ لکه یوه کړۍ (کوته) په یوه دښته کې ده یا ترهغه چې انسان په نړۍ کې وی لکه چنچۍ چې په منځ کې وي او د خپل شاوخوا څخه خبر نه وي یا هغه ماشوم چې د مور په نس کې د دنیا ناخبره وي.

تر هغه چې انسان په دنیا کې دی له برزخ څخه نه خبرېږي او سوچ کوي دنیا تر ټولو بڼه او لوی ځای دی.

په برزخ کې خوراکي ، مکاني او زماني محدودیت نشته ځکه دا د مادي عالم محدودیتونه دی او برزخ مادي عالم نه دی.

امام سجاد(ع) فرمایي : "ان القبر روضة من رياض الجنة او حفرة من حفر النيران" قبر د جنت د بڼو یو بڼی دی یا د دوزخ یوه ژوره کنده ده . هغه برزخ قبر بولي.

جنت ته تګ

د یسن د سوري په (۲۶) مبارک ایت کې داسې راغلي دي:

«قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون»

ژباړه: (جنت ته ننوځه! ويل يې کاشکې زما کام په دې پوهیدلی)

دا انطاکیه د کلی د اصحابو نکل دی کله چې مشرکانو په ډیر ظلم حبیب نجار په شهادت ورسوی نو خدای (ج) د هغه نفس ته وویل: ننوځه جنت ته! هغه ننوت جنت ته

بیرته ژوندی کیدل

موږ بیرته د روح په ډول الله ته ورځو. یانې دروح په ډول راغلي یو بیرته د روح په ډول ورځو. یانې داروح دانسان او الله(ج) تر منځ یو اړیکه وه چې د مړینې په صورت کې دا اړیکه ختمیږي ځکه نفس یا مادي انسان له بدنه جلا کیږي نو د بدن په مړینې سره روح له بدنه نه وځي بلکې د انسان اړیکه د خدای سره پرې کیږي نو د دهغه د توبې وړ تړل کیږي نور هغه بې دې اړیکې هیڅ کولی نشي.

ساینس پوهانو د انسان په جسم کې کې یوه حیاتي حجره پیژندلې ده چې د ملاد تیریا شمزۍ په اخیر کې ځای لري وایي دا حجره نه مړه کیږي نه په اور او نه په وړانگو له منځه ځي شاید په اخیرت کې انسان له همدې حجرې څخه وده وکړي دا لکه د الوتکو هغه تور بکس ته ورته دی چې د الوتکې د دننه ټوله پېښې ثبتوي چې د الوتکې له لویډو وروسته ټول مالومات ښیي.

دا حجره شاید د انسان زړه وي چې د شرایطو په سمېدو له هغه څخه لکه د یوې منې له زړې څخه مڼه را شنه کیږي انسان پیداشي لکه چې د

الاعراف د سوری په (۵۷) مبارک آیت شریف کې راغلي دي:

«فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نَخْرِجُ الْمَوْتَى»

ژباړه: «نازلوو اوبه (د ژوندۍ کیدو اوبه) را باسو په هغه هر ډول میوې (له مخکې) همدا ډول را باسو مړي (له مخکې)»

د صور د شپلۍ په پو سره (چې کایناتو زلزله ده) دا انساني زړې د مخکې سر ته راوځي

ددې مبارک آیت په اساس هغه لکه نباتات را ژوندي کیږي او د اخیر ت خوانه په منډه ځي .

او د خپلو نفسونو سره یوځای کیږي لکه چیف چې مایل توه ننوځی ټول یادابستونه هغه ته ورگرځي او ټوله به یو د بل سره وپیژني لکه په مخکې کې

سوره نوح په (۱۷) مبارک آیت شریف کې راغلي دي

«وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا»

ژباړه: او خدای تاسو لکه نباتات له مخکې را شنه کوي.

په ژوند کې دخپل روح واک اخیستنه

له څرنګه چې په خوب کې روح له جسمه وځي او د نفس یا عقل تر فشار لاندې نه وي او هرچیرې چې یې زړه وغواړي ځي چې همدا د روح تګ د ډول ډول خوبونو لامل ګرځي نو که به مصنوعي ډول چا ته خوب ورکړ شي نود هغه دروح اختیار د خوب ورکونکي لاس ته لویږي او ویده کړي سړی د هغه د امر تابع کیږي او هغه یوازې د هغه ږغ اوري.

خدای تعالی د نورو واکونو تر څنګ دا واک هم انسان ته ورکړی مګر ډیر خلک تر اوسه د دې واک ناخبره دي او هغه ته یې وده نه ده ورکړې چې دادرې ډوله دی

مصنوعي خوب: یو سړی په خپله ایراده بل سړي ته د هغه په خوښه خوب ورکولو ته مصنوعي خوب وايي چې د ویده شوي سړی نه یوازې روح بلکې ټول بدن د هغه تابع کیږي، ویده شوی سړی یوازې د خوب ورکونکي ږغ اوري د هغه په امر لیري شی ويني او له لیرې واټن څخه ږغونه اوري.

«د انسان نه پیژندل شوی واک» په کتاب کې راغلي چې ټول خلک دا توان نه لري چې څوک ویده کړي مګر تر اوسه انسانان له خپل دې بدني واک څخه بې خبره دي او لا یې نه پیژندلي.

هیپنوتیزم: هیپنوتیزم یوه یوناني کلمه ده چې د خوب مانا لري چې دا هم یو القایي ارادي حالت دی.

کارولی «د» «دنده راز په کتاب» کې راغلي چې لومړی وار دا نوم ډاکټر «جیمز برید» دی او هغه خوب ته ویل شوی دی چې په ځانګړې تلقین سره خلک ویدوي ځینې وایي هیپنوتیزم مصنوعي خوب ته وایي چې یو روښانه ټکي ته په دوامداره توګه کتلو سره تر لاسه کیږي

هیپنوتیزم پخوا په کلدانیانو، آشوریانو، مصریانو، هنديانو او ایرانیانو او کاینانو کې رواج درلود چې دخلکو ددرملنې دپاره یې کاروی ولې وروسته ورک شو بیا په (۱۷۷۵) کې اترشي ډاکټر «فرانسوا آنتوان مسمر» دهغه څخه یادونه کړې ده هغه ویل: چې انسان یوه قوه لکه مقناطیسی قوه لری چې کولی شو د هغه د لارې په نورو اغیزه وکړو.

خو هیپنوتیزم خوب نه دی ځکه په هغه کې د تفکر واک، د خبرو امکان، قضاوت او تګ هم راځي نو ویلی شو هغه یوه ځانګړې عاطفې اړیکه ده نو ځکه هغه ته مصنوعی خوب ویل شوی دی.

تله پاتی: تله پاتي چې «تله» یې دلیری او «پاتوس» یې د احساس مانا لري یاني له لیری احساس کولو ته وایي چې دا احساس د معمولي احساس له لاری څخه نه دی

ځینې وایي تله پاتی له یو سړی سره له لیری فکري اړیکې ټینګولو ته وایي یاني هر څه چې یو سړی سوچ کوي هغه بل یې درکولی شی یا هغه پېښه چې لیری واقع کیږي هغه بېله دی چې له هغه محل سره اړیکې ولري د هغه خبر یږي. یاني تله پاتي د فکر انتقال یا ددو سړیو تر منځ معنوي او فکري اړیکو ته وایي یا ددو نفرو تر منځ له لیری واټن څخه د یو مطلب القا ته وایي

داچې ایا انسانان د تله پاتی واک لري؟ ډول ډول نظرونه شته

د «روح د حقیقت» په کتاب کې راغلي چې د یو چا د سوچونو واک بل څوک اخیستلی نشي. مګر ویل کیږي ځینې ځینې دا توان لري.

کله چې نجاشی د حبشي پاچا مرشو حضرت محمد (ص) په مدینه منوره کې په هغه ګری خبر شو او د هغه ته د هغه په غیاب کې د فاتحي لمونځ ورکړ.

روح د ساینس له نظره

په لومړي سر کې ساینس پوهانو سوچ کاوه چې روح له جسم څخه بیل کوم شی ده چې کله له جسم څخه بیل شي نو بدن مري، ولې وروسته چې بیالوژي د مشاهداتو، تجربو، څېړنو او د تکنیک پر بنسټ د یو مستقل ساینس ښه غوره کړه بیا څرگنده شوه چې ژوند له بهر څخه نه نازلېږي بلکه ددې روح سیاق او سباق له وړاندې څخه په کومه ژوندینکه (حجره) کې شتون درلود.

ژوندینکې خپل ارتقايي وړاندې تګ کوي نوري نوی ژوندینکې زیږوي او بیا دځانګړو حالاتو له کبله د ژوندینکو دا ټول سیستم له منځه ځي چې لومړی د بوداتوب اوبیا دمړینې لامل ګرځي.

«دی این ای» په خپل ذات کې یوه داسې کارخانه ده چې خپل کاپیاني جوړوي او په ژوند کې د میکروبونو د یرغل لپاره خپل فوځونه جوړوي.

هره «دی این ای» له یوه څخه دوه، له دوو نه د څلورو په تناسب خپل ژوندینکې زیاتوي. دی این ای د خپلو کاپیانو دزیاتیدو لپاره دوی لارې لري.

یو دا چې کله یوه دی این ای خپله کاپي تیاره کړي نو دا خپله ترې بېله شي.

په دې ډول کې جنسی عملیه نه ده شامله. له دې ژوندینکې څخه تولید شوي انسان ته مصنوعي انسان (کلوننګ) وايي.

له سیکسه پرته د انسان په پیداکیدو کې هغه انسان نه زېږېږي او نه ورباندې قدرتي مړینه راځي خو په نابېره پېښو کې له منځه ځي.

ساینس پوهان د (کلوننګ انسان) په پېښو کې د مړینې دمخنیوي لپاره هم خپلې نظریې وړاندې کړي دي او په دې برخه کې ځینې فېلمونه هم جوړ شوي دي مثلاً امیب د اوبو

یو کوچنی مخلوق دی ددې حیوان په ژوندینکه کې هیوکی ، وینه ، او اعصابی رښتې نشته او دا ژوندینکه یو واحد نظام لري چې کله امیب پرمخ دوي توتي کرل شي نو هره برخه یې ځانته بېله بشپړه امیب جوړوي .

په دې عمل کېنې نه جوتیري چې پلار څوک دی او زوی څوک دی ؟

د تقسیم له دې لاری هره ژوندینکه تل نوی او تازه وي، زوروالی او مړینه نه لري .

دا بېله خبره ده چې د امیبونو د نابیره مړینې لپاره دهغو د ښکار لپاره زرگونه ډول نور د اوبوژوی شته . لنډه داچې هغه لکه انسان په طبعي مړینه نه مري چې بوډا شي او بیا فنا شي .

له کلوننگ څخه پیدا شوی ژوی یوه لویه کمزوري داده چې دفاعي نظام یې ډیر کمزوره دی د خپلو نه مالوماتو له کبله په ډیره اساني سره ښکار کیدای شي.

په جنسی ډول تولید ته چې زیږیدل وایي د « میتاسز » برعکس د « میسیاسز » د عمل له لارې ژوندینکې سره مروړل کیږي او بیا په سپرم بدلیږي .

په جنسي عملیه کې ژوندینکې سره شلېږي او په کروموسومو بدلیږي .

د نویو ژوندینکو له تخلیق لپاره بهرنی انرژي له خوړو، هوا او رڼا لخوا جذبېږي او له بلې خوا جنسي عملیه د انرژي دوتلو کار کوي چې له دې امله د ژوند د تحلیل نظام ورته وایي .

کله چې دی این ای له جنسي عملیې څخه وروسته د دماغ دجوړولو کار پیل کړي نو زمان او مکان خپل محدودیتونه د فزیکي او ریاضي قوانینو په بڼه ورباندې ټیي.

بل دا چې په جنسي عملیې کې د دی این ای یو سپرم د مخالف لوري له تخمې سره یوځای کیږي دیوبل له ارثي، تخلیقاتي ، معاشیاتي . او دفاعي مالوماتو څخه په ګډه کار

اخلي او له نابېره پېښو څخه ددې مالوماتو په وسيله د ځان ساتنې لپاره کار اخلي نو ځکه له جنسي عمليې څخه پيدا شوی ژوی زوروالی او مړینه په ارث وړي نو ځکه له سيکس څخه پيدا شوی هر ژوندی شی د مړینې کندی ته لویږي.

په انساني جسم کې د ژوندینکو د ماتیدو راماتیدو عمل تل جریان لري کله چې انسان کار کوي دهغه بدن زیات شمیر ژوندینکي له منځه ځي چې دې ته د میتابولزم د عمل سرچپه ته کیتابولزم ویل کیږي، له دې امله دانسان پر بدن بیلا بيلي دانې راخیژی او مری شوی ژوندینکي د زور د ا نو په بڼه له بدنه وځي.

لنډه داچې ددماغ په « ډی این ای گانو» کې د په خپله پیدایښي او خپله جوړونه نظام د نشتوالي له امله په خپله د دماغ ژوندینکي د مړینې او بوداوالي په وړاندې یو بی وسلې نظام دی ، او ترڅو چې پر دماغ مړینه رانشي نور بدن مړینه په اسانه نه مني. په دې اړه دوي ډیرې ښې بیلگې وړاندې کیدلای شي چې یوه تجربه پنځلس کاله وړاندې «سمیت سونی بارن» نومي ساینس پوه وکړه.

هغه دا تجربه پر «پیرامیسا» چې یوه ژوندینکه مخلوق دی وکړه ، هغه ددی ژوی ژوندینکه تر التراوایلت وړانگو لاندې ونیوله چې په پایله کې یې دهغه ټولي ډی این ای گاني مړې شوې.

بیا یې ددې ژوندینکي مړه شوی ډی این ای گاني بیارغاونه پیل کړه هغه په تیاره کښې یوانزایم تولید کړ چې لږ وروسته یې ژوندینکی بیرته په فعالیت پیل وکړ .

بله مشهوره تجربه په روسیه کې پر «فینه» نومي بیزوگی ترسره شوه ، لومړی د دې بیزوگی بدن په دوا سره بی سده شو بیا یې هغه په کنگل ځای کې کېښووله، چې کله دهغې په جسماني غړو کې دکیمیاوي او نامیاتي عمل سوستوالی راغی ، دسنتي په واسطه دهغې له شریانونو څخه ټوله وینه وایستله له دې سره دهغې تنفس او دزړه دربی (ضربان) ودرید .

شل دقیقې وروسته یې بیرته هغې ته وینه ورپمپ کړه او ورسره یې دهغې په اعصابو او زړه کې «ایډرنالین» پیچکاری کړه، له دې سره دهغې زړه بیرته حرکت پیل کړ او د «آیرن لنگ» ماشین په ذریعه یې هغې ته مصنوعی تنفس ورکړ ، څلور ساعته

وروسته هغې خپلې سترګې وغړولې خو څه یې نه پیژندله، نیم ساعت وروسته یې خپل سر راپورته کړ خو بیا هم هغه پوره په سد کې نه وه، شپږ ساعته وروسته چې کله په هغې ستنه جگه کړه شوه نو هغه وځغاستله .

کله چې دبیزوګۍ وینه وایستله شوه نو پر هغې باندې طبیعي مړینه راغله ، لیکن مغز یې په کیمیاوي توګه ژوندی و ، کله چې ورته بیرته وینه ورکړل شوه نو هغه بیرته ژوندی شوه .

که دمغز ژوندینکي په کیمیاوي توګه بدلي شي نوبیا دژوند بیرته راګرځیدل ناشوني کيږي.

ددماغ ژوندینکي له ډیرو پېښو څخه لکه خرابو خوړو ، د زهرجنو غازونوله بویه، دذهني صدمو (ډکو) ، دموسمي تغیراتو ، ددودخې او یخني له شدته ، د میتابولزم او کیتابولیزم څخه پیدا شوی پاته شوني فضلاتو ، بدن ته د وایرسونو له ننوتلو له کبله، دجنتکي تغیراتو، د الترا وایلت وړانګو او داسی نورو شیانو څخه اغیزمندي کيږي او د مغز د کنترول واک لږيږي، چې په پایله کې د انسان د بوداتوب او مړینې لامل ګرځي.

خو نور بدن د ژوندینکو په نوی کولو سره دخپل زوروالي مخه نیسي.

هر ژوندی شی د خپلې ودې او ژوند لپاره مبارزه او مقابله کوي چې ددې هڅې په پایله کې یې په ژوند کې ارتقایي عمل را ژوندی کيږي، یو ژوندی د بل ژوندی د مړینې لامل ګرځي چې له دې څخه د ژوندی شی ارتقایي سامان په خپله برابريږي.

د ژوند تنوع او د مړینې تنوع په اصل کې د ارتقایي قوت محرکه ده د ژوندون د خپل مینځی جګړو دتنوع د خاتمي رجحان لري . د ارتقا اخيري پور ددغه تنوع پای دی او د ارتقا لومړنی پیل دیوې ژوندینکي ژوند دی.

ساینس او طب د طبیعي دنیا د طبیعت له لیدو څخه په دې اند پايښت کوی چې روح دانسان یو باور ي شی دی او شتون نه لري .

Kirlian Photography

هغه وايي دا کمره کولي شي د يو مجرم يا يو آرام سړي د مړينې څرنگوالي په نوري وړانگو چې د قوي فزيکي کړو څخه لاس ته راځي په بستر کې وښيي.

قوي الکترونيکي ميدان د کرونا د لږ نور يا تخليه لامل نسبت ځنډو ته کيږي.

دا پدیده د کرلین داغيزې په نامه ياده شوې ده چې په لوړ ولتاژ کې د شيانو عکاسي کوي.

ډير پوهان ادعا کوي چې برقي پدیده په اصل کې د نا مړي شیانو د لیدو لاره ده.

کوراتکوف وايي د د ځنډو ډير نور نسبت کرونا يا مابين ته يوه فزيکي پېښه مالوموي کيدای شي دا مالومات د درملنې لپاره وکارول شي.

ډاکټر « دانکن مک دوگال » د هاور هيل ماساچوست د پوهنتون استاد په (۱۹۰۱) کال کې د خپلې څيړنې په هکله وايي: داچې د ساينس د قانون په اساس ټول شيان لکه مايع ، جامد او گاز وزن لري نو که روح رښتيا وي بايد وزن ولري. نو ما د روح د اثبات لپاره ډير ناروغان تر څيړنې لاندې ونيول.

هغه انسانان له مړينې مخکې او وروسته په يو ځانگړی ترازو وتلل

هغه دا څېړنه په هغو شپږو زرو خلکو چې ډیر نه خوځیدل تر سره کړه، هغوی یې په داسې چپرکت چې وزن یې کنټرول وی د مړینې مخکې او وروسته وتلل.

هغه د دناروغانو د مړینې په مهال د هغو د وزن د کمیدو په هکله وایي:

موږ یو ناروغ پر یو ډیر احساس بیم ترازو پریست هغه مو درې ساعت او څلویښت دقیقې د مړینې دمخه تر کتنې لاندې ونيو، هغه کرار کرار په هر ساعت کې یو اونس وزن د لاسه ورکوی چې دا وزن کمیدل (د بخار، نم په تنفس کې او خولو په اساس کمېدې). هغه د دروساعتو او څلوېښتو دقیقو وروسته مړ شو نو د هغه د مړینې سره سم نابیره د هغه په وزن کې په یو وار په څو ثانیو کې درې پر څلورمه د یو اونس کم والی ولیدل شوو دا د وزن کم والی دخولو، تنفس او د سا د ایستلو څخه نه و، ځکه هغه مخکې اندازه شو چې یو اونس په یو ساعت کې وه نو دا نابیره لږوالی له څه سبب رامنځ ته شو؟ ځینې وایي دا هغه هوا ده چې په سږی کې وه او د مړینې په اثر له سږی وځي. مک دوگال یې په ځواب کې وایي:

زه خپله په بستر پریوتم ساه مې بنده کړه خو په ترازو کې تغیر رانغی. .

نودا د وزن کمیدل د څه شی دی؟

مک دوگال له څیړنې وروسته دا راپورټ خپور کړ

چې د مړ انسان له بدن « ۲۱ » گرامه وزن کميږي. هغه دا تجربه پر پنځلسو سپو هم ترسره کړه هغه د

څیړنې وروسته دا راپورټ خپور کړ چې سپي روح نه لري د هغه له بدنه څه نه کميږي.

مگر ددی مړود وزن د کمېدو وختونه سره توپیر درلود په ځینو کې ژر او په ځینو کې په ځنډ دا کم والی لیدل کیدی.

هغه په دې اړه وايي چې روح په اخيري سا سره له بدنه وځي نو د لتو يا آرامو خلکو روح په کراره له جسمه وځي او د فعالو خلکو روح ژر وځي.

آيا دا ټولي د ژوند پيښې لکه: خوشالي، غم، ځورونې دومره لږ ځای نيولی دی؟
په دې هکله «اشرت» وايي:

دا تجربه ډيره ساده ده نه بايد دا ډيره جدی ونيسو

د مړو بدنونه کرار کرار خپل وزن د لاسه ورکوي هغه شی چې ژر وزن د لاسه ورکوي (ليزوزوم) انزایم دی چې د ژوندینکي په دننه برخه کې په گاز او مایع بدلیږي.

اشرت د خپلې ادعا د ثابتولو لپاره وايي همدا علت دی چې په ډله ایزو قبرو کې یو ډول گاز شته چې د اور اخیستلو امکان یې ډیر دی.

ګارډین لیکلي که مړي په خپل وزن پاته کیدلی تر اوسه به ټوله مړي پاته وای .

«رابرت اسپتزلر» د فونیکس انسټیټوت د مغز او اعصابو مدیر په یو راپورټ کې وايي:

په (۱۹۹۱ کال) کې د «رینولدر» د مغز په شریان کې پارسوب ولیدل شو.

ما د هغه مورته وویل: هغه باید عملیات شي ممکن په عملیاتو کې مړ هم شي، خو بله چاره نه وه هغه مي عملیات کړ هغه د په سد کیدو وروسته دا کیسه راته وکړه چې زه یې ډیر حیران کړم

هغه ویل چې کله زه بې سده شوم د داسې ماشین لاندې چې «کلیک» غونډې ږغ یې درلود پرې ایستل شوم (دا ماشین د هغه د زړه ضربان، سا، د تودوخې درجه او د ژوند نور علائم کنټرول)

ما وننگېرنه له خپله جسم څخه را وتلی یم. ستا له سره خپل ځان وینم، ستا یو برقی بورس په لاس کې و او زما په وړانه اخته وی او د یوې بڼې ږغ مې اوریده چې تاته یې ویل د هغه نبض ډیر ضعیف دی

کله چې تا زما د بدن ټوله وینه ویستله ما یو تورتونل ولید چې د بلې خوا ترې روښنایي ښکارېده، زه د هغه د روښنایي خواته ولاړم د تونل په اخیر کې مې خپل دوستان، اشنایان او خپله انا ولیده چې ماته یې انتظار کاوه

هغه ویل ما احساس کاوه زمان ولاړ دی بیا یوې ملکې زما روح بیرته راوگرځوله

ما احساس کوی لکه چې د یخې په ډنډ کې ایله شي یم

برتانوي ډاکټر «سوزان بلک مو» وایي مړینه په مغزی مړینه پیل کیږي.

نننۍ ډاکټران باور لري چې مړینه یو ځانگړې کړی یا وخت نه لري مړینه یوه مرحله یې پدیده ده.

ځکه اوس د کلینکي مړینو مخه نیول کیدای شي.

چې مغز فعاله وي زړه، سږی او د هاضمې سیستم کار نه کوي بیا هم سږی تر څه وخته پورې ژوندی پاته کیدای شي.

«باربارا رومریک» د (۶۰۰) داسې خلکو سره مرکه کړې ده چې هغوی د خپل د روح د سفر کیسې درلودې لکه:

«رابرت میلم» ویل: کله چې مې د زړه له حملې زړه ودرید ما خپل جسم لیدی او لیدل مې چې زما مخ را پټوي.

له نننیو څیړونو څخه دا جوتیږي، چې کله مغز بشپړ له کاره ولوېږي یا یې فعالیت لږ شي نومړینه پېښیږي او دا یې ثابته کړې ده چې وېښیاري یوازې په مغز اړه نه لري.

د (۲۰۰۱) د سامبر د میاشت په (لانسیت) طبي مجلې کې یو هلندي ډاکټر (ون لومل) لیکلي دي:

روغتون ته یې په امبولانس کې یو (۴۴) کلن ناروغ چې د زړه حمله پر راغلي وه راوست، ډاکټر هغه ته برقي شوک ورکړ، یوې ناروغپالې د هغه مصنوعي غاښونه ویستله چې تنفسي لوله یې په خوله کې ننباسي، هغه یې ځانگړې واټ ته بوت، یوه

اوونى وروسته چې كله هغه ناروغپاله ځانگړې واټ ته ورغله ناروغ هغه وپيژندله چې هغې د هغه مصنوعي غاښونه ايستلي وه.

ياني دا چې هغه د کوما په حالت کې هغه لېدلې وه چې د هغه غاښونه باسي.

هغه ويل ما خپل روح وليده چې زما له بدنه ووته، او ما هرڅه ليدل .

دا ډاکټر ليکلي ما په (۳۴۳) انسانان چې د زړه حمله پرې راغلې او بيا روغ شوى دى تر څېړنې لاندې نيولي وه د د څېړنې پايله داسې وه :

په سلو کې (۱۸) تنو يې د بشپړ وېښياري خبرې کولې.

يو برتانياوي څيړونکي په (ساوت همپتون روغتون کې) د يوې څېړنې پايله داسې بيانوي :

په سلو کې (۱۱) په بشپړه بې سدي کې حافظه لري، په سلو کې شپږ چې د زړه له حملې ژوندۍ پاته شوى دى د مړينې نژدې والى بيانوي.

له دې څيړونو څخه دا جوتيري چې له مغز څخه پرته هم وېښياري شته.

څيړونکي د انسان مغز د تلويزيون د دستگاه سره پرتله کوي او وايي چې که تلويزيوني پرواگرم نه وي نو تاسو په تلويزيون کې څه نه وينئ.

نو دا وېښياري چيرې ده آيا په هره ژوندپنکه کې ده؟

«ون لومل» وايي زه سوچ کوم همداسې وي ځکه له ورځې پنځوس ميليونه ژوندپنکي مړې کيږي ياني په دې مانا چې زموږ ټول ژوندپنکي نوې دى خوموږ هيڅ تغير په ځان کې نه حس وو. ياني په اووه- اته کاله کې د انسان ټول ژوندپنکي نوې کيږي خو بيا هم انسان ځان هغه انسان بولي دا دا حقيقت ثابتوي چې په بدن کې يو بل شى شته چې تل ثابت دى او هغه روح ده.

هغه وایي باید د ژوندینکو تر منځ یو ډول اړیکې وي یا دا چې د بدن ټولې ژوندینکې یو بل ته د مالوماتو ورکولو اړیکې لري او د مغزي مړینې په مهال کې ژوندی ژوندینکې له ذهن د لارې له پېښو څخه خبر یري.

ژوي هم لکه انسانان موجودات دي خو انسان روحي واکونه لري، د ژوو د روح وده د بشر سره توپیر لري چې هغه ته وېښیار ضمیر وایي او ځینې یې نابیره ضمیر بولي لکه سپي چې له ډیرې مدې وروسته خپل خاوند وويني د عاطفې او مینې چمونه ورته کوي.

که یوه الوتونکې یو چیري هگۍ واچوي د هغه چرگوري همغلته هگۍ اچوي چې دې ته د ځان پوهې ضمیر وایي.

ځینې بیا ادعا لري چې ژوي او انسانان ټوله یو شی دی که انسان خبرې کوي ژوی هم په نورو فریکوینسیو خبرې کوي له دې مالومیږي چې ټوله روح لري.

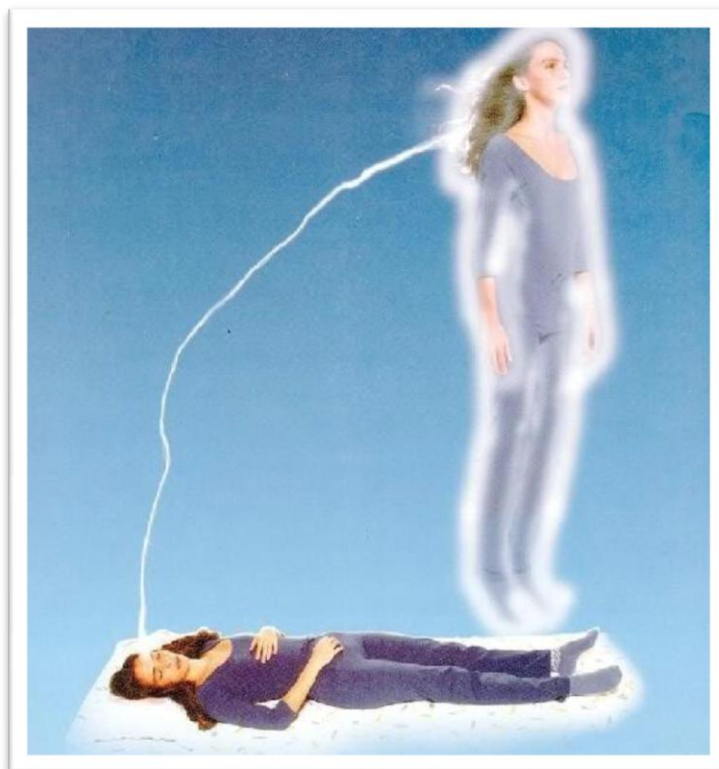
ځینې بیا وایي دا روحونه (ارواء) د انسان له بدنه نورو پرمختللو بدنو ته ننوځي یا نورو کراتو ته ځي.

د ساینس علم ثابت کړې ده د چې نباتات هم یو ډول واک، احساس او درک لري لکه حشره خوړونکې نباتات چې عقل لري.

دځینو ساینس پوهانو په اند که روح وي نو اساسا هغه انرژي ده چې هغه د لوېدیځ او ختیځ نامحدود حکمت دی .

دځېنو پوهانو په اند د نړۍ د دینونو د ښوونو په

په اساس روح یو طلايي تاردي شخصیت له بدن سره وصلوي . دځینو پوهانو په اند روح زموږ د بې سدي ژورتوب دی یا هغه ماتیدونکی شی دی چې زموږ شخصیت باید هغه ته پام وکړي چې مات یا ورک نشي خو رښتیا بیا ددې باور سرچپه ده دا زموږ روح ده چې زموږ شخصیت ته پام کوي که ترې وغوښتل شي.

دساینس پوهانو په اند د انسان د بدن فزیکي شکل د تکامل اخيري ټکی دی خو تکامل د شکل په بشپړ ېدو سره نه درېزي. د روح بیان اساساً د انسان د پوهې د تکامل بل گام دی.

د ځينو په پوهانو په اند روح د نفس او مادي جسم ارتباطی اړیکه ده یا د مادي او نفس دوستي اړیکه ده. یا روح میانجي یا د پوهې اساسي پل دی.

ځېني ساینس پوهان بیا روح د جاذبې قوه بولي چې ټوله شکلونه سره یوځای کوي چې شایدالوهیت په هغه کې تشریح کړي.

د ځينو نورو ساینس پوهانو په اند روح له فني اړخه یو ه بې رنگه وړانګه ده چې له ځانګړو اهتزازونو او خوځښتونو څخه رنگه کړي.

د ځينو ساينس پوهانو په اند روح انرژي ده د ساينسي تيوري په اساس چې انرژي له منځه نه ځي يوازې خپل شکل تغير وي، نو روح چې انرژي ده هغه يوازې تغير د شکل کوي له مينځه نه ځي نو همدا علت دی چې روح د جسم له مړينې وروسته ژوندی پاته کيږي.

خو هغوی دا تشرېح کړې نه ده چې روح څه ډول انرژي ده او څرنگه اندازه کيږي او له نورې انرژي سره د هغه عمل څرنگه دی؟؟؟

هغوی وايي د انسان بدن يو بيولوژيکي سيستم دی چې ميتابوليزم ، خواړه په استفادې وړ انرژي اړوي دا انرژي د وينو د پمپولو ، د بدن ساتنې ، د بدن د تودوخې د ساتنې او بل نسل ته د جين په لېږدولو او داسې نور کړو لپاره کارول کيږي. که ميتابوليزم خواړه په انرژي بدل نه کړی نو بدن مړ کيږي.

ماده او انرژي نژدې اړيکې لري، انرژي بدن ته تودوخه ورکوي مګر مړ شوی جسم انرژي يا روح ته اړتيا نه لري.

«جودی ميريل» ليکي: دروح د پوهيدو لپاره بايد د هغه فيزيولوژي مطالعه شي لومړی بايد مغز ، بدن او روح و پېژنو.

تر اوسه فيزيولوژي د پوهې (وېبنيارۍ) درې حالت ته تشخيص کړی دي.

يوه پوره وېبنتيا (په سد توب) چې په دې حالت کې زموږ په ماغزو کې ټولې خاطري او تجربې زيرمه کيږي او هر وخت چې وغواړو له هغه څخه گټه اخيستلی شو. په دې حالت کې د انسان فزيکي اړخ نورمال وي او د انسان پېچلي خواص لکه: سوچ، ننگېرنې او غوښتنې د فزيکي جسم څخه جلا دی مګر بيا هم فعاله وي.

بله نيمه وېبنتيا (نيم بې سده توب) د دې چې په دې حالت کې يوازې ځېنې ځانگړې خاطري زيرمه کيږي

درېيم يي کاملاً د بې سده حالت دی چې ماغزه کار نه کوي.

روح پیژندونکي پوهان وايي: روح دانسان د بدن د دوو ځايو سره اړيکه لري یوه يي د پوهې (تار يا اړيکه ده) د سر دپورته برخه سره ده او بله يي چې د ژوند (تار يا اړيکه ده) د زړه سره ده موږ په دواړو ځايو کې هغه اسانه حسولی شو.

Copyright: www.tanzona.com

په بدن کې د روح ځای

د تاریخ په اوږدو کې تل انسانانو ته دا سوچ پیدا وو چې ژوند څه شی دی؟ روح څه شی ده؟

په دې اړه ډیره بحثونه شوي دي:

څلور زره کاله مخکې د سومریانو، آشوریانو او د بین النهرین خلکو د ژوند سرچینه کبد (ینه) بلله، د فراغانو په وخت کې مصریانو باور درلود چې د انسان په مړینې سره د هغه روح الوحي، هغو باور درلود چې روح په زړه او د نس په دننه غړو کې ده.

په لرغوني یونان کې څلور سوه کاله مخکې له میلاده افلاطون په دې دلیل چې ستوري گردې دي او د انسان سر هم گردې دي نو د روح ځای یې د انسان سر وگڼه.

ارسطو چې د هغه شاگرد و هغه بیا د روح ځای د انسان زړه و باله،

د مسیحیت په راتلو او د روم د تمدن په پیل کېدو سره دوه سوه کاله وروسته له میلاده جالینوس په دې باور و، چې د روح ځای د انسان په ماغزو کې دی.

جالینوس د ماغزو دننه مختلفې برخې ولیدې او باور یې پیدا کړ چې ماغزه د روح ځای دی هغه د خپلې دې ادعا په هکله وویل: که د یو حیوان په ماغزو فشار راوړل شي نو سمدستي د هغه بدن فلج کیږي مگر که یې په زړه فشار راوړل شي پر هغه څه نه کیږي.

مگر داچې ډیرو خلکو د افلاطون دباور پلویان وه نو د جالینوس نظر چا ونه مانه.

لئوناردو داوینچی داانسان د مغز د دننه په لیدو وویل مغز د ژوند مرکز دی خو کلیسا د هغه د مغز د عملیاتو سره مخالفت وکړ او هغه یې له روم څخه تبعید کړ. بیا دکارت چې هغه د مغز د عملیاتو سره مینه نه لرله منځ ته راغی هغه ویل ژوند په کبد

(ینه) کې منځ ته راځي بیا زړه ته ځي له هغه ځایه بیا لاندینیو ماغزو ته ځي بیا د تنفس د هوا سره یوځای کیږي له هغه ځایه د کاجي غدې له لارې د ماغزو ژورو ته تویږي، بیا د سوریو له خوا له یوې نرۍ لارې څخه د بدن ډول ډول حرکي غړو ته په ځانګړې ډول ماهیچو ته ځي .

په لسمه پیړۍ کې د طب عالم « رازی » او په یولسمه پیړۍ کې « ابن سینا » د جالینوس نظر تایید کړ او هغو هم د روح ځای مغز وباله، چې وروسته دوو نامتو ډاکترانو « وسالیوس » او « توماس ویلیس » دا نظریې وڅیړلې په پایله کې هغو دا ثابته کړه چې د ژوند او منطق مرکز مغز دی.

ولي داچې د مغز کومه برخه کوم شی کنترول وی په هکله هغوی څه ونه ویل . په اتلسمه پیړۍ کې « ژوزف ګال » د « فرنولوژي » په نامه یو کرنلاره راویستله لکه کف شناسي هغه هڅه کوله د یو سړي د چهرې په لیدو د هغه فکري او شعوري شخصیت بیان کړي هغه پیرې څیړنې وکړې چې داسې یو فارمول پیدا کړی چې د چا د چهرې په لیدو د هغه په ذات پوه شي هغه ویل دسر لورې او ژورې د انسان یو خاصیت بیانوي.

فرانسوي جراح « پیربروکا » یو ناروغ چې د بدن بنی خوايي فلج وه تر درملنې لاندې ونیوی، هغه ته درملو څه ګټه ونه کړه او مړ شو، « پیربروکا » دهغه سر څیړي کړ ، هغه وموندل چې د هغه په ماغزو کې یوه برخه له مغزي سکتې له کبله له منځه تللي وه.

هغه پیرې څیړنې او هڅې وکړې چې دماغز وتولي برخې او د هغو دندې تشخیص کړي.

په همدې وخت کې یوه بله پېښه د امریکا په « ورمانت » ایالت کې پېښه شوه

کارګرانو دریل پټلۍ جوړوله د هغو مشر « ګیج » دباروتو په یوه چاودنه کې پر تنډی ټپي شو د هغه تنډی جوړ شو خو هغه چې یو جدی اوبا ادب سړی و په یو بې ادب

سړی بدل شو.

« گالوانی» یو ایتالوی پوه باور درلود چې په ماغزو کې یو ډول برېښنا شته .

هغه په یوه توپاني شپه کې د یوې چنگوښې سر او پښې په یو سیم سره له مخکې سره وصل کړ ، هغه ولیدل چې د تندر په وخت کې د چنگوښې په بدن کې یو ډول تشنج پیدا کیږي.

هغه وړاندوینه وکړه چې د انسان او حیوان په مغز کې یوشی د « حیوانی برېښنا» په نامه شته چې دا « حیوانی برېښنا» په ۱۸۲۰ کې د « گالوانومتر» په اختراع سره اثبات شوه.

د نولسمې پیړۍ په پای کې دوو الماني پوهانو « فریش و هیتزیک» دا برېښنا کشف کړه هغوی ولیدل چې د مغز د سطحې پارولو (تحریک) څخه نابیره د بدن په نورو غړو کې د پاریدنې او خوځښت لامل ګرځي.

انګلیسي « جاکسون» ، فرانسوي « فلورنس» او الماني « گولتز» او « مانک»

د ماغزو د ځانګړو دندو په هکله ډیرې کلینکي څېړنې وکړې. په شلمه پیړۍ کې . «پنفیلد» وکولی شول د ماغزو ځینې دندې مالومي کړي.

هغه وویل:

د تندي ماغزه د خوځښتونو او عالي حسونو، بڼلي ماغزه د حسې کړو ، د څټ ماغزه دباصري د کنترول ، د ماغزو کینه نیمه کړه د تکلم اوښی نیمه کړه د فضايي اړیکو مسولي برخې دي.

مغز د انسان د بدن یو پیچلی غړی دی ، چې سل ملیارده عصبي سلولونه (نورون) لري چې پینځوس زره کیلو متره عصبي رشتې لري او دنده یې د اطلاعاتو پروسس او زیرمه کول دی ، دا سلولونو یوازې لس په سلو کې د ماغزو حجم جوړوي.

ماغزه چې د انسان داخلي خزانه ده نو په کار ده له هغه څخه سمه گټه واخيستله شي او د ددې خزاني ور خلاص کړی. تراوسه ډیر انسانان له دې معنوي بې پایه خزاني څخه خبر نه دي.

ژوند ټوله په مغز اړه لري او د بدن ټوله دننه غړي د هغه د امر اطاعت کوي. محیطی اطلاعات د پنځو حسونو په واسطه حس او درک او په مختلفو ځایو کې زیرمه کوي

په عقلا نی نورو، فهم او هوښ سره د ژوند چارې پر مخ بیایي.

سوچ کول ، هوښیار تیا ، د احساساتو بیان او تعقل کنترولوي.

د مغز په ناسم کره سره درد ، ژړا ، ستړیا ، استرس ، ناتواني ، منځ ته راځي همداسې احساسې او عاطفې عکس العملونه یې پر ژوند ډیره مثبتې اغیزه کوي لکه :خندا ، هیجان ، خوشالی ، مینه ،

نو ویلی شو د انسان ماغزه د ډول ډول عواطفو او احساساتو مرکز دی.

ژوند بې احساساتو او عواطفو یو بې مانا او پوچ شی دی .

نو مغز د ژوند یو حیاتي شی دی او زموږ هر شی زموږ ماغزه دي.

د همدې مغز په اساس انسان تر ټولو نورو ژوو وېښیار موجود دی نو ځکه د اشراف المخلوقات لقب ورکول شوی دی.

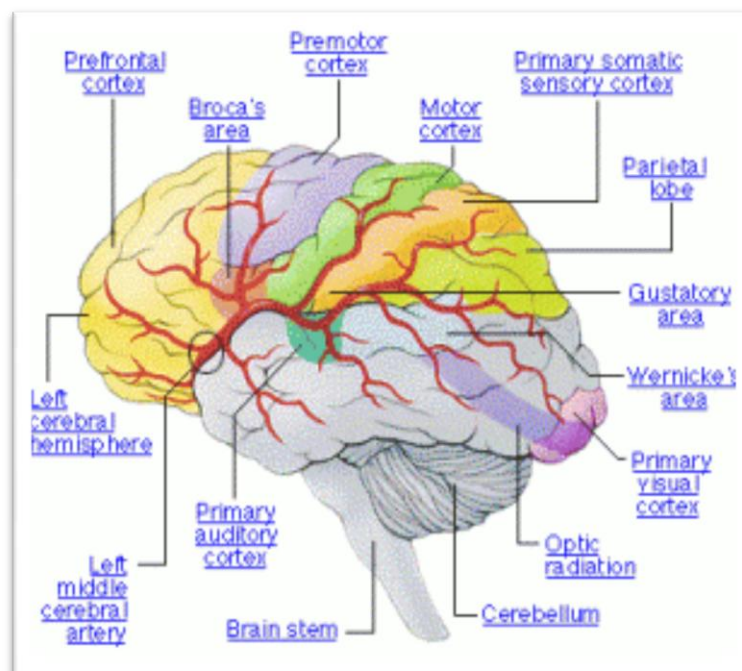
کله چې مونږ د یو خطر احساس وکړو ، نو زموږ ماغزه په غریزوي بڼې سره دهغه خطري شی پر ضد عکس العمل ښیي ، او په کار ولویږي او دا په دې مانا چې یولړ سگنالونه د دماغ د فعال کیدو په منظور دماغي عصبي سیستم ته لیږي ، چې د دماغ د عصبي مرکزي سیستم د فعالیت په پایله کې د شخص په عضویت کې د فزیکي عکس العمل د پیدا کیدو لامل گرځي لکه د زړه د ضربان لوړیدل ، د تنفس چټکتیا ، د وینې د فشار لوړیدل ، غټو عضلاتو ته د زړه د لوړ ضربان سره ډیر وینه راتلل او عضلاتو ته ډیر قوت ښل کوم چې باید د شخص عضویت د فزیکي دندې (لکه د مقابلې دپاره چمتوالی

اویاله هغه څخه تینسته (دسرتو رسولو دپاره چمتوالی پیدا کړی، د بدن د یخ ساتلو دپاره پوستکی (جلد) په خولو لنډیږی، کله کله ځینې خلک د ویرې له امله په خپل معده، ککره، تتر، ورنونو او په لاسونو کې هم یو ډول نری احساس کوی یا ورته احساس پیدا کیري، چې دغه پورتنی ټول را پیدا شوی نښې نښانې او حالات د ډار او د ویرې پایله ده کیدای شي کراره، منځنی یا شدید بڼه ولري.

دغه را پیدا شوی عکس العمل د «جنگ اود تینستی» په نوم هم یادیري، اودا په دې مانا چې د شخص عضویت دکومو حالاتو دپاره «جنگ اویا تینسته» چمتوالی نیسي، د خطر د مینځه وړلو دپاره مخامخ جنگیري اویا داچې په سرعت سره دمخامخ مبارزې له میدان تښتي؟ اوله خطر ه ځان ژغوري. د سړي عضویت په همدې جنگ او یا تینسته کې تر هغه وخته پاتې کیري چې دهغه د دماغ له خوا ورته د خطر دلري کیدو د ډاډ وړ خبرتیا نه وي رسیدلي او هغه وخت چې عضویت د ډاډگیرني پیغام تر لاسه کړی نو هغه وخت دی چې دهغه د عکس العمل بڼه نورمال خواته اوړی او د مصونیت احساس تر لاسه کوی.

ځېنې وختونه ویره د ناڅاپي پېښو څخه (لکه لوړ آواز) چې په اصل کې خطري نه دی د ډار احساس د هغه د عامل په پوهیدو سره فعاله کیري ماغزه په دې لټه کیري چې د پېښې عامل او سبب وڅیري، هرڅومره چې دماغ دخپل ارزیابی په پایله کې پوره مالومات تر لاسه کړي په همغه کچه سره دخطر د لیریکولو زمینه مساعدیري.

نو مغز ته مادي روح هم ویل شوی ده

د انسان ماغزه اټکلا (۱۵۰۰) گرامه وزن لري چي په ککړۍ (جمجه) کې دننه ځای په ځای دي:

ماغزه د لاندینو برخو څخه جوړ شوي دي:

- ۱- دوي د ماغزو نیمې کړي:
- ۲- تالاموس او عصبی غوټې: حسي پیامونه د حرکتی فعالیتونو په اړیکه درک او هم اهنگ وي او درد او محیطي محسوسات حسوي.
- ۳- منځني ماغزه: وېښاري، د سترگو د تور د خوځښت او د بدن د غړو واک کنترول وي.
- ۴- د ماغزو تنه: د سترگو، ژبي، مخ، مری او ستوني دخوځښتونو مرکز دی

۵- د سترگو رشتې: دتنفس، دویڼو د جریان، داعصابو او عکس العملی توخي مرکز دی.

۶- سیلیبیلیم: عصبي بالتی ده چې عصبي انرژي له هغه وځي او هم د انسان تعادل کنترولوي.

د ماغزو دوی نیمې کړې د مغز تر ټولو ښه برخه او د خدای (ج) اصلي ډالی انسان ته ده که ډاکري نه وای انسانان به بې شعوره وای.

د شعور پیدایښت دژوندینکو په زیاتوالی اړه لري او هغه د محیطي او دننني اطلاعاتو ځای دی د دې برخې د مړینې په صورت کې د ټول ماغزه جوړښت له منځه ځي .

په ماغزو کې ژورې (کندي) شته، چې دوی یې په دوو نیمایي کړو کې دی، درېیمه یې د ماغزو په لاندینۍ برخې کې او څلورمه یې د سر د شا ماغزو کې لیدل کیږي چې له یوه ډول نخايي مایعو څخه ټک دی، دا دوی نیمایي کړې د یوبل سره د یو پینه ډوله جسم چې عصب دی موبنتي دي.

په دې دوونیمایي کړو کې دا لاندې برخې شته:

: دتندی مغزی عضله: Fronta Lobe I-۱

د سترگو او تکلم په وخت کې د خولې خوځښتونه کنترولوي او هم د شعور، منطق او تفکر مرکز دی.

۲-Parietal Lobe:

دیوالی مغزی عضله: چې درد، تودوخه او لمسول کنترولوي.

- دڅټ یا دسر دشا مغزی عضله: بینایی

۳-Occipital Lobe:

درنگ دتشخیص، دشامعي دحس او حافظې مرکز

کنترولوي.

Temporal Lobe-۴

- بغلي مغزی عضله : جنسي غرايښ کنترولوي

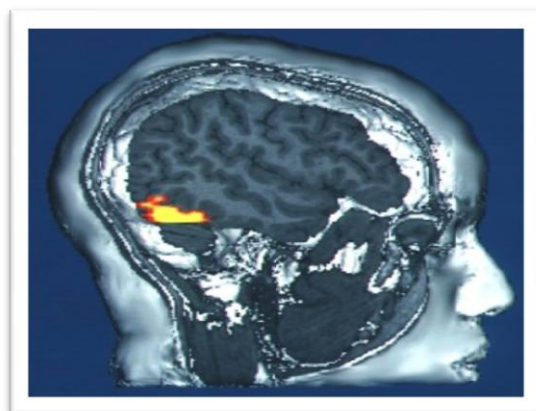
Marginal Lobe-۵

بڼی نیمه کره: د اعدادو تخمینی محاسبه، دتکلم د زیر او بم ،تکیه کول. اورښتنوالی کنترولوي.

کینه نیمه کره: د عددونو دیکه محاسبه، د اطلاعاتو د پیدا کولو، د وییونو دجرړو او ماناو پیدا کولو مرکز دی.

تر اوسه د ماغزو نوری دندې او کره نه دي مالوم شوی او دا ډیري څیرني غواړي چې د ماغزو په راز پوه شو تر اوسه ډیر ی پوښتنې ته ځواب نه دی ویل شوی لکه:

حافظه څرنګه فعالیتوي؟، د مغز اړیکې څه ډول دي؟ د مغز ارتباطي او کمیایوي ژبه څه شي ده او داسی نور ی پوښتنې چې امید د ساینس په پرمخ تګ سره دي پښتونو ته هم ځوابونه پیدا شي.

پایله

ددې ټولو مالوماتو په اساس انسان له درو شيانو څخه جوړ شوی دی: جسم، روح او نفس .

جسم هغه مادي قالب دی چې د زمان په تیریدو زیریږي او یا هم د ناروغیو، او ډول ډول پېښو له کبله مري. قبر ته ځي او هلته په تدریج خوسا او خاوري کیږي.

خو دساینس پوهانو د څیړنې په اساس له انسان د بلیونونو ژوندینکو څخه یوازې یوه حجره ژوندی پاته کیږي چې د اقلیمي شرایطو او اوږد مهال کې مقاومت لري شاید چې په اخیرت کې همدا حجره یا انسانی زنی لکه څرنګه چې په قرانکریم کې ویل شوی لکه نباتات را ژوندی کیږي .

الاعراف د سوري په (۵۷) مبارک آیت شریف کې راغلي دي:

«فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نَخْرِجُ الْمَوْتَى»

ژباړه : نازلوو اوبه (د ژوندی کیدو اوبه) را باسو په هغه هر ډول میوي (له مځکې) همدا ډول راباسو مري (له مځکې)

ساینس دا هم ثابتې کړې ده چې زموږ د بدن هره ژوندینکه د جوړښت له مخه د ټول بشریت استازی کولي شي .

خوهر ژوندینکه خپل ځانګړي مالومات او خاطري ساتي، هر انسان یو متجانس ژوند لري خو دوه انسانان یو ډول نشته ځکه انسان د فزیکي، دماغي، هیجاني او روحي توکو یو غیر متجانس شاهکار دی.

زموږ ژوند دوه اړخه لري یو هوښیار ژوند او بل نیم هوښیار ژوند.

زموږ ژوند لکه په اوبو کې د یوې توتې ته پاته کیږي چې موږ یې دلیری د ټولې یخې توتې (۵-۳) په سلو کې برخه مالومیږي یانې دا برخه زموږ د هوښیار ژوند برخه ده او د یخې د توتې تر اوبو لاندې برخه زموږ دنیم هوښیار ژوند برخه ده هغه برخه چې مالومات او خاطری په ژوندینکو کې ساتي .

نیم هوښیار ژوند لکه د پردې تر شاشې دی چې درک او غبرگون یې موږ ته لاره ښيي .

انسان د روح په هکله د مالوماتو سره ډیره مینه لري مگر زموږ د نه پوهیدو علت زموږ نا رسه ذهن دی تر اوسه زموږ پوهه په پینځو حواسو پورې محدوده ده.

هغه روح چې د خدای (ج) لخوا انسان ته ډالۍ شوې ده د خدای (ج) روح یانې تر ټولو بهتره روح ده. د اسلام له انده خدای (ج) نه جسم لري نه روح . روح د خدای (ج) سره یوه تشریفې اضافه ده لکه چې وایو: کعبه د خدا کور دی . یا د روژې میاشت د خدای میاشت ده . همداسې یو گرانه ، باثرافته او عظمته روح د خدای (ج) روح بلل شوې ده چې په انسان کې پو (پف) یا ډالۍ شوې ده یانې د مادي شیانو دخلقت علم ورکړل شوی دی.

د روح دنده په علم سره دانسان او خدای رابطه ده چې د هر جسم سره د هغه د توانایي تر کچې مرسته کوي.

روح هغه لوړ او خدایي علم دی لکه د لمر په څیر وړانګې یې هر ژوندي انسان ته رسي د ژوند په ټولو چارو کې مرسته ورسره کوي .

د انسان د بدن درېیم شی نفس دی چې هغه ته عقل هم ویل شوی دی یانې نفس دانساني علم منبع ده نفس د بدن په ژوندینکو کې د مالوماتي انرژي په ډول شته یانې هغه د عصبي رشتو په ذریعه په هر حجره کې شته ددې ټولو مالوماتو مرکز هم مغز دی یانې روح او نفس د جسم سره یوځای کار کوي چې روح د خدای (ج) علم دی او نفس انساني علم یا ني ځانګړې مالومات او خاطري دي.

نفس په خوب او مړینه کې له انسانه سره نه پاته کیږي یانې د انسان په امر نه وي، یوازې یې ضعیفي اړیکې له جسم سره وي خو په مړینه کې د نفس او جسم اړیکې بلکل پرې کیږي.

نفس ته معنوي انسان هم ویل شوی دی چې د انسان د مړینې وروسته ژوند ی پاته کیږي.

نفس د انسان یو مکمل معنوي جسم دی چې په سترگو نه لیدل کیږي چې بیرته د جسم سره د یوځای والی په خاطر تر قیامته په برزخ کې ساتل کیږي چې هغه یانې برزخ هم یو معنوي ځای دی.

انسان د نفس څخه د ګټې اخیستو په اساس په درو ډولو ویشل شوی دی: مطمینه نفس چې ښه کارونه یې کړي او خدای (ج) یې پیژندلی وي په برزخ کې د جنت په څیر ځای کې ساتل کیږي او اماره نفس درلودونکي خلک چې ټول عمر یې په دنیاوی کارو تیر کړی وي د دوزخ په اور هلته په برزخ کې سوځي او لواړه نفس چې لومړی په ګناه اخته وی بیا دین ته مخه کړی وی په مناسب ځای کې تر قیامت د سوال او ځواب لپاره ساتل کیږي.

د انسانانو هغه زبې چې په مخکې یا اوبو یاد مخکې هر چیري وي د صور د شپلی سره هغوی د ژوند د اوبو په نازیلیدولولکه نباتات راشنه کیږي یانې د ژوندي کیدو شرایط ورته تیاریږي او هغه د نفس سره جوړه کیږي اود محشر میدان ته د سوال او ځواب د پاره ځي

التکویر دسورې په (۷) مبارک آیت کې راغلي دي:

«وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ»

ژباړه: (چې نفسونه جوړه شي)

نفس چې معنوي جسم دی او پر هېڅ وخت نه تیريږي یا د هغه ځای د زمان په اساس وخت پر تیريږي (خدای ښه پوهیږي)

بدن له بد بویه خټو څخه جوړ شوی دی، نفس د مخکې له جوهر څخه او روح له عالم قدس څخه ده. درې سره یوځای کار کوي، که دچا روح پر نفس غالبه شي هغه جنتي دی او که دچا نفس پر روح غالب شي هغه دوزخي دی. ملايکې هڅه کوي روح په نفس غالبه کړي هغه ته وده ورکوي، مگر شیطان نفس غبنټلی کوي.

د روح او نفس ځای ماغزه دی دا یو اصطلاح ده چې په زړه کې څه مه ساته یانې په مغز کې څه مه ساته .

د روح په واسطه انسان خدای پېژني او د روح د علم په واسطه انسان دنیايي مادي شیانو خالق شوی دی، هر څه چې خدای تعالیٰ له غوښو څخه جوړ کړي دی انسان د روح د علم په واسطه د هغه تمثال له وسپنې او نورو شیانو څخه جوړولی شي لکه د سترګې کاپي د عکاسي کامره، د مارغانو کاپي الوتکه، د خر کاپي موټر او همداسې نور.

که د انسان جسم دیو فعاله کمپیوتر سره پرتله کړو هغه برېښنا، پروگرام (سافت ویر) ته اړتیا لري چې استفاده ترې وشي.

نو که کمپیوتر جوړ وي په برېښنا سره هغه روښانه کیږي که هغه ته پروگرام (سافت ویر) واچول شي هغه کار کوي.

او کارونه یې د کمپیوتر په مغز یا هارد دسیک کې تثبیت کیږي او هم کولی شو دا کارونه په سي ډي، یواس بي، ډي وي ډي، میموري کارت او داسې نور کې، هم ثبت کړو نو که دا سی ډي هر بل کمپیوتر ته واچول شي د هغه بل کمپیوتر ټول کارونه لیدلی شو.

عجبه لا دا ده چې د کمپیوتر د حافظې سرکیت بورډ یوه برخه پخوا ددې لپاره چې اقلیمي شرایط هغه خراب نه کړي له سرو زرو جوړیده چې اوس د علم د پر مخ تګ په اساس د سرو زرو پر ځای د سرپ او المونیم یو الیاژ کارول کیږي دا لکه هغه دانسان ژوندی حجره چې نه خرابیږي.

نفس او روح دواړه سافت ویر دي چې خپله په سترگو نه لیدل کیږي او خاصیتونه یې لیدل کیږي .

که یو تلویزیوني پروگرام هواته خپور شوی وي که موږ جوړتلویزیون او بریښنا ولرو که هغه چالانه کړو هغه پروگرام لیدلی او که سټیلايټ ولرو د نورو هیوادو مفت پروگرامونه هم نیولی شو خو د بندشو پرگرامونه یا چینلونو د لیدلو لپاره باید هغه پروگرامو د نیولو د اجازه ولرو.

نو د انسان ژني هغه هارد دسیک ته ورته دی چې د انسان ټول شناخت او کړه په کښې خوندي شوي دي چې اقلیمي شرایط هغه خرابولی نشي.

دا دروح وړانګه لکه د لمر وړانګې پر ټولو ژوندي انسانانو روښنایي کوي او هر یو لکه نبات د خپل د توانه سره سم د هغه څخه ګټه اخلي.

خوب د روح د اثبات یو ښه دلیل دی په خوب کې د نفس ټولې اړیکې نه پرې کیږي یوه ضعیف اړیکه یې پاته کیږي نو روح پر نفس غالبه کیږي نو ښه انسان په خوب کې داسې سمبولونه ویني چې علمي ماناوې لري او ان د راتلونکي په اړه وړاندوینې ویني چې داسې خوبونه ته په قرانکریم کې هم نغوته شوي ده .

Copyright: www.tanzona.com

اخځونه

۱-aftab.ir

۲-al-qiyamah.org

۳-anlwm.com

۴-askquran.ir

۵-askdin.com

۶-Aviny.com

۷- blog.world-mysteries.com

۸-bashgah.net

۹-boingboing.net

۱۰ -Cloob.com

۱۱-en.wikipedia.net

۱۲-elmkolbeh.mihanblog.com

۱۳-fa.wikipedia.org

۱۴- fa.eslahatekelisa.com

۱۵- farsinet.com

۱۶-۵۵a.net

۱۷-fa.wikipedia.org

۱۸-hawzah.net

۱۹-Islam-guidance.com

۲۰-iran۲۰.com

۲۱-iranpest.blogdoon.com

۲۲-kamalagha.persianblog.ir

۲۳-metafizik.blogsky.com

۲۴-Pedar.net

۲۵-porsojoo.com

۲۶-pcparsi.com

۲۷-Quranology.com

۲۸-qotquestions.org

۲۹-Parsainforum.com

۳۰-Rasekhoon.net

۳۱-ravanshena۳۰.mihanblog.com

۳۱-redicreations.com

۳۲-shahs.persianblog.ir

۳۳-spirits.blogfa.com

۳۴-scienceofsouls.com

۳۵-Loo۳.com

۳۶-Solhe-daruni.com

۳۷- shaker.parsiblog.com

۳۸-Tahoordanesh.com

۳۹-tebyan.net

۴۰- tahoorkotob.com

۴۱-tebyan-zn.ir

۴۲-Tolafghan.com

۴۳-sat ۷. Com

۴۴-urduarticles.com

۴۵-urduarticles.com

۴۶-Vahdat.org

۴۷-wiki.answers.com

۴۸-zabulistan.bloguna.tolafghan.com

۴۹-zendagi.com

۵۰- The holy Quran- yusuf Ali translation

۵۱-aviny.com the Holy Quran persain translation

۵۲- The holy Quran-Mohd.M.plckthall

۵۳- *The holy Quran- kabuly tafsee*

Copyright: www.tanzona.com